

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-198/2005-12

Datum: 3. 10. 2005

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS PRVEGA ZASEDANJA 23. SEJE MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**

ki je potekala v ponedeljek, 03. oktobra, po končanem zasedanju 22. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

G. MILOŠ PAVLICA

Prehajamo k 23. seji Mestnega sveta. Na seji je navzočih 35 svetnic in svetnikov. Do zdaj je prijavilo svojo prisotnost. Svojo odsotnost so opravičili svetniki Dominik Sava Černjak, Majda Širca in Janez Železnik. Istenič bi – bo tudi vsak trenutek tukaj. Po napovedi. Mestni svet Mestne občine je sklepčen in lahko prične z delom.

S sklicem ste prejeli dnevnega reda 23. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Z dne 26. septembra pa ste – je županja prejela umik 8. točke predlaganega dnevnega reda 23. seje Mestnega sveta, z naslovom – Predlog sprememb in dopolnitev Statuta Mestne občine Ljubljana, s predlogom za obravnavo po hitrem postopku, ki ga je podal predlagatelj te točke, svetnik gospod Miha Jazbinšek.

V obravnavo zato dajem naslednji

PREDLOG DNEVNEGA REDA:

1. Potrditev Zapisnikov 20. in 21. seje ter 35. in 37. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.
2. Vprašanja in pobude svetnikov ter odgovori na vprašanja in pobude
3. Kadrovske zadeve
4. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči, s predlogom za sprejem po hitrem postopku
5. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtca Ciciban, s predlogom za sprejem po hitrem postopku
6. Osnutek Odloka o občinskem lokacijskem načrtu, za del območij urejanja CS 10/1 – Tribuna, CS 10/2 – Prule, Praprotnikova, CS 10/6 – Prule KS, CS 1/49 – Vožarska pot in CT 56 – Karlovška
7. Osnutek Odloka o zazidalnem načrtu za območje potniškega prometa Ljubljana

8. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana, s predlogom za sprejem po hitrem postopku
9. Predlog Sklepa o zaščiti javnega interesa na stavbnem zemljišču v – v ureditvenem območju CO 5/2 – Plinarna, poslovni del, Zavarovalnica Triglav d.d. – v oklepaju.

Odpiram razpravo o predlaganem dnevnem redu. Želi kdo razpravljat? Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Predlagam, da predlagatelj umakne Osnutek Odloka o zazidalnem načrtu za območje Potniškega centra v Ljubljani. Je nekaj formalnih in nekaj vsebinskih razlogov. Formalni razlog je brez diskusije to, da smo si za največjo investicijo, kar jih je, dovolil svetniki dostaviti – dostaviti gradivo, ki ima eno samo grafiko. In formalno tudi povem, da ta grafika ni identična tamle – tistile maketi, ki nam jo kažejo...

G. MILOŠ PAVLICA

Gospod Jazbinšek... po 94. členu Poslovnika Mestnega sveta morate predlagat to pisno, z obrazložitvijo.

G. MIHA JAZBINŠEK

A ha...

G. MILOŠ PAVLICA

Predlog za umik.

G. MIHA JAZBINŠEK

Takoj napišem zdejle, če mi daš to sekundo časa? Ne? Takoj. A mi boš dal to sekundo časa?

G. MILOŠ PAVLICA

Izvoli. Sekunda je mimo.

G. MIHA JAZBINŠEK

A ja – znotraj tega?

G. MILOŠ PAVLICA

Si rekel – sekunda...ne? Sekundo smo ti dal. Dobro, eno minuto časa lahko za to porabimo, da bomo ustregli poslovniku.....

G. MIHA JAZBINŠEK

Katera točka je to? Katera točka?...

... iz dvorane: sedma... /// nerazumljivo....

7. točka 23. seje -..... ni sposobno.....

G. MILOŠ PAVLICA

Pa podpisal se nisi. Saj obrazložitev si že predložil, ne? Sam še podpišeš.... Ja, sej...Sej pravim, obrazložitev je že. Ja – ni treba dodatno, če si že.... O tem se bomo zdele izjasnili. Sli...

... iz dvorane – nerazumljivo...

V redu, izvoli.....

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Materiali niso sposobni resne obravnave. Drugič. Imate tuki tudi poziv Društva arhitektov Ljubljane, ki prosi, da se obravnava opravi po tem, ko bo javna razgrnitev gotova. Mi mamozdaj paralelno obravnavo. Lahko bi pa iz te javne razgrnitve pravzaprav potegnili nekaj kvalitetnih nastavkov. Za to, da bi bila naša razprava na naslednji seji – rekel bi – dostojna. Ne? Ker razprava, na osnovi takih materialov, nekonsistentnih, kot jih mamoz. Vsebinsko nepreverjenih. Od zadaj gre pa za ogromno investicijo. Tudi mi mormozemljo kupovat na tej osnovi. Naj bo razprava dostojna, na naslednji seji.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Žagar, a mate mogoče proceduralno? Ker o tem ni razprave, ne? Uprava nasprotuje umiku, ne? Zdaj, o tem bomo glasovali pač. Ne?

Dajem predlog kolege Jazbinška,... predsedujoči, predsedujoči...

... iz dvorane – nerazumljivo..

Ja. Predsedujoči ima pooblastila, da predstavlja upravo v tem trenutku...

... iz dvorane - nerazumljivo...

Predlagam, - **dajem na glasovanje**

Proceduralni predlog kolege Jazbinška – za umik 7. točke 23. seje – skratka Predlog za umik Odloka o zazidalnem načrtu za območje Potniškega centra Ljubljana.

Ugotavljamo navzočnost.... Izvoli...

G. BRANKO OMERZU

Ker mislim, da ni bil to proceduralni predlog...Ne. Mislim, da ni bil to proceduralni predlog. Ni ga - ... ne razpravljam s teboj, razpravljam s podpredsednikom oziroma podžupanom.. A je bil to proceduralni predlog? Ali imam pravico do obrazložitve glasu, ali ne? Miha Jazbinšek gani tako poimenoval...

G. MILOŠ PAVLICA

Ja, predlog je proceduralni, po moje, ne? Ja.

Jaz mislim, da je proceduralni predlog, no... In, da ni pravice do obrazložitve glasu...

Skratka, ugotavljamo navzočnost za glasovanje o proceduralnem predlogu za umik 7. točke dnevnega reda.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujemo ugotavljanje navzočnosti.

31 navzočih.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti za umik te točke dnevnega reda?

Zaključujem glasovanje.

ZA je 15 svetnic in svetnikov. PROTI 20.

Ugotavljam, da to – točka ni umaknjena...

Ponavljamo glasovanje.

Ker se navzočnost ni spremenila, še enkrat glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti za umik?

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

15 ZA. 20 PROTI.

Identičen rezultat. Skratka, proceduralni predlog ni sprejet.

Želi še kdo razpravljati o dnevnem redu? Ne želi. Potem predlagam, da sprejmemo dnevni red... Izvoli? Izvoli.

G. BRANKO OMERZU

Gospod podžupan, jaz dnevnega reda ne bom sprejel. Zaradi tega, ker tudi jaz mislim, da bi morali 6. – 7. točko današnjega dnevnega reda umaknit. Ker je popolnoma nekorektno do meščank in meščanov, da ne rečem tudi politično ne modro. Da to razpravo opravljamo v trenutku, ko še ni zaključena javna razgrnitev in javna razprava okoli PCL-ja. Če bi bilo to pred šestimi meseci, pa prosim, da ne bom spet kakšne nauke dobil s strani uprave, kot sem jih dobil na Statutarno pravni komisiji. Ne bi imel nič proti, če se je Mestna občina Ljubljana odločila, da gre v javno razgrnitev in je to javno razgrnitev napovedala z zaključkom 3. oktobra, bi bilo korektno do meščank in meščanov. In do svetnic in svetnikov, da dobimo

vendarle tudi informacijo o tem, kaj je bilo rečeno in kaj je bilo povedano ob javni razgrnitvi, s strani javnosti. Hvala lepa. Glasoval bom proti sprejemu dnevnega reda.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? Obrazložiti svoj glas? Ne... Izvoli, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Glasoval bom proti. Jasno povem zakaj. Glasoval bom tudi proti zato, ker je na Statutarno pravni komisij, se je o istem glasovalo. Je bil rezultat 2:2. Vendar je bil rezultat 2:2 na strani dveh podžupanov, ki sta spet pokazala pri kritičnih točkah, ali pa pri točkah, ki terjajo polnokrvno obravnavo, sta spet pokazala ta preklet hudičev voluntarizem te mestne uprave. Ki prehiteva pri vsebinsko zahtevnih točkah. In potem, seveda, gasi požare pozneje. Vi sami veste, da se ta čas ni dogovorilo, ni se dogovorilo ta čas – znotraj tudi teh, na razpisu prijavljenih treh – treh, rekel bi investitorjev, nosilnih. Ker so pogoji za njihovo, rekel bi, udeležbo, v investicijskem podjemu, ne? Nedodelani. Nedodelani so pa predvsem na področju, ki je tudi zelo važno za mesto. Mesto ma edini en stvarni interes. In to je, da realizira avtobusno postajo. Vse ta drugo so stvarni interesi drugih. In realizacija avtobusne postaje je tukaj najslabša od vsega. Avtobusna postaja je premajhna. Oddaljena je stran od železniških prog. In tako dalje in tako naprej. In zaradi prebogatega podhoda. In to je treba...

G. MILOŠ PAVLICA

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... na nek način, seveda, to razpravo artikulirat.

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšan čas se je iztekkel. Hvala lepa... Ugotavljam samo, da razpravljamo o osnutku, ne o predlogu. Kolega Sušnik, obrazložitev glasu...Kolega Sušnik...

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. V imenu Svetniškega kluba SDS, bi prosil za deset minut pavze, za posvet svetniške skupine oziroma kluba. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Izvolite. Sejo bomo nadaljevali, evo – šestnajst...petnajst do petih.

.....pavza za posvet Svetniškega kluba SDS.

G. SLAVKO SLAK

Predlagam, da nadaljujemo z zasedanjem, glede na to, da je rok za odmor, ki ga je zaprosila svetniška skupina, minil. Prekinili smo sejo pred glasovanjem o dnevnem redu 23. seje in predlagam, da preidemo h glasovanju.

In sicer ugotavljamo... oziroma bom prebral še enkrat

SKLEP:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Dnevnega reda 23. seje Mestnega sveta.

In ugotavljamo navzočnost.

Navzočnost ugotavljamo...

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

... iz dvorane – nerazumljivo...

A lahko prosim!

... iz dvorane - nerazumljivo...

Samo malo, prosim... navzočnost je prijavilo samo 20 svetnic in svetnikov, zato ugotavljanje navzočnosti ponavljamo.

Torej, ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Ponovno samo 20 svetnic in svetnikov... je prijavilo svojo navzočnost...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Dobro. Še enkrat predlagam, da ugotavljamo...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ugotavljanje navzočnosti ni opredeljeno. Opredeljeno je glasovanje o isti stvari. In to je – dvakrat ugotavljanje navzočnosti pač ni predpisano, kolikokrat ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ni bla zapisana. No, dosedanja praksa je bila takšna, kot sedajle. Da je praktično dvorana polna, ne? Prijavilo se je pa 20 svetnikov. Takrat, ko se nekateri odločijo, da brez napovedi obstrukcije obstruirajo.

Torej, še tretjič ponavljamo glasovanje oziroma prisotnost oziroma navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

22 svetnic in svetnikov je tokrat prijavilo navzočnost.

Odrejam 15 minut pavze. In nadaljujemo ob 17.00 uri. Oziroma, to je 10 minut. Hvala lepa.

.....**pavza**

G. SLAVKO SLAK

Kolegice in kolegi. Predlagam, da nadaljujemo z današnjo sejo. Prosim, če se vsedete na svoja mesta, ker bomo ponovno preverjali navzočnost, da lahko preidemo, če nas bo dovolj, na glasovanje o dnevnem redu 23. seje.

Torej, ponovno ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

29 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

In lahko prehajamo h glasovanju o

SKLEPU:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Dnevnega reda 23. seje Mestnega sveta.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

25 ZA. 12 PROTI.

Ugotavljam, da je dnevni red sprejet.

In prehajamo na 1. točko, to je

AD 1.

POTRDITEV ZAPISNIKOV 20. IN 21. SEJE TER 35. IN 37. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA

Odpiram razpravo o Zapisniku 20. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Je kakšna razprava? Ugotavljam, da je razprava končana.

Zato prehajamo h glasovanju. In sicer naslednji

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana potrdi Zapisnik 20. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 30. maja, 6. junija in 20. junija 2005.

Kdo je za in - pardon, o.k., ponovno ugotavljamo navzočnost.

Navzočnost, ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

.....**konec 1. strani I. kasete**.....

...mestnih svetnikov je navzočih.

Prehajamo h glasovanju.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA je glasovalo 30 svetnic in svetnikov. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je Zapisnik 20. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana sprejet.

Naslednji je Zapisnik 21. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. In odpiram razpravo o tem zapisniku. Ugotavljam, da razprave ni.

Zato prehajamo h glasovanju. In sicer

PREDLOG SKLEPA glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana potrdi Zapisnik 21. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 27. in 30. junija 2005.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 svetnic in svetnikov je navzočih.

Prehajamo h glasovanju. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 28 svetnic in svetnikov.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Sledi potrditev Zapisnika 35. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. In odpiram razpravo o tem zapisniku. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne.

PREDLOG SKLEPA glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana potrdi Zapisnik 35. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 30. junija in 11. julija 2005.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujemo ugotavljanje navzočnosti.

28 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Prehajamo h glasovanju. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

30 svetnic in svetnikov ZA.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta sklep sprejet.

In še Sklep o potrditvi Zapisnika 37. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne.

PREDLOG SKLEPA glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana potrdi Zapisnik 37. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 11. julija 2005.

Ker se je navzočnost spremenila, ponovno ugotavljamo navzočnost.
In jo zaključujem.
29 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Prehajamo h glasovanju. Kdo je za in kdo je proti?
In zaključujemo glasovanje.
27 svetnic in svetnikov ZA.
NIHČE PROTI.
Ugotavljam, da je svet – sklep sprejet.

S tem tudi zaključujemo 1. točko in prehajamo na 2. točko, to so

AD 2.

VPRAŠANJA IN POBUDE SVETNIKOV TER ODGOVORI NA VPRAŠANJA IN POBUDE

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Obenem bi vas želel opomnit, da v skladu z 98. členom Poslovnika Mestnega sveta, svetnik, na zahtevo za ustno predstavitev vprašanja dobi le ustni odgovor. Ne pa tudi pisnega.

Pisno vprašanje, z zahtevo za ustno predstavitev sta, skladno z 98. členom Poslovnika Mestnega sveta, v roku petih delovnih dni pred sejo Mestnega sveta poslala svetnika – gospod Janez Vrbošek, v imenu Svetniške skupine Nova Slovenija in gospod Dominik Sava Černjak, ki pa se je za danes opravičil in ustnega vprašanja in odgovora tako ne bomo slišali.

Pisno vprašanje, z zahtevo za ustno predstavitev, je po izteku navedenega roka postavil tudi svetnik, gospod Mihael Jarc. Zato ne more ustno predstaviti svojega vprašanja in dobiti ustnega odgovora na tej seji. Dobil pa bo pisni odgovor.

Za pisni odgovor za pobude in vprašanja, so pobude in vprašanja poslali še svetniki – gospod Dimitrij Kovačič, v zvezi s Karlovškim predmestjem. Gospod dr. Drago Čepar, ureditev Dolinškove ulice in gospa doc. dr. Bojana Beović – izgradnja komunalne infrastrukture v Ulici bratov Martinec.

Prejeli pa ste nekaj pisnih odgovorov na dosedanja svetniška vprašanja.

Besedo za ustno predstavitev vprašanja, dajem gospodu svetniku Janezu Vrbošku. Imate minuto na razpolago.

G. JANEZ VRBOŠEK

Najlepša hvala. Dovolite mi, da v dveh delih postavim to vprašanje. In sicer točka dnevnega reda – Vprašanja in pobude ter odgovori na vprašanja in pobude, je z novim poslovnikom izgubila svoj pomen. In tako ne omogoča mestnim svetnikom, da javnost seznanimo s perečimi mestnimi problemi in kako jih županja z mestno upravo rešuje.

In, če nadaljujem, pisno sem postavil vprašanje, v kateri fazi je reševanje mestnega prometa, s sodobnim tirnim prometom. Oziroma tramvajem. Odgovora nanj, oziroma nam Oddelek za urbanizem odgovarja, da sta pridobljeni dve študiji. In ena raziskovalna naloga. V prostorski zasnovi MOL je bil leta 2002, v juliju projekt povzet na strateški ravni. Kaj to pomeni, ne vemo. Niti niso pojasnjeni elementi, ki so v projektu TTK, po izjavi oddelka slabo rešeni. Kje so rešitve in predlogi?

In natančneje naj oziroma nam razložite program razvojne Agencije Ljubljanske urbane regije. In kakšna so predvidena finančna sredstva za projekt mestne železnice, za proračun leta 2006. In zakaj jih do sedaj ni bilo. Pač pa gradimo za vzpenjačo...

G. SLAVKO SLAK

Minuta se je iztekla.

G. JANEZ VRBOŠEK

In zakaj niso sproženi – samo, da dokončam – dogovori za – z državo oziroma Vlado Republike Slovenije, glede skupnega reševanja Republike Slovenije mestnih – to se prav, mestnega prometa, na osnovi Zakona o glavnem mestu Ljubljani? Hvala za pojasnila.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Odgovor na vprašanje svetnika, bo podal gospod Igor Jurančič, načelnik Oddelka za urbanizem. Tri minute. Prosim.

G. IGOR JURANČIČ

Spoštovane gospe in gospodje, mestni svetniki. Spoštovani gospod Vrbošek. Gospod Vrbošek je sicer deloma že povzel en del odgovora. Tako, da bi mogoče ta del preskočil.

Skratka, obe študiji, ki jih je izdelalo podjetje TTK iz Karlsruhe-a, sta financirala Mestna občina in Slovenske železnice, ob razmerju 50:50. Delež MOL je bil 21 milijonov SIT. Raziskava, ki se je ukvarjala s podzemnim tramvajem, pa je stala še 3 milijone SIT. Rezultate študij, kot je bilo že rečeno, so bili predstavljeni na razstavi v Kresiji, v Cankarjevem domu pa je bila organizirana okrogla miza. Na strateški ravni je bil projekt povzet v prostorski zasnovi MOL, ki jo je mestni svet obravnaval in sprejel julija 2002. Strateška raven pač pomeni to, da je, bi rekel – vsebina prilagojena, pravzaprav predpisani – zakonsko predpisani vsebini. In ni podrobno izdelano. Ampak bo podrobno izdelana v dokumentih, ki jih pripravljamo ravno zdaj. Skratka, projekt mestne železnice bo uvrščen tudi v novo prostorsko strategijo MOL in Prostorski red MOL. Kar je za mesto, kakršno je Ljubljana in – najprimernejši iz vidika kapacitete vplivov na okolje in stroškov.

Projekt celovite ocene stroškov in koristi mestne železnice je bil leta 2002, poleg še nekaterih drugih, ki naj zagotavljajo trajnostno mobilnost, uvrščen v program Razvojne Agencije Ljubljanske urbane regije. Projekt tramvaja lahko uresničimo le, če bodo organizacijsko in finančno povezane država, regija in mesto. Za enkrat ima tramvaj v programih le MOL in Ljubljanska urbana regija. Država pa, navkljub stalnim prizadevanjem MOL, tovrstnemu prevozu v glavnem mestu, ni v svojih programih in strategiji, namenila niti besede. Projekt bi sicer MOL lahko sama ponudila v koncesijo zasebnemu kapitalu. Vendar je potrebno rešiti problem izdatnega dolgoročnega stabilnega vira subvencioniranja najmanj 40%, ki ga MOL sama, ob zdajšnjem sistemu financiranja glavnega mesta ne zmore. Projekti, kot je grajska vzpenjača in mestna železnica, med seboj niso primerljivi. Zato tudi ne moremo govoriti o prednostih. Projekt po ocenah projekta – tramvaj – po ocenah, prva faza je vreden 400 milijonov Evrov. Celotna investicija pa 800 milijonov Evrov. Oziroma več, kot 190 milijard SIT. Hvala lepa.

... zvok glasbe...v ozadju – iz dvorane....

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. No, jaz bi prosil, da ne uporabljamo teh vrat, da ne bi zgledal, kot da smo sred kakšnega jazz večera.

Hvala lepa za odgovor. S tem je druga točka dnevnega reda današnje seje zaključena.

In prehajamo na 3. točko. To so

AD 3.

KADROVSKE ZADEVE

Gradivo za to točko ste prejeli na drugem zasedanju 22. seje. Prosim gospoda kolega Franca Slaka, če lahko poda uvod v točko. Hvala.

G. FRANCI SLAK

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je sprejela dva sklepa.

Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana, v Svet Osnovne šole Spodnja Šiška. V Svet Osnovne šole Spodnja Šiška, se imenujejo Drago Dolenc, Darko Gregorač, Roman Kolar. Mandat imenovanih traja štiri leta.

In naslednji sklep. Sklep o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Zavoda za usposabljanje Janeza Levca. V Svet Zavoda za usposabljanje Janeza Levca se imenujejo Damjan Jagodic, Andrej Rant in Marina Franež. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prehajamo na obravnavo predlogov sklepov komisije.

Prvič je bil predložen Predlog Sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Osnovne šole Spodnja Šiška.

In odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne.

Zato lahko preidemo k sklepanju in sicer:

PREDLOG SKLEPA glasi:

V Svet Osnovne šole Spodnja Šiška se imenujejo: Drago Dolenc, Darko Gregorač, Roman Kolar. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Navzočih je 24 svetnic in svetnikov.

In prehajamo h glasovanju.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

29 svetnic in svetnikov je glasovalo ZA.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Sledi Predlog Sklepa o imenovanju treh predstavnikov Mestne občine Ljubljana v Svet Zavoda za usposabljanje Janeza Levca.

Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne.

Zato preidemo lahko k sklepanju. In sicer

PREDLOG SKLEPA glasi:

V Svet Zavoda za usposabljanje Janeza Levca se imenujejo: Damjan Jagodic, Andrej Rant, Marina Vranež. Mandat imenovanih traja štiri leta.

Ker se navzočnost ni spremenila, prehajamo h glasovanju.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 32 svetnic in svetnikov.

PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je tudi ta sklep sprejet.

In tako lahko preidemo na 4. točko dnevnega reda, to je

AD 4.

PREDLOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O DENARNI POMOČI, S PREDLOGOM ZA SPREJEM PO HITREM POSTOPKU

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu pa ste prejeli še Poročilo Odbora za zdravstvo in socialno varstvo.

Prosim predstavnico predlagateljice, gospo Tilko Klančar, namestnico – načelnico, pardon, Oddelka za zdravstvo in socialno varstvo, da poda uvodno obrazložitev.

GA. TILKA KLANČAR

Hvala lepa za besedo. Spoštovani svetniki, spoštovane svetnice. Ljubljana ima že dolgo tradicijo dodeljevanja denarnih pomoči za socialno ogrožene meščanke in meščane. V letu 2001 je bil v ta namen sprejet tudi odlok, ki je določil, za kakšen namen, v kakšni višini in komu taka pomoč pripada. Pred dobrim letom in pol ste obravnavali predlog o spremembah odloka o denarni pomoči. Sprejete so bile pomembne dopolnitve, ki so razširile krog upravičencev do te pomoči. Osnovni kriterij je minimalni dohodek, kot ga določa Zakon o socialnem varstvu, povečan za 20%. Pomoč po veljavnemu odloku je v skladu s kriteriji namenjena za – delno kritje stroškov ob začetku šolskega leta za otroke v osnovni šoli in srednji šoli, za šolo v naravi, letovanje in zimovanje za osnovnošolce, za kosila za otroke v osnovni in srednji šoli, za kosila za starejše in za premostitev trenutne materialne ogroženosti. Na osnovi sklepa mestnega sveta, sprejetega na seji 18. aprila letos, pa smo tokrat pripravili predlog spremembe odloka, ki vključuje tudi pomoč ob rojstvu otroka. Mestna občina Ljubljana že sicer namenja veliko pozornosti in sredstev najrazličnejšim oblikam pomoči družinam in posameznim družinskim članom. S tem sledi usmeritvam družinske politike, kot je začrtana v Resoluciji o temeljih oblikovanja družinske politike v Republiki Sloveniji. V njej so opredeljeni ukrepi in oblike pomoči, tudi s področja predšolske vzgoje, izobraževanja, zdravstvenega varstva, pomoči osebam s posebnimi potrebami in starejšim, pomoč družini na domu in podpiranje delovanja nevladnih organizacij. Programi slednjih dopolnjujejo zakonske

obveznosti, ki jih imata država in lokalna skupnost, na področju zagotavljanja primerne skrbi za družino kot celoto in njene posamezne člane in članice.

V Ljubljani smo zakonske obveznosti s področja socialnega varstva v letu 2004 – za te namene namenili dobro milijardo tolarjev. Za dopolnilne programe, vključno z denarnimi pomočmi, pa še blizu 650 milijonov. Od tega približno 200 milijonov za denarne pomoči.

Neposredna pomoč družinam je tudi subvencioniranje otroškega varstva, zagotavljanje neprofitnih stanovanj in nujnih bivalnih prostorov ter nekatere druge aktivnosti, ki gledano v celoti, s stališča lokalne skupnosti, pomenijo prispevek k državnim ukrepom družinske politike.

S spremembo odloka, ki je pred vami, predlagamo, da se v krog upravičencev do denarne pomoči Mestne občine Ljubljana vključi tudi pomoč za socialno šibkejša starša ob rojstvu otroka. Menimo namreč, da država s svojimi ukrepi relativno dobro poskrbi za vse starše, s pomočjo ob rojstvu, v obliki paketa ali denarja, z zagotovitvijo starševskega dopusta in s starševskim nadomestilom plače v času dopusta. Kljub naštetemu pa ostaja določeno število staršev, ki se prav ob enem najlepših dogodkov v življenju, se pravi, ob rojstvu otroka, znajdejo v dodatni materialni stiski. Za te – spoštovani svetniki, spoštovane svetnice, želimo, da se nameni denarna pomoč v višini dvojnega zneska z odlokom določene vsote za denarno pomoč. To je približno 62000 tolarjev za vsakega otroka. Pomoč naj se dodeli po enakem postopku, kot velja za odobravanje drugih pomoči po odloku. In sicer za vse upravičence oziroma upravičence v enaki višini, ne glede če do 20% presegajo minimalni dohodek po Zakonu o socialnem varstvu.

Neodvisno od tega predloga, pa seveda še naprej ostaja praksa obdarovanja vseh staršev, ki to želijo, s polletno naročnino na revijo Otrok in družina ter čestitko županje ob srečnem dogodku.

Spoštovani svetniki in spoštovane svetnice, upamo, da smo na osnovi vašega sklepa z aprilske seje, pripravili rešitve, ki jih boste rade volje podprli. Ker spremembe ne posegajo temeljiteje v veljavni odlok, smo predlagali tudi obravnavo po hitrem postopku. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prosim gospod Angelo Murko Pleš, predsednico Odbora za zdravstvo in socialno varstvo, da poda stališče pristojnega odbora.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala. Spoštovani. Odbor za zdravstvo in socialno varstvo je obravnaval Predlog sprememb odloka o denarni pomoči in predlog za njegov sprejem po hitrem postopku.

Odbor je ocenil, da predlog sprememb ustrezno izvaja sklep, ki smo ga sprejeli v tem mestnem svetu. Zato predlaga mestnemu svetu, da tako sprejmemo predlog za hitri postopek, kot seveda tudi vsebino odloka. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Želi morda besedo predstavnik Statutarno pravne komisije? No, saj zato nisem rekel predsednik... morda... Dobro. Ugotavljam, da ne. Zato bi vas najprej želel opozoriti, da svet najprej odloča o obravnavi akta, po hitrem postopku, na osnovi prvega odstavka 142. člena Poslovnika mestnega sveta.

Zato najprej odpiram razpravo o Predlogu Sklepa za sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči po hitrem postopku. Torej, odpiram razpravo. Gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Nisem imel prvotno namena ob tej točki razpravljat. Pa kolega Čeparja ni, ki je bil nekako pobudnik te – te spremembe.

G. SLAVKO SLAK

Zdaj razpravljamo samo o hitrem postopku najprej.

G. JANEZ ŽAGAR

U, ja . Pardon. O.K. To mi je pa res vseeno....

... smeh iz dvorane...

G. SLAVKO SLAK

No, hvala. Morda še kakšna druga razprava? Dobro. Ugotavljam, da o postopku ne želi nihče več razpravljat. Zato to razpravo končujem.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA, ki glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog, da se Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči, po hitrem postopku.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

In jo zaključujem.

Navzočnost je prijavilo 30 svetnic in svetnikov.

In prehajamo h glasovanju. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

30 svetnic in svetnikov ZA.

4 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In sedaj odpiram razpravo o Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči. Gospod Žagar in pa gospod Sušnik za njim. Izvolite gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Meni je zadeva popolnoma všeč, da je Mestna občina reagirala na takratni sklep. Samo, žal ugotavljam, da ni popolnoma mestna uprava s tem predlogom sledila sklepu in namenu predlagatelja takratnega sklepa. Takrat je blo v mislih darilo novorojencem. Ne samo kot socialna kategorija. Na sploh, kot neko darilo, kot vzpodbuda vsem staršem, ki se odločajo za rojstvo otrok. To je nekako bolj poseg v aktivno družinsko politiko. Saj mi ne želimo z družinsko politiko vzpodbujati samo socialno šibke. Ampak vse ljudi v temu, da bi se odločali za rojstvo otrok. Za večjo nataliteto. Ni mogoče v takih primerih, če so starši dovolj

premožni, to nek vzvod, da so se zaradi tega denarja odločili za otroka. Ne. Ampak, to je neka vzpodbuda, nek način, da občina to spremlja. Da vidi. In je to bolj moralnega značaja za moje pojme. Ker ta sprememba odloka, ta predlog ne sledi temu sklepu, smatram, da tist sklep po današnjem izglasovanju tega predloga odloka, še ne bo uresničen. Zato predlagam mestni upravi, da še kakšen korak naredi in se – sklepe, ki jih pač sprejmemo na mestnem svetu, tudi v popolnosti spoštuje. Ali pa naj se obrazloži, da jih ni možno sprejet. Da tehnično in ne vem kako še ni možno tega izvest. Ta odlok pa o temu ne govori. Predvideno je, predvidena so sredstva za obdarovanje 680 novorojencev. Predvidoma jih bo pa nekaj čez 2000. Se pravi, da res vključuje samo socialno ogrožene družine. Kar je seveda prav. Ampak, osnovni namen sklepa ni bil tak. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji razpravljavec je gospod Sušnik. Za njim se je k besedi prijavila gospa Šterbenc.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Se popolnoma strinjam z gospodom Žagarjem, da seveda ugotovitev najprej matičnega delovnega telesa, o tem, da ta odlok, kot je predlagan rešuje sklep, ki je bil sprejet na mestnem svetu, popolnoma ne drži. Mislim, da naš svetniški klub je vedno vztrajal na tem, da se občina odloči, ali bo priznavala z nekim materialnim darilom, v obliki seveda sredstev, denarja, ali mogoče čim drugim – da bi blo enakovredno, ali pa ravno tako za vse sprejemljivo. Rojstvo vsakega otroka s stalnim prebivališčem v Mestni občini Ljubljana. Ali pa ne. Saj v končni fazi je to tisto bistveno – odločitev, ki jo mora ta občina sprejet. Mi smo seveda zadovoljni, da bomo uvrstili rojstvo otroka tudi med tiste kategorije, kjer je možno prejet dodatno denarno pomoč ali pa neko socialno podporo s strani Mestne občine Ljubljana, za starše, ki – za katere predstavlja rojstvo otroka materialno breme, ob siceršnjem finančnem položaju. Ampak, žal, moram priznat, da si, ko sem glasoval za ta sklep o darilih za novorojence, nisem predstavljal, da bomo dobili v odločanje odlok o tem, da bi zdaj to morali z vlogo, ob rojstvu novorojenca, zaprosit Center za socialno delo, da mi darilo poda – oziroma dodeli. To mislim, da ni pravilna pot. Mislim, da bi tle občina morala bolj tehtno premisliti v zvezi z višino tega – te pomoči, ali tega dodatka, ali kakor je tukaj opredeljen. In ga mogoče v eni manjši meri vseeno nameniti, kot darilo vsem dva tisočim, ki – ki pač zajokajo na svet. S stalnim prebivališčem v Mestni občini Ljubljana.

Po mojem trdnem prepričanju, se premalo zavedamo, da seveda rojstvo otrok ni nekaj samo po sebi umevnega v tej naši državi. Predvsem pa ne v tej občini. Da v tej občini žal ostajajo predvsem družine, ki so – ali socialno potrebne pomoči, ali pa otrok sploh nimajo oziroma so že preko tiste starosti, kjer se nekje normalno v Sloveniji rojevajo otroci.

S tem seveda povzročajo dodatno finančno breme za občino. Predstavljajo drugačne potrebe za občino. In, kot neko demografsko ogrožena občina - enkrat v prihodnosti, ob takih trendih, če se bo to nadaljevalo, bomo še kako obžalovali, da nismo pravočasno neke konsistentne družinske politike uvedli. Del te družinske politike, je pa nedvomno tudi pomoč, oziroma darilo, ki bi ga namenil, kot nek izkaz hvaležnosti, priznanja, podpore, česar koli. Magar, če bi dal vrednost – ne vem – mesečne vozovnice. Za avtobus. Čist samo za to, da je to na simbolni ravni najprej. Potem pa šele naprej lahko nadaljujemo z nečem bolj konkretnim.

Ta odlok vsekakor tega ne rešuje na – na meni simpatičen način. In zato tega odloka osebno ne bom podprl. Nisem podprl tudi ne hitrega postopka, ker se mi zdi, da bi bilo smiselno o teh rešitvah prediskutirati v fazi osnutka. Žal pa očitno gledamo na to, da tisti, ki še otroke imamo,

al pa imajo, so potrebni pomoči. S takim principom, se pa v vsakem primeru ne strinjam. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospa Šterbenc.

GA. Marija ŠTERBENC

Hvala lepa. Na vsak način se tudi jaz strinjam z mojima predhodnikoma. Sem tudi jaz pričakovala, da bo ta 6. točka v tem členu se glasila – vsaj – darila novorojencem. In, čeprav je to na nek način prvi korak k temu, da se tudi Mestna občina Ljubljana pridruži k tistim občinam, ki ta dar novorojencem dajejo vsem. Ne samo socialno šibkim.

Moje stališče namreč je, da so novorojenci vsi enaki. Od bogatih, manj bogatih in revnejših. Vsi so novorojenci. In vsi se jih prav gotovo veselijo. Zato bi bilo zares smiselno zelo razmisliti o enakem znesku za vse novorojence. To je namreč darilo novorojencu in ne bogati, ali socialno šibkejši družini. Menim, da je prav, da bi se to v prihodnje, v prihodnje nekako zavzeli, da bi ta dar dobili res vsi novorojenci.

Predvsem pri novorojencih, vsi vemo, kakšna je situacija, tako v Ljubljani, kot v Sloveniji, lahko pokažemo, da so za nas vsi enaki, da se vseh enako veselimo. In, da želimo vsem dati enakovredno darilo. Socialne razlike, socialno šibkejšim, je pa seveda treba pomagati, še na druge načine. S tem se strinjam. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala vam. Naslednji razpravljalcev je gospod Jazbinšek. Za njim gospod Jarc.

G. MIHA JAZBINŠEK

Namen seveda ni – ni dosežen, ne? In jaz bi predlagal tistim, ki so – vsak svetnik ima možnost bit predlagatelj, pa naj eden napiše ta popravek za naslednjo sejo mestnega sveta. Al pa svetniška skupina, ne? Jaz – pomoč se spremeni v darilo ob rojstvu otroka.

Bom pa, seveda bom pa govoril o tem tudi, da – oprostite, mlada družina, ki otroke spravlja na svet, se mi zdi, ne? Da jo je težko uvrstit med bogatune, ne? Ne? V tem smislu, da bi bilo treba izločiti nekatere, ki so pa potrebni – rekel bi – socialne pomoči, ne? Tako, da, jaz mislim, da tisti, ki rojevajo v mladih letih, ne? Da so več ali manj vsi na začetku. Vsi imajo probleme. Ne? Daril ni tolik od staršev, da bi mel že kar fertik vse. Od kuhinje do zibelke. No, tako, da se mi zdi, da tudi tehnologija dela bo preveč zahtevala administriranje in tako naprej. Na koncu bo režija pobrala pravzaprav - to. Tako, kot nam zdale režija - svetnikom, čez režijski gre. Vse skupaj je milijon – milijon mark. Po tehle kriterijih. Ne? Milijon mark, to je 120 milijonov, ne? Mislim, da – da je to številka. Ne bom povedal – recimo – petina česa je, ne? Tam, kjer mi delamo zazidalne načrte, ne? Če prav razumem, je petina enega čisto navadnega kšefta pri mešetarjenju z zemljišči. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospod Jarc. Naslednja razpravljalca je gospa Levičar.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, spoštovani svetniki. Jaz ta predlog odloka označujem za minimalističen finistrski, diskriminatoren in strahopeten. Namreč, vztrajno ponavljanje enega izmed svetnikov oziroma nekaterih izmed svetnikov, mislim, da se to vleče že okrog osem let – je zdaj, bi rekel, tik pred volitvami, pripeljalo do tega, da se je koalicija odločila, da bo nagradila starše z nekim minimalnim zneskom zato, ker so se upal, bi rekel – spraviti – spočet otroka. In se odločili, da ga bodo vzgajali. Očitno je koalicija – ne zato, da bi bila v skrbi za demografijo v Ljubljani odločila, da bo ta odlok spravila skoz. Da v predvolilki ne bo deležna očitkov, češ, da nič ni naredila na tem področju. Torej, poleg tega, da dobivajo pomoč samo tisti, ki so socialno ogroženi – ne samo to, še celo to, da bodo morali izpolnjevati neke obrazce. Vloge. Torej, verjetno so te vloge tudi časovno omejene, ne vem, če odlok to piše, ali ne. Že takrat, že ob rojstvu otroka, ko je tolk potov in skrbi, jim pač občina nalaga še za tistih minimalnih 30 ali kok? Tisoč tolarjev, da bodo dobil. Da izpolnjujejo obrazce, nosijo vloge, zbirajo - zbirajo formularje in jih nosijo občinskim uradnikom. Verjetno se bo zgodilo tako, kot je rekel moj predhodnik, da bo sama služba za zadovoljevanje oziroma administriranje – stalo več, kot pa bodo te vloge prinesle.

Tako, da, kot sem rekel, ukrep je diskriminatoren, strahopeten, minimalističen in finistrski. Če ga damo, ga dajmo vsem. In brez kakršnih koli pogojevanj. Z ne vem kakšnimi – ne vem kakšnimi ukrepi in tako naprej.

Sicer pa, gospe in gospodje. Drage svetnice in svetniki. Drsenja v demografski samomor niti v Ljubljani, niti v Sloveniji, niti v Evropi, niti tam, koder se to pač dogaja, ne bodo rešili takile gasilski ukrepi. Gašenje požarov. Ampak, bi se bilo treba zadev lotiti nekoliko bolj – bolj korenito. Torej, kako naj se jih pa ena vlada mestna, dr..., torej državna loti, če pa je na oblasti približno štiri leta. Samo s takimi ukrepi. Nikol, nikol drugač.

Nobena stranka, nobena stranka, leva ali desna – ne bo pljunila v lastno skledo in predlagala tega, kar bi zadeve korenito spremenilo in zaobrnilo in preokrenilo demokracijo gerontokracije v demokracijo mladosti. In sicer to je to, da bi starši dobili volilno pravico za svoje mladoletne otroke. Boste rekli – ja, saj to je pa nemogoče. Kako je nemogoče? Saj se ne spreminja s tem zakon težnosti. Res je, da rojstva oziroma pozitivna rast rodnosti ni odvisna samo od materialne vzpodbude. Ni odvisna samo od brezposelnosti. Od števila stanovanj. In tako naprej. Da so še drugi razlogi. A vendar, če v Sloveniji pogledamo, rast brezposelnosti narašča. Število zgrajenih stanovanj pada, rodnost pada. Vedno takrat, kadar se je v tem okolju, bi rekel – brezposelnost nižala, število zgrajenih stanovanj večala, se je rodnost tudi večala. Torej, šele ta ukrep, da bi dobili starši pravico, volilno pravico za svoje nedorasle, nedoletne otroke – šele to bi povzročilo potrese v strankarskih centralah. Prišlo bi do redefinicije programov. Do – do ...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jarc, vas prosim, da se držite...

G. MIHAEL JARC

... do ... proračunov, ne? Zdaj bom jaz povedal še...

G. SLAVKO SLAK

... svojo... o volilni pravici...

G. MIHAEL JARC

Ja, v redu...

G. SLAVKO SLAK

... pač počakat...

G. MIHAEL JARC

... s tem, kar pač...

G. SLAVKO SLAK

... do volitev. Prosim, no...

G. MIHAEL JARC

Vi to dokazujete, da ste res ta prav filister, ne? Torej...

G. SLAVKO SLAK

Nima zveze s tem. Jaz samo vodim sejo po poslovníku, zato vas prosim, da govorite o odloku.

G. MIHAEL JARC

V redu. V redu. Sej pravim, tega stranke ne bodo predlagale. Ne leve, ne desne. Jaz samo čakam, kdaj se bo zgodila civilna družba in se lotila te ustavne problematike. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospa Levičar. Potem je gospa Kreslin za njo. Izvolite.

GA. MARINKA LEVIČAR

Hvala lepa. In lep pozdrav vsem svetnicam in svetnikom. Jaz se ob tej točki sploh ne bi oglasila, zato, ker v celoti podpiram tak predlog, kakršen je. Vzpodbudile so me razprave mojih kolegov, ker se z njimi v celoti in popolnoma ne strinjam. Jaz mislim, da denarna pomoč, ki jo daje Mesto Ljubljana, ne bi – mislim, denarna pomoč, nagrada, ali kako ste imenovali to kolegi – ne bi nikakor, popolnoma nič vplivala na zvišanje rodnosti v mestu Ljubljana. Ta denar, ki bi ga dobile vse tiste družine, ki jim ta znesek popolnoma nič ne pomeni, bi šel gotovo čisto v druge namene. Zato v celoti podpiram predlog, da denarno pomoč oziroma nagrado – denarno pomoč se pač tako imenuje – to res dodelimo tako, kot je predlagano, torej socialno ogroženim družinam. Njim bo ta denar res nekaj pomenil. Gotovo pa ne bo rešil ne vem kako velikega problema socialnega, v katerem so. Ampak, na začetku, za začetek, ko se otrok rodi, mislim, da taki družini to lahko nekaj pomeni. Ta denar.

Res je, da Mesto Ljubljana nima na razpolago ne vem koliko teh sredstev, da bi lahko kar širokogrudno vsem delilo. Tudi iz tega razloga, racionalnega čisto, kolikor pač denarja lahko

prispevamo za rojstvo novih otrok v Ljubljani, za povečanje rodnosti – mislim, da je namen s tem aktom dosežen. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ni še predlagana – ni še predlagana nagrada namesto pomoči, ne? Tako, da mislim, da ta diskvalifikacija pojma – nagrada – ni bla ravno na mestu. Jaz vem, nisem noben socialen ne vem kuga. V mladih letih bi bil vesel te pozornosti Mesta Ljubljane. In bi se mi nekak, ne? Kako bi rekel – to v mojo podzavest, ne? Vsadil. In moram reč, če bi bil eden več zaradi tega, ne? Eden več. Je seveda ta izračun, ne? Eden več na leto. Je ta izračun pozitiven.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospa Marija Šterbenc.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Torej, ne mislit, da ko sem razpravljala o tem, da bi za vse otroke, za vse novorojence, ker so za mene vsi novorojenci. Da sem mislila, da bi bil zaradi tega darila novorojencu en otrok več. Nikakor ne. Dobro vem, da zaradi takih ali drugačnih socialnih transferov, zagotovo se ne bo rodnost izboljšala. Treba je seveda ustvarit še mnogo drugih pogojev, da bomo do tega prišli. In res mislim, da bi bilo prav, da za vse novorojence namenimo to darilo. Tako, kot je rekel gospod Jazbinšek. To je neka vzpodbuda – nek dar. Jaz osebno sem vsakega darila, pa še tako majhnega – zelo vesela. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Izčrpali smo replike. Kdo? Replika? Odgovor? Ne. Dobro. Torej, prehajamo nazaj na razprave. In sicer gospa Kreslin.

GA. EVA STRMLJAN KRESLIN

Hvala lepa. No, jaz bi morala, jaz bi rada začela tole razpravo z – z dejstvom oziroma mojo, mojim mnenjem, da žal otroci niso enaki. Oziroma bom tako postavila, otroci seveda so enaki. Ampak, ne izhajajo iz enakih družin. Družina, ki ima – ne vem – mesečnih dohodkov za 600.000 – jim 60.000 pomeni 10% dohodka. Oziroma, pač... medtem, ko družina, ki ima 200.000, ali pa še manj, je to bistveno večja – večje darilo, kot – kot rečeno, eni družini z večjimi dohodki. In jaz mislim, da tukaj ne moremo izenačevati otrok. Žal.

Poleg tega moram povedat, če smo mi namenili 76 milijonov na leto – za te otroke. Če bi dali to vsem otrokom, bi bil ta znesek bistveno manjši. Zopet. Družini, ki ma večje dohodke, to ne bi pomenilo nič. Družini, ki ima manjše dohodke, bi ta znesek še dodatno zmanjšali.

Grdo se mi tud zdi, da razmišljamo o tem, da bi nekdo se odločil za otroka zaradi tega zneska. Sploh, če je tako majhen. Mogoče, če bi dal 6 milijonov. S 60.000 mislim, da si nihče ne more prav pomagat – zelo. Seveda, neka družina, ki je socialno ogrožena, pa v to že nameni – nek, nek znesek.

Če govorimo o občutku, ki ga gospod Jazbinšek omenil – ne vem, o občutku te pripadnosti, temu mestu, ali kakorkoli, ki ga lahko vzbudi neko darilo. To darilo je lahko tudi – ne vem – otroška punčka iz cunj. Lutka, ki stane 300 tolarjev. Al pa konc koncev samo županjina čestitka, ki tudi nekaj pomeni. Zakaj ne?

Pa še o povečani administraciji, bi tako rekla. Tudi za darilo od – ki ga dobimo od države, je potrebno izpolniti neko vlogo. To je pač ena izmed birokracij. Pač izpolniš en obrazec in dobiš to darilo. Mislim, da to ne bi smelo bistveno zakomplicirat in otežiti življenja uradnikom na socialnih – centrih za socialno delo.

Tako, da jaz absolutno podpiram ta predlog, da se znesek nameni tistim, ki ga resnično potrebujejo. Potrebujejo tisti, tisti, ki ga pa ne potrebujejo, ga pač ne potrebujejo in ga zato tud mesto ne bo dalo. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz bog ne daj, da sem razmišljal, da bi se ta znesek znižal, ne? Jaz sem prej povedal, da je to milijon mark. Ali pa 120 milijonov, namesto 76 milijonov, ne? In seveda, ta vednost, pomeni, da bomo to v proračunu naredil. Da pa – kok pa to pomen, vam bom pa enkrat drugič razložil, ob nekih drugih prilikah, kok denarja stran mečemo in v katere namene. Ne?

Ampak, zdaj bom pa tako povedal, ne? Oprostite, če rožico prineseš komu, ne? Ne? To še ni korupcija, veselje pa je, ne? In zdaj, zdaj – jaz mislim, da je tle ena napačna ocena. Jaz sicer ne vem, kok so stari razni ljudje, ki imajo prvega otroka, al pa družga, tretjega. Ampak, jaz mislim, da je zlo velik mladih. Te mladi majo težave, no. Res je fajn, da nekaj dobijo, ne? Pri čemer, oprostite, jih je ogromno takih, ki so še tako neuki, da niti – kako bi rekel – socialnega statusa ne znajo uveljavljat, ne? Kar pomeni, seveda, da bo to ena špekulacija, na konc. Seveda niti ta denar, ki je namenjen v proračunu ne bo prišel, ne? Do ne vem česa. Skratka, po drugi strani moram pa tako reč, ne? Kdor ma velik otrok, bo velik dobil, en? Kdor ma pa enega, pa tud ni nič odveč, no, če – če kej dobi.

No, skratka, ne? Jaz mislim, da se ta gesta spreminja seveda v – rekel bi – v to. Mi smo socialni, vi pa niste socialni. Mislim, to je umazan način mišljenja. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji razpravljavec je dr. Čepar. Za njim gospod Omerzu. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hala lepa. Gospod predsedujoči. Torej, od leta 1998, ko sem postal mestni svetnik, sem pri sprejemanju proračunov ali s tem povezanih razpravah, vsako leto opozarjal. Predlagal sklepe, amandmaje, da bi Mestna občina Ljubljana, tako, kot – več, kot petdeset slovenskih občin, uvedla denarno darilo novorojencem.

To se ni zgodilo. Ustavilo se je pri čestitki županje materam ob porodu. Ki je gotovo dober korak in lepa gesta. Vendar, jo je treba nadgraditi. Zato sem bil zelo vesel in se zahvaljujem svetnicam in svetnikom, ki so podprli sklep, ki sem ga predlagal 18. aprila 2005.

Namreč sklep, ki pravi – v prihodnjem proračunu, predlagatelj opredeli postavko – darilo novorojencem. Višino postavke in posamičnih daril opredeli v skladu s finančnimi

možnostmi. Postopek podeljevanja opredeli in da v razpravo mestnemu svetu do 1. oktobra 2005.

Ta sklep se je na nek način, z majhno zamudo – danes uresničuje. Zato se, kot predlagatelj sklepa veselim, da je MOL po šestih letih mojih predlogov, prišel pred mestni svet s predlogom v tej smeri. In, daje predvidel za to vsaj nekaj sredstev.

Prvič bomo razpravljali in prvič razpravljamo o tem, ne na osnovi nekih opozicijskih amandmajev ali spremljevalnih sklepov. Ampak....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...imajo vzvode, da nekaj uresničijo. Prvič bodo v proračunu za to rezervirana sredstva. Torej, čeprav bi sam odlok pripravil drugače, pa nalašč v sklepu tudi nisem preveč ostro definiral, kako naj bo. Torej, čeprav bi ga sam pripravil drugače in bom povedal tudi kako, ga bom podprl. Tudi v obliki, s katero nisem povsem zadovoljen. Ker je to prvi korak k občinski družinski politiki. Menim, da je treba podpret tisto opcijo v upravi Mestne občine Ljubljana, ki razmišlja pozitivno in se ne brani vsakega ukrepa družinske politike. Marsikdo bi bil gotovo vesel, če bi danes, ob velikem nasprotovanju svetnikov, zaradi pomanjkljivosti odloka, odlok padel. Glede na politiko prejšnjih let, to ni tako malo verjetno. Ampak, za dobro Ljubljane, je treba paziti, da svetlečega stenja ne ugasne in nalomljenega trsa ne zlomi.

Zato vas vabim, tudi tisti, ki imate pripombe, da glasujete za odlok. Sam bom odlok podprl. Torej.... Žal je bil sprejet hiter postopek, kar onemogoča, da bi še kaj izboljšali. Ampak, no – bom vseeno povedal. Treba bi bilo seveda storit vse, da se pripravljeni osnutek izboljša. Recimo, nekateri ste že razpravljali pri imenu. Sam odlok ne sledi sklepu, ki je bil sprejet. Sprejeti sklep se glasi, da opredeli postavko – darilo novorojencem. Darilo novorojencem. Dobro. Saj ne drži čisto. Ime samo, menim, da je zelo pomembno. Ker izraža odnos občine in tistega, ki daje, do prejemnika...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Čepar, se opravičujem, ker vas motim – zdajle, ob 18.00 uri se bo v atriju Mestne hiše pričel sprejem, ob petnajst letnici manevrske strukture. Zdaj, ali morda pohitite, pa končate razpravo. Ali pa morda prekinemo, pa potem nadaljujemo. Sam toliko, da ne bi...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Jaz rabim še šest minut.

G. SLAVKO SLAK

Prosim? Ja, v redu...

G. DR. DRAGO ČEPAR

To se vi...

G. SLAVKO SLAK

No, ja...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Prosim?

G. SLAVKO SLAK

Ja. Kar nadaljujte...potem, prav.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja. Torej – prav – ime pomoč – namreč pomeni, da občina pomaga nekemu, ki si sam ne more pomagat. Po mojem prepričanju pa starši z rojevanjem, vzgojo in vzdrževanjem otrok, pomagajmo občini. In družbi. Zato jim družba izkaže pozornost, hvaležnost – in da vzpodbuda s primernim darilom. Razpravo bi imel tudi seveda o krogu opravičencev. Sam menim, da bi bilo bolje nagovoriti širši krog. In ne samo najrevnejše. Družinska politika in vzpodbuda za rojevanja. Pa tudi ne samo vzpodbuda, pa tudi pravičnost, ki izhaja iz tega, da ti ljudje več prispevajo, ne glede na dohodkovni razred – torej, vse to pač – iz tega sledi, da bi bilo treba podpret širši krog. Na državni ravni, pri tej obliki ni dohodkovnega kriterija. Paket za novorojence dobijo vsi. Prav tako menim, da je ljubljanska občina zmožna v to vložiti več sredstev, kot je pa sedaj se odločila. No, dobro, ampak tega zdaj ne bi pretirano razpravljaj. Ker dosti več na tem področju ni mogoče narediti, glede na postopek.

Menim, da je treba zagotoviti, da bi temu prvemu koraku sledili naslednji koraki oblikovanja občinske družinske politike, ki je sedaj ni. Kajti, če bo ta odlok namenjen samo ožji skupini upravičencev, revnejšim, z zelo nizkimi dohodki. Je treba sprejeti ukrepe, ki bodo nagovarjali druge skupine.

Da bi družinska politika zaživela, mora zanjo skrbeti profesionallec v mestni upravi. In zato naj županja določi vsaj enega človeka v upravi, ki bo zadolžen za družinsko politiko.

Menim, nekateri ste rekli, majhni ukrepi, gasilski ukrepi – ni celovito. To je seveda večni očitek. Nobena zadeva vsega ne reši. Prvi korak je pa prvi korak. Bolje vrabec v roki, kot golob na strehi. Sam, nasprotno, kot nekateri razpravljavci menim, da vsak korak družinske politike prispeva tudi k rodnosti. Jaz sem analiziral države in različne načine pristopa k družinski politiki. In ugotovil sem to, da ni važno kakšno obliko družinske politike, kakšne ukrepe - ne koliko je važno. Ampak, najbolj važno je, da se je država zavedela in da je z nekim elanom in z nekim upanjem in zaupanjem šla v to. In tako je isto tudi v občini. Se pravi, dejstvo je, da nekaj začnemo – že samo po sebi nekaj pomeni.

Torej, marsikdo, ne vem – če se da otroka kupiti, ali ne. Ampak, dejstvo pa je, da se mu marsikdo odpove, ker ne vidi finančnih pogojev. In to ta odlok tudi spreminja.

Glasoval bom pa – predlagal, predlagatelj in koalicija upam, da bo pač zadevo podprla. Izboljšati se ne da, ker je hiter postopek. Torej, sprejmimo vsaj to, kar je. Da bo postavka, da bo denar, da bo naslov. Da bo izkušnja, ki se lahko z leti izboljša. Mora pa to seveda biti prvi korak, ki mu morajo slediti naslednji. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa dr. Čepar. Zdaj, iz razloga, ki sem ga že prej omenil, predlagam, da sejo prekinemo. Ker bo, čez nekaj minut, se začela slovesnost v atriju. In, da to istočasno tudi

združimo... Prosim? Da istočasno to tud združimo s to našo siceršnjo pavzo, ki bi bila čez pol ure. Ker menim, da bo zaradi programa proslave, verjetno, po mojem – onemogočeno spremljanje razprav, ne? Zato mislim, da je pametno, da pač že zdaj prekinemo sejo in pač jo podaljšamo za petnajst minut, kot je v navadi. Tako, da bi – predlagam, začeli petnajst do sedmih....

G. JANEZ VRBOŠEK

Če dovolite, jaz bi proceduralni predlog mel. Dejmo izglasovat pač to točko. Prekinemo sejo in jo drugič nadaljujemo. Kaj bomo hodil dol, pa gor, pa sem, pa ke? Mislim, ne? Dajte na glasovanje moj predlog. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Oprostite, ne moremo glasovat, ker razprave še niso končane. Če bi bile razprave končane, bi z veseljem predlagal sklepe. Za enkrat so predlagani še trije razpravljavci. Če vas seveda ne moti, lahko nadaljujemo sejo. In pač – dobro.... Dobro. Potem seveda z veseljem ugotavljam, da lahko nadaljujemo sejo. In naslednji razpravljavec je gospod Omerzu. Mate razpravo gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospod podžupan. Ni prekinitve? Jaz sem se pa že veselil. Dobro. Jaz bom zelo hitro. Naprej povem da bom odlok podprl. Ampak, istočasno pa, za božjo voljo. Pa dajmo enkrat red naredit. Pri teh materialih. Zadnjič smo mel okol varnosti v Ljubljani, širše v Ljubljani, na območju Policijske uprave Ljubljana in tako naprej. Tri različne naslove. Jaz ne vem, o čem ste glasovali. Jaz nisem glasoval. In danes, recmo, mamo tukile noter, tudi v obrazložitvi – Razlogi in cilji, zaradi katerih so potrebne spremembe in se sklicujemo na predlog sklepa. Oziroma na sklep, ki smo ga sprejeli 18. aprila 2005. Ki govori tako, kot so že nekateri povedali – o darilu novorojencem. Ne govori o pomoči. In jaz, ko sem to videl, ne? Sem rekel – o, fino, krasno, ne? Zdajle najprej pomoč – ta socialna plat. Potem pa pride še neko darilo. Seveda sem se razočaral pol, ko sem vse skupaj prebral.

In razprava moja je pa namenjena predvsem k temu, gospod podžupan in sploh županstvo. Dajte nam vendarle, tudi pri teh – kako so posamezni materiali – imajo kakšen naziv, ali na kateri sklep se sklicujejo in tako naprej – bit malo bolj natančni. Jaz sicer nisem pravnik, ampak tu, vendarle sprejemamo neke akte, ki morajo bit tudi formalno pravno usklajeni, glede na prejšnje sklepe. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji razpravljavec je dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Najlepša hvala. Mislim, da bom tud sam zelo hitro. Ampak, kot prvo, hiter postopek, z oziroma na to razpravo, mislim, da ni bil upravičen. Mislim, da je tolk različnih mnenj, da bi bilo prav, da bi predlagatelji poslušali ta mnenja. In potem naredili eno sintezo tega – tud v

tolkih letih se ta, to darilo ni dalo – in mislim, da bi mesec zamude – tud ne bi ne vem kaj pomenil v tem primeru.

Sploh, ko človek gleda, na tem dnevnem redu mam štiri, pet točk, ki naj bi ble sprejete po hitrem postopku. In moram reč, da sem mislil, da bo ta najhitrejša. In, da se bomo vsi strinjal. Ampak, dejstvo je, da je veliko drugih misli. In mislim, da niso za vržt stran. Še posebej, če gre za otroško politiko, ki je presneto občutljiva v naši državi.

Glejte, zdaj moje mnenje je tud – jaz mislim, da to naj bi bilo darilo. Zakaj ne bi darilo dobili vsi. Se pa strinjam, da tisti, ki so socialno ogroženi, da dobijo tud dodatno. Zdaj, prvo vprašanje je – ti si en utopist. Saj nimamo tolk denarja. Se strinjam. Če nimamo tolk denarja, potem dajmo samo socialno ogroženim. To je to, kar delamo. Vendar, v hipu, se pa poraja vprašanje, zakaj dajemo samo tistim, ki majo minimalno plačo. Pa 20% višjo. Do te meje. Kaj pa je s tistimi, ki imajo 21% višjo? Tle smo pa črto naredil. Veste kaj hočem reč? To tudi ni socialno v resnici. Ne? Tako, da – in to sem doživel tud na Dunaju, moram reč – vsi so dobil darilo, kar zajeten znesek denarja. In potem tisti, ki so bili socialno ogroženi, so dobili pa še dodatno. Še posebej moram reč, da se strinjam s kolegom Jazbinškom v tej točki – zelo. To, kar on poudarja. Mislim, da v teh letih, ko majo kateri koli starši majhne otroke. Da tem, v teh letih še presneto prav pride kakšno darilo. Jaz mislim, da jih ni tolk, ki jim tisto darilo ne bi prišlo prav. In ga kar cenijo.

Zdaj, če še pogledamo te stroške. 120, 150 milijonov tolarjev. Lejte, če samo pogledamo, koliko je to v primerjavi s S.I.B. banko. To je 30 do 40 let. Če Mercator pogledamo, da bom kolega Božiča dopolnil, po Ropovem mnenju, je to 100 let, ne? Tako, da, hočem reč, v vsakem primeru, je to minimalno. Tud to, da bi ljudje dobil darilo. Ja, če pa pogledam z delnicami Krke, kjer sem jaz zaslužil, je pa to približno tisti red velikosti. Tako, da mi je Krka dala darilo, kolega Božič. Hvala, da ste me opomnil.

Tako, da, jaz bi še enkrat plediral, da se dejansko začne razmišljat o darilu vsem novorojencem. In pa številki 2000. To ne bo tolk velik daril. Človek bi si želel, da mal povišamo to številko. Pol bomo pa mogoče lahko tud znižal to. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prvo repliko ima gospod Möderndorfer, za njim gospod Jazbinšek.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Zelo vmesno se mi zdi, kadar svetnik, ali svetnica predlaga pač nek predlog, pobudo in vsak je vreden nekega razmisleka. Nekorektno se mi zdi pa delat primerjavo med mesti. Gospod Gomišček, vi ste zaljubljen v ta Dunaj, jaz verjamem, da mate izkušnje, ker ste živel tam. Skratka in bom rekel, ste kar nekaj lepih stvari doživel. Ker v končni fazi, primerjate Dunaj na vseh področjih. In nič ni slabo. Samo malo poglejte BDP Dunaja, kakšen prihodek majo, kakšne so zmožnosti. Kar pa seveda ne pomeni – kar pa seveda ne pomeni, da mi ne bi mogli dat darila vsem. Al pa celo zvišat, bom rekel – predlagano rešitev. Ampak, treba je v prvi vrsti najprej videt, ali smo to zmožni. Demagoško je pa, primerjat, seveda, ne? Ker če gledamo, ne? V končni fazi bi lahko rekli – proračun je 55 milijard. No. Ja, za božjo voljo, za darilo bomo pa vedno najdlji za vsazga novorojenca v Ljubljani. In zraven dvignili cenzus iz 20%, na 40, 50. 80. Ker gre za prvo leto, ker gre za prvič, jaz mislim, da bomo dobili od tega oddelka tudi poročilo. Kaj to v resnici potem pomeni. Saj tukaj so, bom rekel, predvidevanja in izračuni. Kaj bo v resnici to v praksi pomenilo, je druga zadeva. Tako, da jaz res predlagam, no – če mate čist konkreten predlog. Pa ga dajmo predlagat.

Kar se pa cenzusov tiče, je pa tako. Jaz sem vedno jezen, če bi me dobil radar na cesti in grem 1 km čez. Od dovoljenega. Ampak, nekje črta je. In nekje mora biti črta. Razen v primeru, če

rečemo – dobi sto procentno, tako, kot vsi. Potem pa črt ni. Samo za to moramo pa bit najprej bogata družba. Žal. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Bom jaz kar združil obe repliki, ne? Na njega, pa na Möderndorferja, ne? Zlo velik časa je porabil za to, da je ugotovil, da smo revni, kot cerkvena miš. Ne? Jaz predlagam, da se zamenja vodstvo tega mesta, da bo postalo bogato. In bo potem seveda silno enostavno, ne? Mislim, to ni.

Drugič pa, moram pa – kolegu Gomiščku povedat. Nekdo, ki te je mal pokritiziral glede tistih delnic v Krškem, ne? V Krki, pardon. Je rekel, da eni pridejo v opozicijo, da ne obvladajo obrti, ne? No in seveda zdaj je tud Möderndorfer rekel, naj da nekdo predlog – tuki, v tem okviru, ne more dat predloga danes, ne? Ker je hitri postopek. Ampak, jaz sem že povedal, kako se obrt obvlada. Ne? Naslednjič, ne? Predlog – svetniška skupina. Ta dat, ne? Dopolnilo. Mislim, kaj že je tole? Dodatek – ne – pomoč spremenite seveda z enim aktom v darilo. Pol bomo pa glasovali. Jaz, danes ne moremo o tem predlogu glasovat, v kolikor svetniška skupina tega ne zna. Bo to naredil Miha Jazbinšek. Oziroma skupina Zelenih Slovenije. In bo tuki totaln konsenz. In bomo to izračunal. Kolk kaj stane. In potem bom gospoda Möderndorferja peljal skoz nekatere izračune, da bom ugotovil, da primerjava z Dunajem je pa prava. Ker, zdaj smo pa mi prestolnica. In ker smo mi prestolnica, mo...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... moramo začet funkcionirat tako, kot prestolnica. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. naslednjo repliko ima dr. Čepar. Zdaj, vi mate repliko na repliko. Če se ne motim? Oziroma, je še kakšna replika?

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja, natanko...Dobro. Na gospoda Janija. Namreč, pomemben je BDP, ne? Pomemben je BDP mesta. Vendar, jaz iskreno mislim, da gre tu, predvsem za zavedanje problema, ne pa za BDP. Namreč, Svetniška skupina SLS je že pri pripravi te točke, pred nekaj leti, naredila analizo slovenskih občin. In je ugotovila, da tiste občine, ki imajo največja darila, imajo nižji BDP. Torej, koleracija med BDP in darili v Sloveniji, je negativna. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Še replika na repliko, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, jaz se zlo strinjam s tem – s to pripombo kolega Möderndorferja, da pač, če – če s svojimi besedami povem, da je treba pazit, koliko je denarja, če je pač denarja velik, se ga da tudi za take ekstravagance, kot je darila. Če je pa denarja mal, je pa treba pač pazit, pa se mejčkn bolj previdno razdeli. Mislim, zdaj, če se boste spomnil, jaz na to isto pazljivost mest, kako se dela z denarjem, opozarjam že zelo dolg, v zvezi z vzpenjačo. In takrat, seveda, kolega Möderndorfer, čisto drugač gleda na stvar. Takrat pa ni treba pazit na to, kako zapravljamo po nepotrebnem denar. In kako ga mammo v resnici mal. In , ko ga nimamo tolko, kot mesta v Evropi, ki majo vzpenjačo in tako naprej in tako naprej – skratka, takrat pa kar na enkrat mammo denar. Mislim, gospod Möderndorfer, da ne gre za to. A mammo denar, ali ne. Ampak, vi bi enostavno radi vzpenjačo. Za otroke vam je pa, v bistvu, malo mar.

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Izčrpali smo replike na repliko. Zdaj ima gospod Gomišček odgovor na repliko.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, glejte, še enkrat ste pritrdili, da je hitri postopek bil nepotreben. Oziroma ne bi blo dobro, da bi bil. Kar se tiče te moje izjave o Dunaju, pa o tem, kolk mam jaz rad Dunaj. Bi jaz rekel tole – če bi ga mel tolk rad, ne bi tlele sedel, ne? Tako, da najbrž je kakšen tehten razlog, da ga nimam tolk rad. Pa da sem prišel nazaj v Ljubljano. Res pa je in to je najbrž velikokrat problem, da je pa dobro, da pogledamo, kako sosedi živijo. Kako sosedi delajo. In se mal primerjamo, ne? Zdaj, kolega Kuščer mi je že to primerjavo vzel, ne? Ko se primerjamo pr raznih dvigalih v Gradcu in raznih vzpenjačah na grad. Se dajmo primerjat še, kako tam otrokom dajejo podpore in darila, ne? Jaz mislim, da je to prav. In zato sem to tud rekel. Druga stvar, ki pa je – ta primerjava s - ... hitrostjo. Je pa ravno tista, ki je voda na moj mlin. Več, ko prekoračim hitrost, več bom plačal. To pomen, da policaj me ne ustavi, če vozim 51 in plačam isto, kot, če vozim 120, tam, kjer je omejitev 50. Ampak, da mi lepo po stopnjah ene stvari odmerja. Drugač pa mislim, da sej se zastopmo. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospod Gomišček. Sledi razprava dr. Beovićeve.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Hvala lepa za besedo in lepo pozdravljeni. Jaz bom zlo težko pritisnila na gumb, proti takemu odloku. Saj vem, da gre za vsoto, ki jo nekatere družine še kako potrebujejo. Treba pa je vedet, da je to mogoče en inštrument socialne politike. Ne pa družinske ali demografske. Demografska situacija v Ljubljani, nekajkrat smo mel to že v številkah. V številkah izraženo na teh sejah. Pa tudi sicer je očitno, na več načinov, ni ravno vzpodbudna. V Ljubljani, v bistvu ostajajo stari ljudje. Pa tisti, ki nekako živijo na enem socialnem robu. Ker ne morejo drugam. Saj veste, stanovanja v primestnih občinah – so cenejša. Tja se selijo mladi izobraženci. Tam plačujejo davke. To za Ljubljano prav gotovo ni nekaj pozitivnega.

Pred več, kot dvema leti, je bila pri Odboru za zdravstvo in socialno varstvo, v tem mestnem svetu, ustanovljena ena delovna skupina, ki se je ukvarjala in se še nekak ukvarja z eno družinsko politiko. To je taka nadstrankarska, ali pa večstrankarska skupina. Napisala je en tak preprost, konkreten program. Predvsem pa zahtevala oziroma dala predlog, da mestna uprava, iz obstoječih oddelkov in obstoječih zaposlenih ljudi, oblikuje neko delovno telo, ki bi v Ljubljani, na ravni uprave, skrbelo za družinsko in s tem seveda tudi demografsko politiko. Oziroma ukrepe. Nič takega se ni zgodilo. Tega nismo tudi nikol prinesli na mestni svet. Ker je mestni svet pač zaposlen, saj veste z veliko bolj odličnimi temami, kot so nogomet in podobno, ne? Družinska politika je nekaj, kar mam doma in smo potem v mestnem svetu najbrž tega siti.

Tako, da lahko končam svojo razpravo samo z enim retoričnim vprašanjem – zakaj na eni strani nobene celostne družinske politike in na drugi strani hitri postopek sprejemanja ene delne odločitve, ene delne rešitve? Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala. In še za enkrat – a, ja – replika, doktor, gospa Pleševa. Izvolite.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Ja, spoštovani, izkoriščam, kot repliko, pa vendar – samo zato, da dopolnim gospo Beovićevo. V nekem smislu. Odbor za zdravstvo in socialno politiko je sprejel sklep, da županji predlaga, v skladu s tem, da na osnovi razprave v odboru, tudi na osnovi razprav v mestnem svetu, da predlaga, da znotraj mestne uprave povede način dela oziroma neko koordinacijo, ki bo vendarle sleherno našo odločitev pretehtala, kako vpliva tudi na posamezne člane družine. Torej, s te vrste družinska politika. To je – to je, v bistvu ni samo skupina, ampak, to je bil predlog odbora, kot eno.

Drugič, pa še enkrat, kar zadeva pa ta konkreten sklep, gospod Čepar, ki je tudi član odbora, je povedal, da ga bo podprl. Gre dejansko za način, kako seveda v tej fazi realiziramo sklep, ki ga je sprejel ta mestni svet. Za hiter postopek, ki smo ga seveda tudi podprli in ki ga je danes podprl mestni svet, smo se odločali pa zaradi tega, ker, kajti, če želimo karkoli uresničiti, moramo to narediti predno se bomo odločali o proračunu. Kajti, če ne, bo seveda še leto enkrat naokrog.

In še nekaj, zdaj, ko sem pri besedi. Darila so obdavčena. Če bi mi, tudi v tem odloku uporabili kakršen koli drug izraz, kot pomoč – bi država to obdavčila. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Replika na repliko dr. Beović.

GA. DR. BOJANA BEOVIĆ

Ja. Čisto na kratko. /// nerazumljivo... me veseli, da se bo(je?) zadeva proučila, pa se bo naprej... /// nerazumljivo. ...///. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala. Dr. Gomišček, naslednja replika na repliko.,

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Hvala. Jaz bi tud rekel – mene so učil, hiti počasi. Ne? In – če smo zdaj – ne, tuki je pa zdaj, tri leta nismo nič naredil. Zdaj bomo pa v enem mesecu vse na glavo obrnil.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, še ena replika na repliko.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospa Angela je dala iztočnico. Ne? Pomoč vsem, ne? Novorojenčkom. Hvala lepa. Namesto darila.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. S tem so zaključene replike na repliko. In za enkrat zadnji razpravljavec, gospod Dolinar. Izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Mene veseli, da je ta predlog, da je končno. Da smo prišli do predloga, ki je v skladu tudi z eno temeljnih usmeritev, razvojnih usmeritev sedanje vlade. In pa številnimi pobudami, ki so bile dane tudi v tem mestnem svetu. Gre bolj za gesto, kot res za ukrep. Vendar je gesta, al pa majhen korak v pravo smer. Zato bom – bom podprl. Škoda pa mogoče, da ni bilo prej bolj domišljeno, da se ni dalo priložnosti svetnikom, da bi res oblikovali po svoji meri in prepričanju ta ukrep.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Moj seznam prijavljenih za razpravo je tako izčrpan. Želi morda še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Želi besedo morda še predstavnica predlagateljice? Ne.

Ugotavljam, da je s tem razprava končana. In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Prijavilo je svojo navzočnost 31 svetnic in svetnikov.

In prehajamo na glasovanje.

Kdo je za in kdo je proti?

Ja... prepozno... zaključujem glasovanje.

34 svetnic in svetnikov ZA, NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Predlagam, da preden preidemo na novo točko, prekinemo sejo, za redni odmor. In nadaljujemo z zasedanjem ob 19.00 uri. Hvala lepa.

-----o d m o r

G. SLAVKO SLAK

Odbor smo pravzaprav podaljšali za 10 minut. Jaz vas naprošam, da zasedete svoja mesta in da nadaljujemo s 5. točko dnevnega reda 23. seje in sicer

AD 5.

PREDLOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O USTANOVITVI JAVNEGA VZGOJNO IZOBRAŽEVALNEGA ZAVODA VRTEC CICIPAN, S PREDLOGOM ZA SPREJEM PO HITREM POSTOPKU

Gradivo za to točko ste sprejeli s sklicem seje. Po sklicu pa ste prejeli še Poročilo Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport. Danes pa še dopolnitev gradiva.

Prosim predstavnico predlagateljice, gospo Nado Pavšer, načelnico Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda uvodno obrazložitev.

GA. NADA PAVŠER

Lepo pozdravljene. Drage svetnice in spoštovani svetniki. In gospod podžupan. Dovolite mi, da obrazložim še en predlog odloka po hitrem postopku – o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtec Ciciban.

Ni naključje, da je danes Dan otrokovih pravic, ampak, vse kaže, da so zadeve na ključ. To je staro slovensko reklo. In prav s tem odlokom, čeprav zgleda pravno formalno zelo skopo napisan, potegne za seboj eno zelo bogato in lahko humano vsebino. In sicer, gre za to, da se je 31 otrok ljubljanskih – torej 31 staršev – staršev enaintrideset otrok, v Mestni občini Ljubljana in nekaterih okoliških občin, tudi letos, kot leta – nekaj let poprej. Ko je to teklo v obliki nekega projekta, odločilo in želi, da svoje otroke vključi v Zavod za gluhe, gluhone in naglušne otroke. Torej, v ta zavod pa se bodo vključili – svoje otroke predvsem zaradi tega, ker imajo take in drugačne razloge. Ne nazadnje lastne, osebne izkušnje. In, ker je v tem zavodu, ki ima sicer s sklepom vlade tudi vse pristojnosti, da izvaja oddelke slišočih otrok, gre tudi dober glas o dobri kvaliteti. Ampak, to je zgolj, lahko bi tudi rekli – površno razmišljanje. Dolga, dolga leta, predvsem pa v zadnjih treh letih, se je 21, - 21 – 22 otrok vključevalo v ta vrtec, v Zavodu za gluhe in naglušne. In, ko sem jaz pregledala vse te strokovne argumente, ki so mi jih iz zavoda predstavili – zakaj vključujejo svoje slišče otroke, ali polnočutne – pravilno strokovno v Zavod za gluhe in naglušne, so mi na zavodu povedali, kaj vse to pomeni za razvoj otrokovega – za otrokov razvoj, za razvoj enih globljih, tudi humanih vrlin. Lahko bi rekli, spoštovanja življenja, spoštovanja različnosti. Tudi tistih, ki niso polnočutni. Oziroma, ki jim čutila ne delujejo v polni meri. In, kaj jim pomeni tudi v obratni smeri.

To se pravi, gre za dejansko eno holistično, eno celostno delovanje slišočih, gluhih in naglušnih otrok na taki lokaciji. Poudarjam, gre samo za spremembo lokacije. Ker so se sicer starši teh 31 otrok, tudi letos, kot leta poprej... Poprej so se vpisovali sicer v zavod in je to celo financiralo Ministrstvo za šolstvo in ne Mestna občina Ljubljana. Ker je bil to kot del eksperimenta. Kot del programa, ki kaže tako dobre rezultate. Vendar ni nobenega razloga, da bi blo to kot del projekta, ker sodijo ti otroci, ki so otroci Mestne občine Ljubljana, v mrežo

javnih vrtcev. Zato smo poiskali to rešitev. In sem hitro uvidla, da možna je taka rešitev. Da je to dislokacija enega od bližnjih vrtcev. Kot je vrtec Ciciban.

Jaz lahko poudarim, da za 31 otrok, katerih so starši se odločili, da svoje otroke dajejo v Zavod za gluhe, gluhoneme, naglušne otroke, zanje imamo prostor v mreži javnih vrtcev. Ampak, kaj vse bomo zgubili, kar je v obrazložitvi dano in kaj vse bodo ti otroci zgubili, ki jim je ponujena – s tega vzgojnega, bogatega vidika, nekaj več.

In dovolite mi, da prečitam to strokovno mnenje, ki so ga pripravili v Zavodu za gluhe in naglušne, ki spremljajo že nekaj let – torej te skupine otrok tako. Interakcije tega medsebojnega, celostnega sodelovanja obeh, tako sliščih, polnočutnih, ki jim čutila so dobro razvita. Kot tistih, ki jim niso. Kot recimo nam starejšim, ne? K postajamo tudi že manj čutni. Vsaj očala rabim, pa tud slišim že kdaj slabše. No. Pa dovolj o temu.

Poglejte, sliščim otrokom omogočamo – tako so zapisali v Zavodu za gluhe in naglušne – optimalen govorno jezikovni razvoj. In različne oblike komunikacije, zaradi poglobljenega programa dela na področju jezika in govora. Sliščim otrokom omogočamo zgodnje sistematično obravnavo govorno jezikovnih težav, ki so pogosto ovira za uspešno osnovnošolsko izobraževanje. Slišči otroci razvijajo pozitiven odnos do drugačnosti. Spoznavajo gluhe in naglušne. Učijo se njihovega jezika. Slišči otroci se učijo skupnega življenja v ožji skupnosti drugačnih. Sliščim otrokom se razvija čut za življenje z drugačnimi, sprejemajo jih kot del realnosti, ne pa kot nekaj izjemnega. Slišči otroci vzpodbujajo govorni in komunicativni razvoj gluhih in naglušnih otrok, pri vsakodnevem spontanem druženju in življenju v vrtcu. Pri gluhih in naglušnih otrocih se na ta način vzpodbuja govorna komunikacija. Pri sliščih pa komunikacija v znakovnem jeziku. Vzpodbuja se socializacija, spontano druženje gluhih, naglušnih in sliščih otrok. Omogočamo optimalen čustveni socialno osebnostni razvoj sliščih in gluhih otrok. Istočasno se zagotavlja sistematično vzgojno in izobraževalno – ne – vzgoja in izobraževanje sliščih otrok gluhih staršev, ki potrebujejo, zaradi specifične komunikacije, v znakovnem jeziku, v družini sistematično govorno in jezikovno vzgojo v predšolskem obdobju. V skladu z Deklaracijo o človekovih pravicah zagotavljamo sožitje obeh populacij in s tem tudi neposredni vpliv na spremembo, tudi družbene klime, tako v Sloveniji, kot širše.

Torej, gre za tisto empatijo do drugačnosti. Gluhi in naglušni in slišči, se srečujejo vsakodnevno, se igrajo in komunicirajo. Ob tem pa niso osamljeni, kot je to ob popolni integraciji, saj imajo svojo skupino, ki jim je v oporo. In seveda ne nazadnje, odličen strokovni kader, ki je prav za to usposobljen.

To so bili argumenti, ki so našo strokovno službo na oddelku in seveda mene osebno, ki imam več, kot trideset let, ja – v bistvu, izkušenj, znanja v izobraževalnem in v – na vzgojnem področju. Ker se trudim za graditev in dograjevanje vrednosti. Vrednot spoštovanja življenja. Graditev več vrst inteligence. Znanje z nabojem. Graditev čustvene inteligence. In skratka, tukaj smo s spremembo lokacije, ob isti ceni - mi moramo plačati, kot Mestna občina, to, za oddelke približno enako. Ali gre za kombiniran v Zavodu za gluhe ali naglušne, ali, če vključimo ta iste otroke, ponovno poudarjam, v mrežo javnih vrtcev, kjer imamo dovolj prostora. Vendar, zgubili bomo tisto srčiko, ki je dana, ne nazadnje, v tem vzgojnem smislu. In ne nazadnje starši teh otrok, ki so se odločili, da bodo vzgajali oziroma da bo pomagal vzgajati njihove otroke ta zavod, so vedli zakaj. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prosim gospoda prof. dr. Stanislava Pejovnika, predsednika Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda stališče pristojnega odbora.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa predsedujoči. Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor za predšolsko vzgojo je navedeno tematiko obravnaval na dveh sejah. Na prvi seji smo – prvo sejo smo morali prekiniti, ker nismo bili v celoti sklepčni. Pa tudi zaradi tega, ker smo ocenili, da gradivo, ki smo ga imeli takrat na razpolago, ni zadoščalo za popolno in celovito obravnavo. Zato smo sejo ponovili. Za to sejo pridobili tudi celovita gradiva. In po daljši in polemični razpravi o tej točki, s preglasovanjem, sprejeli tri sklepe.

Najprej, da Odbor za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport podpira, da se odlok – bom skrajšal besedilo – sprejme po hitrem postopku. Gre pač za to preprosto, da smo že v določeni časovni zamudi. In bodisi, da ga sprejmemo po hitrem postopku, ali pa ga sploh ne sprejmemo. Noben drug postopek, v tem konkretnem primeru ne bi imel velikega smisla.

Drugič. Odbor za predšolsko vzgojo podpira sprejem predlaganega Predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtca Ciciban. V tem trenutku ne bom obširneje poročal o dilemah, ki smo jih imeli na odboru, ker menim, da bodo prav gotovo ponovljene tudi na seji mestnega sveta. In, če bo potrebno, se bom takrat ponovno vključil v razpravo. Vendar, ta sklep je po daljši razpravi bil sprejet z veliko večino.

Pri tem pa smo predlagali, tudi zaradi tega, ker smo pričakovali razpravo na današnji seji mestnega sveta, da se gradivo dopolni. Prejšnji ponedeljek ste prejeli, tisti, ki ste pač želeli, obširna dodatna gradiva. In danes še dodatno gradivo, ki ga je pripravil oddelek. In menim, da imamo sedaj vse potrebne podatke, da lahko o tej točki kvalificirano razpravljamo in glasujemo. Ponavljam, stališče odbora je predlog mestnemu svetu, da se ta odlok sprejme po hitrem postopku. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica. Hvala lepa.

Svet najprej odloča o obravnavi akta po hitrem postopku.

Zato odpiram razpravo o predlogu sklepa za sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtca Ciciban po hitrem postopku.

Gospod Omerzu? Ste se vi prej javil za razpravo o... Dobro. Izvolite. Naslednji razpravljavec je gospod Jazbinšek.

G. BRANKO OMERZU

Ja, gospod podžupan, no – meni je mal žal, no, da moram predsednika odbora, katerega član, oziroma namestnik predsednika sem tudi jaz, nekoliko korigirat, da ne bi blo dvomov, ker je izgledalo v njegovem poročilu tako, kot da je odbor pred odločitvijo – to se prav, to, na drugi seji – dobil dodatna, celovita gradiva. To preprosto ni res. Celo sam predsednik je na seji rekel, da je ogorčen nad temi gradivi. In nobenih dodatnih gradiv od petka, ko seja ni bla sklepčna, do tistega dne, 20. septembra, ko smo bili sklepčni, ni bilo.

Mislim, da so sami razlogi zaradi katerih hitri postopek nikakor ni možen, verjetno potem prestavljeni v sami obravnavi osnutka odloka. Morda samo za primerjavo tule – tule, kako so gradiva dobro pripravljena. Namreč, v obrazložitvi predloga za obravnavo na seji mestnega sveta, smo dobili podatek – po oceni je za delovanje enega oddelka potrebno približno milijon šeststo enainšestdeset tisoč sit. Danes smo dobil dodatno gradivo oziroma dopolnitev gradiv, o ostalih postavkah teh gradiv bom razpravljajal kasneje, kjer pa so številke kar precej različne. Naj se potem tisti, ki je pripravljajal gradiva – ena in druga. Al pa, če so različni ljudje to

pripravljali, odloči, katero številko bo mestnemu svetu ponujal. Ali naj se pa predhodno uskladijo. Zaradi tega mislim, da nikakor ni možno podpret, da se tako pomemben akt, iz vsebinskih razlogov, v gradivu, ki smo ga pa zgleда dobil – pa zgleда zelo formalen akt. Pač, da je šlo tam za neke pomanjkljivosti pri navedbah praviłnih imen ulic in tako naprej. Šele potem iz obrazložitve ti je nekaj morda jasno. - Ne more obravnavat po hitrem postopku, zato predlagam, da mestni svet zavrne oziroma ne glasuje za hitri postopek. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Replika gospod Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Meni je žal, da predsednik, podpredsednik odbora razpravljata na seji mestnega sveta. Če pa je to potrebno, zakaj ne. Pravzaprav sva že tudi na sami seji odbora večkrat razpravljala. Kolega Omerzu, jaz sem povedal, da je poročilo, ki ste ga prejeli s seje odbora, v poročilu jasno navedeno, da zahtevamo dodatno gradivo. Torej, takega sklepa odbor prav gotovo ne bi sprejel, če bi imel za samo sejo odbora na razpolago vsa gradiva. Tako, da mislim, da tuki ne more bit nobenega dvoma. Sem se pa potrudil, sam in sem za sejo odbora priskrbel vrsto podatkov, ki sem jih na seji odbora posredoval. Tako, da mislim, da smo na seji odbora, tudi s pomočjo gospe Ribnikarjeve, s strani oddelka – in povabili smo na sejo odbora direktorico zavoda, gospo Batičevu. In ravnateljico vrtca Ciciban, gospo Ravnikarjevo. Tako, da smo na sami seji odbora imeli na razpolago vrsto odgovorov na vprašanja, ki smo jih zastavili. To moram povedat, kot predsednik odbora, ker sem odgovoren, da odbor strokovno in kvalitetno razpravlja. Iz nobenega drugega razloga.

Res pa je, da sem bil na sami seji odbora ogorčen, zaradi tega, ker sem pač pričakoval, a ne? Da mi, kot predsedniku ne bo potrebno se truditi in vabiti strokovne javnosti na sejo odbora o pripravi teh gradiv. Te pomanjkljivosti so bile, upam vsaj, delno odpravljene. V kolikor pa niso, pa imamo zato danes sejo, da o tem razpravljamo. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Replika na repliko. Gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala za besedo. Kolega Stane, če boš šel gledat magnetogram, boš videl, da si v svoji obrazložitvi povedal, kot da smo mel pred odločanjem o tehle sklepih celovito gradivo. Kar ni res. Celo več. Gospe načelnice ni bilo. Ne glede na to, da smo....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...materija obravnava odbor, da jo je predsednik tud osebno pozval – in tudi ni res, da smo na sami seji odbora dobil enotna stališča stroke. Tam sta ble dve različni stroki. Ki bi mogle met v bistvu usklajene, še predno pridejo na odbor. Ena stroka, pod narekovaji govorim, je bla z vlogo vrtcev. Ena stroka, spet pod narekovajem govorim, je bila pa z vlogo Zavoda za glušne, za gluhe in naglušne. Tako, da na osnovi samo neke bojazni, da gre to za tako občutljivo

področje integracije otrok s posebnimi pooblastili, mislim, da se je odbor odločil, ne pa na – dejansko – na osnovi strokovno pripravljenih gradiv in argumentov.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji razpravljaivec je gospod Jazbinšek. Jaz bi rekel, da – samo bi prosil, da pač upoštevate, da zdaj razpravljamo samo o postopku...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja, ja...

G. SLAVKO SLAK

... ja, lepo prosim, teče razprava kasneje...

G. MIHA JAZBINŠEK

Sej in...

G. SLAVKO SLAK

Sej opozorilo je blo tud ostalim namenjeno.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ker razpravljam najprej samo o postopku, ugotavljam, da odlok, da prvi sklep...

... iz dvorane - nerazumljivo...

Izvoli, no...

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne – ne...Ni replike na repliko...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ja.

G. SLAVKO SLAK

...na repliko, no...

G. MIHA JAZBINŠEK

Prvo ugotavljam, da k prvemu sklepu o hitrem postopku, ni obrazložitve, ne? Ni obrazložitve, ne? Ne, ne. Danica Simšič ni dala obrazložitve. Jaz je ne najdem, ne? Odbor je pa tud ni dal.

Gospod Pejovnik je probal malce povedat, ne? Da je bla diskusija burna in polemična, ne? Torej, jaz sem si mal pogledal zdaj to. Verjetno ste vi vsi dobil tud pismo od direktorice Cicibana, ne? In sem iz podatkov, ki so tu razvidni, ugotovil, da gre za legalizacijo dveh oddelkov, ki sta zdaj pri republiškem zavodu. Da bi zdaj prešle v – rekel bi, v dva oddelka, v Ciciban. Naš vrtec, ne? Lokalni.

Zdaj, oprostite, za mene je vseeno, ali je legalizacija za en mesec nazaj. Ne? Al je pa legalizacija, ne vem – čez dva meseca, za tri mesece nazaj. No, to se pravi, jaz pri tej legalizaciji ne vidim nobene potrebe po hitenju. Ker je čist navadna legalizacija. In – ne vem zakaj. Seveda, polemika pa ni bila iz naslova – da legalizirati, ali ne. Ne? Ve se, da je bila polemika iz tega, da je tuki popolnoma drug koncept, ne? Kakor menda, ne? To bomo pol razpravljaj, ne? Kakor je sicer koncept. Ne? Koncept, kakršen je. Zdaj, jaz ne bom citiral ven. Moram pa reč, da sem gledal tud eno televizijsko oddajo na to temo. In sem si seveda že takrat zgradil dobro predstavo o tem, kaj pomeni in v katero smer mora it – mora it razpršenost slabo slišočih otrok. V smer to, seveda, da grejo v osnovne vrtce. Tu pa gre za to, za reverzibilno logiko, ne? Da k nekemu zavodu pride zraven nekaj otrok, čeprav je zgradil, vidim, da ne bi bil to dovolj tesen kontakt – deloven, ne? Ampak, gre za čiste oddelke ob čistih oddelkih drugih. Kar pomen, da je vprašanje, če bi to svojo funkcijo izpolnil. Ampak, to je pol razprava za pol. Mislim, da gre za velke konceptualne razlike med državno doktrino, za katero upam, da je strokovna, ne? Upam, da je strokovna. No, zato bi moral o tem, rekel bi, na ta način diskutirat, da je od osnutka do predloga, možno to izdiskutirat. In tudi praktično seveda ni obrazložitev. Zato bom jaz seveda glasoval proti hitremu postopku, ne?

G. SLAVKO SLAK

Hvala gospod Jazbinšek. Zdaj, če boste pozorno pogledal, če dovolite – na drugi strani obrazložitve, pri poglavju – Poglavitne rešitve. V tretjem odstavku piše – Ker predstavljajo predlagane spremembe in dopolnitve obstoječega odloka manj zahtevne spremembe in dopolnitve, predlagatelj predlaga Mestnemu svetu MOL, da v skladu s 4. alineo, četrtega odstavka 122. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, sprejme predlagani odlok po hitrem postopku. Torej – obrazložitev je predlagana, zdaj, morda – sicer lahko da ni dovoljšnja po vašem mnenju, ampak le, da je pa ni – pa ne drži.

Naslednja razprava. Dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Gospod predsedujoči, torej. Jaz menim, da odbori so za to, da prihranijo čas mestnemu svetu. Zato me ponavljanje razprav iz odbora pravzaprav ne zanima. Zanimajo me sklepi, ki so bili sprejeti. Vidim pač, na legitimen, legalen način. Kot je treba. In ta sklep berem. Glede samega postopka me prepriča predsednikovo pojasnilo, da bi bila ta razprava brezpredmetna, v kolikor bi ne bila po hitrem postopku. Zato ga bom podprl.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Kasneje, v razpravi, bom seveda diskutiral tudi o teh dilemah, ki jih je danes omenil Miha Jazbinšek. Kar se pa samega postopka tiče, pa mislim, da je v gradivu in pa v vseh dodatnih gradivih, ki jih je mestni svet in, ki jih je - vsi svetniki – ena, dva, tri, štiri, pet,

šest, sedem, osem – in seveda vsi poddokumenti – zraven priloženi, vzporedno z današnjim dokumentom, ki ga je oddelek še predstavil, mislim, da več, kot jasno in nazorno govori, da nima smisla, da se sprenevedamo o tem, da je ta dokument seveda, več, kot jasno – potrebno sprejeti danes.

Če bi seveda seja mestnega sveta potekala prejšnji teden dovolj hitro, bi seveda ta dokument bil sprejet že prejšnji teden. V ponedeljek, kar seveda pomeni, da ne bi nič sprejemali za nazaj. Namreč, ministrstvo plačuje ta oddelek do 1.10. Kar pomeni, do sobote. Torej, nič ne vidim razloga, da bi nekaj za en mesec, za nazaj sprejemal. Mislim pa, da se sama razprava o tem odloku, ki se bo seveda razvila, ko bi sprejeli – mislim, po hitrem postopku – več, kot jasno seveda tudi vse odgovore, na vsa postavljena vprašanja, ki ste jih nekateri dobivali tudi po mailu. Oziroma neke – neke insinuacije. In seveda neke nepotrebne teze, ki sploh ne držijo. In zato res predlagam, da se nehamo igrati – bom rekel – nek formalizem. V smislu nekega sprenevedanja in da dejansko danes podpremo ta hitri postopek. Ki je več, kot jasno nujen in potreben. V sami razpravi, kasneje, pa se bom vključil v diskusijo.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika najprej, gospod Jazbinšek, za njim gospod Omerzu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Möderndorfer, jaz bi prosil, da ne diskutiraš na tak način. Ne? Vse razloge, ki sem jih zdele razumel, da to mora bit danes sprejeto, je to – ker legalizacija, finančna legalizacija, naj se zgodi v tem mesecu, do desetega. Oziroma, naj bi se prejšnji, ne? Če bi prejšnji teden in tako dalje. In tako naprej.

Tist, zdaj pa – to je pa res vprašanje legalizacije – zdaj bo pa legalizacija nečesa, ne? Ne? In to seveda v tej legalizaciji vas zanima v resnici samo plačilo, čim prej. Ne? Iz mestne kase, namest iz državne kase, ne? Pri čemer ste ustanovili dva oddelka, za katera bi morali imet državno kritje, jaz ne vem zakaj pol to. Ali so ustanovili. Saj ne vem, ali si zraven, ali nisi. No in – mislim, da bi bil pa nujen postopek zato, seveda, da se legalizira kar tako, zaradi enega plačila, bo pač neki dolga. Če se bomo za nazaj odločili. Za legalizirat. Ne? Mislim, drugih razlogov, da se pol še neki sprenevedam tuki. Al kuga? K da od boga, k da je koncepcija od boga jasna. Od boga jasna so tele – pismo, ki sem ga dobil, pa televizija, ki sem jo gledal. Pa moja, ne vem – razumljiva stališča. Pa od boga mi je jasno, da v odboru niso prišli skupaj, ne? Ja. Ne? Niso prišli skupaj, se ve, zakaj niso prišli skupaj. Ja, no. O.k.. Pa ste menda prišli skupaj. O.k. Dobro. No, na ta nasilni način se to ne dela, ne? Na koncu vidim, da gre za plačilo. Ne? Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala. Replika na repliko. Dr. Pejovnik, potem gospa Vesel...

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Odbor je sprejel legaln sklep. Ki ga je temu mestnemu svetu posredoval. Če je pri tem potekala burna razprava, to samo dokazuje kvalitetno delo odbora. In nič drugega. Sklep, ki pa je bil posredovan mestnemu svetu, pa je bil sprejet po vseh pravilih demokratičnega odločanja.

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospa Vesel. Za njo gospod Möderndorfer še, replika na repliko. Prosim? Zdaj so replike na repliko. Ja.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa za besedo. Ja, saj gre za denar. Ampak, prvenstveno gre pa za otroke, ki so razporejeni v dve skupini. Ki že delata. Ki sta že umeščeni v ta vrtec. In to je po mojem bistveni argument, ki nas je tudi na odboru prepričal v to, da to naredimo po hitrem postopku. Zato, ker tu, za nazaj sanirat kako drugače, kot tako, da ta sklep sprejmemo čim prej. Je lahko samo v škodo teh otrok. Ti otroci niso nič krivi, če imamo mi službe, ki dejansko prepozno pripravijo gradiva. Nerazumljiva gradiva. Ne z vsemi podatki. Tudi otroci niso krivi, če dejansko je bilo kar nekaj kontradiktornosti izrečenih na tem odboru. Pa vendar, odbor se je tako odločil. Še vedno mislim, da smo se odločali, na koncu koncev, z eno samo točko – v dobro teh otrok. Na vsebini oziroma verjetno tudi v postopku, ko bomo razpravljali o vsebini sami, bo pa verjetno treba razmisliti, ali gre zdaj za trajno rešitev. Ali gre za rešitev za eno leto. In se medtem v tem času, vse dubioze, ki so nastale rešijo. Za enkrat pa hiter postopek enostavno legalizira to, kar že teče. Dva otro... , dve skupini otrok. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Še replika na repliko, gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Jaz ne vem zakaj se Miha Jazbinšek razburja.

... iz dvorane - nerazumljivo...

Insinuacije so v tem pismu, ki jih bom kasnej..... Ali lahko do konca jaz povem, no? V tej dvorani si samo ti dovoliš pravico dvigovat glas.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Od kdaj? To je neverjetno. Kultura na višku. Me sploh ne zanima, Miha Jazbinšek, zdaj mam jaz besedo.

G. SLAVKO SLAK

Lepo prosim, no... Prosim, če umirimo glasove in pustimo gospodu Möderndorferju, da dokonča repliko na repliko. Prosim.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Kasneje, v razpravi, bom dokazal, da je to pisanje gospe Verbičeve, ki je krožilo po e-mailu navadna insinuacija. In si upam to trdit na glas. Zatorej imam to pravico tud reč. In bom tud stal za tistim, kar govorim. In zato predlagam, da ne more bit en e-mail osnova za to, da spregledamo neke določene odločite, ki pa so šle skozi postopke, ki jih imamo predpisane s poslovníkom tega mestnega sveta.

Kar se pa tiče, bom zaključí. Rabim petnajst sekund. Kar se pa tiče, bom rekel – odbora. Mislim, kar nekaj odborov v tem mestnem svetu je mel burno razpravo. In ne nazadnje, na koncu, je vedno odločal mestni svet. In tako je tudi prav. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Mislim, da je še replika na razpravo gospoda Möderndorferja, gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala za besedo. Jaz se bom vendarle še zadržal pri hitrem postopku. Ministrstvo za šolstvo je že leta 2003 ukinilo ta program. In Državni zbor, je že leta 2003 sprejel prečiščeno besedilo Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja. Leta 2003. Mislim, daje kolegica Meta rekla, da res otroci niso krivi in jaz se z njo strinjam, da uprava pripravlja prepozno gradiva. Da pripravlja nerazumljiva gradiva. Da pripravlja gradiva, kjer so finančni podatki enkrat taki, enkrat drugačni. Da ne govorim samo o vsebini. Ampak, vse to govori v smer, da takih stvari mi po hitrem postopku ne moremo sprejemati. Zato še enkrat predlagam, da ta predlog sklepa, da se ta odlok po hitrem postopku obravnava, mestni svet zavrne. Oziroma glasuje proti. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Mislim, da ima razpravo gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. V zvezi s hitrim postopkom, se seveda poraja vprašanje, zakaj predstavljajo manj zahtevne spremembe in dopolnitve odloka, tiste spremembe, ki terjajo letno obveznost Mestne občine Ljubljana, v višini 40 milijonov tolarjev? Iz te priloge in iz obrazložitve, je jasno razvidno, da gre za – če primerjamo sicer s sredstvi, ki jih sicer dajemo za predšolsko vzgojo, za ne ravno majhen znesek. In, seveda, jaz se s hitrim postopkom, ki se sklicuje za to, da gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve, ob tem, da je pristojni oddelek mestne uprave, te spremembe in dopolnitve študiral in se o njih pogajal več let. Več let. Smatram, da ne morejo it po hitrem postopku, ker niso preišljene. Razen, če smo seveda v zadnjih nekaj mesecih dobil neko hudo razsvetljenstvo. In ugotovil, da vse tisto, kar smo prej študiral več let – kar na enkrat ni več merodajno. In zato seveda sem nenaklonjen hitremu postopku. V končni fazi smo pa očitno postavljeni pred izvršeno dejstvo. Krivi bomo, če ne bomo legaliziral. Pa krivi bomo, če bomo legaliziral. Če ne bomo legaliziral, bodo otroci bogi in smo mi krivi. In, če bomo legaliziral, smo odprli sebi jamo, v katero bomo padli ob vseh kasnejših odločitvah notr. Z glavo naprej.

In zaradi tega, seveda, sem proti hitremu postopku. Kljub temu ga bom podprl. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. In še razprava dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Lejte, že v prejšnji razpravi smo videli, da hitri postopek ravno ni bil primeren. Pa v prejšnji točki sem, recimo mel svoje mnenje. Tokrat pa dejansko poslušam z nekim vtisom, kjer nisem strokovnjak. In dejansko na podlagi tega gradiva ne morem met svojega mnenja. Vendar, v tej razpravi, zdele, sem prišel do tega, da najmanj, kar je, da predlagane spremembe in dopolnitve obstoječega odloka niso manj zahtevne spremembe in dopolnitve. Pa ne zaradi tega, kar je kolega Sušnik povedal, se strinjam z njim. Ampak, zaradi tega, ker se mi zdi, da gre v tem primeru dejansko za konceptualno drugačno tretiranje slišanih in prizadetih otrok, kukr je navada v Sloveniji. Dobil sem občutek, da po dva, tri, se po navadi integrira. Dva oddelka takih in dva oddelka takih, pa nimam občutka, da bi bil to koncept v Sloveniji. Ne bom debatiral, ali je to integracija, ali ni. Tud nisem strokovnjak za to. Dejstvo pa je, da to sigurno ni majhna predlagana sprememba, kakor piše v tretjem odstavku, pod - poglavitnimi rešitvami. Kolega Jazbinšek se je pritoževal, da ni nikjer obrazložitve. Zakaj hitri postopek. Jaz se strinjam z njim. Ker v resnici obrazložitve ni. Obrazložitev ne more bit pod točko – poglavitne rešitve. In še to v tretjem odstavku. Pa bi še sprejel to, da je tukaj obrazložitev. Ampak, lejte, sigurn sem, da te spremembe niso manj zahtevne. Se strinjam, dodat k Vojkovi, Vojkova ulica, ali ne vem kaj se dela. Pa Šarhova zraven dodat. Šarhova ulica – to so – pa Reboljeva, pa se Glinškova, pa se ploščad doda. To so mejhne spremembe. In take, mislim, da nobeden ne bi nič mel proti, da gre po hitrem postopku. Ampak, da se pa k takim doda take vsebinske in se jih tretira v obrazložitvi na isti način. Lejte, sej to je pa smešno. Sej to pa vsi vemo, da to pa res ni primerljivo. Al se k eni ulici doda beseda ulica, pa k eni ploščadi, še besedo ploščad. Al se gre konceptualno gledat, enostavno pristop, kako se ene in druge otroke tretira. To pa upam, da je vsem jasno, da tukaj gre za koncept, kako se obravnava ene otroke in kakšno integracijo se gremo. Tega pa mislim, da noben v tem mestnem svetu strokovno ne more oceniti. In, če je odbor mel take probleme, kar se odločitev tiče. In tako, take burne debate – to se strinjam, to je stvar demokratične debate. In pravilno, da se vse strani pokaže. Tud preglasovanje je demokratična stvar. Ampak, lepo vas prosim. Potem pa ne zagovarjat hitrega postopka. Potem pa pejmo dvofazen postopek. In jaz mislim, da je to za naše otroke prav. Če pa ni prav, potem pa eden nekaj zelo, zelo narobe dela. Pol bi se pa morali to junija spomnit. Začet junija debatirat. In bi se po izkušnjah, kakor so v tem mestnem svetu, težko do 1. septembra nekaj naredilo. Predstavljat nas pa pred izrečeno dejstvo, pa reč, da je to v dobro naših otrok. Ja, mislim, ... ja...

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prislužilo ste si tri replike. Prvi je dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Jaz moram, začel bom s trditvijo, da se z enim delom razprave kolega Gomiščka zelo strinjam. Gre za resno, strokovno vprašanje. Ki na tem mestnem svetu nikoli ne bo mogel bit rešen na resnem in strokovnem nivoju. Nihče od nas ni dovolj usposobljen, da bi lahko na tej temi resno in strokovno razpravljaj.

Vendar pa poudarjam, da smo v razpravi, ki smo jih imel, pripravili gradiva tako daleč, da menimo, da se o predlogu sklepa, ki je na mestnem svetu, da odločat. Ostala pa bodo nekatera

strokovna vprašanja odprta. Ostala bodo odprta ne glede na to, kako se bomo mi danes odločili. Ker so resna in strokovna.

Zato mi moramo danes predvsem v tem mestnem svetu rešit tisto, za kar smo predvsem tukaj. Rešit organizacijska vprašanja. Rešit na tist, odgovoriti na tisti del vprašanja, za katerega je ta uprava in ta mestni svet predvsem odgovoren. Strokovnost kolega Gomišček, da. Vendar, naj o tem resna in strokovna mnenja povedo strokovnjaki. Tisto, kar sem pa jaz do zdaj slišal, pa ponavljam, gre za posebne oblike integracije, kjer se zdravi otroci pridružijo, bom rekel – neki drugi skupini ljudi. O tem obstoja vrsta dilem. In ta vrsta dilem bo ostala. Mi pa poskušajmo danes rešit organizacijske oblike.

Zato apeliram, da se pogovarjamo o tem, stroko pač prepustimo tistim, ki se nanjo spoznajo.

G. SLAVKO SLAK

Replika na repliko, gospod Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Hvala. Jaz se strinjam, da se mi o organizacijskih zadevah pogovarjamo. Dejstvo pa je, da ravno zaradi tega, ker gre za otroke, morajo bit organizacijske zadeve, na podlagi strokovnih zadev. In moram reč, kar bi si človek želel je to, da bi dobil, najmanj, kar je, kako so v drugih mestih po Sloveniji to stvar rešili? A so različni zavodi, kjer majo notr normalne? In me zanima – no, to bi rad v gradivu dobil. In me zanima, kakšne postopke majo v tujini. Saj, to pa potem ni nobene dileme, Ljubljana ne bo posebna. No. To bi pa rad prebral in tega, v tem gradivu do zdaj nisem prebral in niti nisem slišal. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja replika gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Seveda jaz tuki zdaj že skoraj pol ure poslušam tud to, kar je mel gospod Gomišček razpravo že skoraj o vsebini tistega, kar bomo pol razpravljaj. To je bilo edino, kar je bilo dost oprijemljivo. Tisto, kar je bilo pa kar tako na sploh, je bila pa razpravo o samem odboru, kjer se je postavljalo pod vprašaj, ali je odbor kompetenten oziroma njegov sklep legalen za to, da bi mi o njem razpravljali tukaj, v mestnem svetu. In na – in razprava na sam... zato, ker je razprava na odboru sploh bila, je bil izražen dvom v to, da je tak odbor zrel oziroma, da je tak odbor sploh ima svojo funkcijo.

Men se zdi cela zgodba dovolj nesmiselna. In zato predlagam, da tud drugič, ko bomo še razpravljali o hitrem postopku, da ne mlatimo tolko prazne slame, kakor smo jo zdaj. In, da gremo h glasovanju.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Še ena replika na razpravo dr. Gomiščka, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mislim, da je Meta Vesel perfektno povedala, za kaj gre. Tuki mam o otroke, ki niso po svoji krivdi prišli notr. In, ki se jih v enem letu ne da reorganizirat. Kar pomen, seveda, da je,

da v prid tega gotovega dejstva, ne? Ne? Se mi odločamo zdaj za eno leto. In znotraj tega, znotraj tega, se pa očitno odločamo hitro zato, da bi račune poravnal pravi čas. Ne? Ker, če bi mi mel seveda dvofazno zdele, bi čal mogoče otrokom dal – rekel bi – finančni domicil na mestu, ne? Bi jim pač dal čez tri mesece. Pa pomen, da bi to pol nazaj moral plačat, ne? Tako, pa smo pred gotovim dejstvom, ne? Mogoče je res nesmiselno it v dvofazni postopek. Zato, ker odločamo samo za to, da se to likvidno plača. Seveda, grozotno dejstvo pa je, ki ga je dr. Pejovnik povedal, ne? Da mi nismo kompetentni za - da nismo kompetentni diskutirat o vsebini, ki je strokovna. In, ki se menda samo prinese na talar, kakor, da bi obstojala, rekel bi – ena sama enoumna stroka, ne? Strok je več. In med temi, ali pa ima finese. In med temi finesami seveda moramo bit kompetentni odločat. Ker drugač seveda nimamo kaj tle sedet, ne? Potem naj, seveda, o svoji usodi odločajo kar – rekel bi – ne vem – kdo? Sami, ne. Vrtec, ne? Naj sam odloča, ne? Na osnovi tega, da bo dobil eno strokovno gradivo in naj se odloča, kako se bo organiziral. Verjetno je tako zdaj naredil zavod. Dobil je neko strokovno gradivo, al ga pa ni dobil. Al je pa s prakso, ki je bila ukinjena 2003, mogoče ni bila ista praksa. Potegnil. Skratka, jaz bom, zdaj sem se odločil, da bom za hitri postopek, ne? Zato, ker enostavno smo bili pred gotovo dejstvo, ne? Seveda bi bilo pa zanimiv ugotavljat, ne? Kdo je kriv, da smo prišli pred gotovo dejstvo, tudi s strani, bom rekel nadzornikov, če smo mi kje. Al kakor kol to je. In se jaz bom potrudil ugotavljat, kdo je kriv za to gotovo dejstvo. Oprostite, ker tu se ustanavljata pač dva nova oddelka na tej lokaciji. Dva plus oddelka se ustanavljata, ta čas, k menda imamo in sicer imamo v vrtcih v Ljubljani dovolj prostora. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Dve repliki na repliko. Prvi je dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Kolega Jazbinšek. Kradeš bogu čas, nam...

G. SLAVKO SLAK

Lepo prosim dajte gospodu neko možnost, no...

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Jaz nisem trdil, da nismo usposobljeni razpravljat o strokovnih vprašanjih. Jaz sem trdil, da tudi stroka še nima vseh odgovorov. In prosim, da se pač moje – in tudi bistvo stroke je, da odgovore neprestano išče.

Druga stvar je pa legalizacija za nazaj. Mi smo na seji odbora popolnoma jasno povedal. Da kakršneoli finančne obveznosti nastopijo z dnem sprejetja sklepa na mestnem svetu. Do dneva sprejetja sklepa na mestnem svetu, mestna občina ni v stanju legalno izplačat kakršnih koli obveznosti. Zato ne obstajajo za nazaj nikakršni stroški, dokler tak sklep na mestnem svetu ne bo sprejet. Šele od tistega dneva naprej stroški nastanejo. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala. Replika na repliko še gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Mi, v mestnem svetu sprejemamo politično odločitev.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Dej Miha, no... zaustavi konje, no. Če nekdo razpravlja....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Predsednik...

G. SLAVKO SLAK

A lahko prosim, no...

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ja.

G. SLAVKO SLAK

Da počas probamo...

G. JANKO MÖDERNDORFER

Mi sprejemamo sprejemamo tukaj politično odločitev in ta mestni svet je kvalificiran za to, da sprejema te akte. Drugo pa je, kako so ti akti pripravljeni. Se pravi, kdo je predhodno, seveda o tem, tudi podal strokovna mnenja za to.

Kar se tiče te teme, te problematike, je dejstvo, da seveda obstaja več strokovnjakov v slovenskem prostoru, ki imajo deljena mnenja. Zato pač jaz osebno nikoli ne bom mogel pristati, da obstaja samo eno strokovno mnenje. Dejstvo pa je, da inštitucije, ki so v tej državi so pooblašene, da dajejo določena mnenja in neke določene dokumente ste dobili danes tudi na mizo. Oziroma že prejšnji teden. Zelo jasno govorijo, da je zadeva, ki se – bom rekel – s tem aktom udejanja, strokovna. In izvedljiva. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Prijave k razpravi o postopku so izčrpane. Vsaj po mojem seznamu. Če ni več prijavljenih, vprašam še predstavnico predlagateljice – morda želi še kakšno pojasnilo v zvezi s hitrim postopkom? Ja, ampak samo hitri postopek.

... iz dvorane - nerazumljivo...

Dobro.

... smeh v dvorani.

Ugotavljam, da je razprava končana.

In predlagam naslednji

SKLEP:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog, da se Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtea Ciciban, sprejme po hitrem postopku.

Gospod Omerzu. Obrazložitev glasu.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospod podžupan. Ne? Očitno, tudi tisti, ki veste, da stvari niso razčiščene, podlegate možnosti pritiska tudi javnosti, da se odločate tako, zaradi tega, ker gre za otroke s posebnimi potrebami. Jaz se strinjam, da politično odločamo. Ampak, istočasno pa zahtevam, kot mestni svetnik, da na odborih, pa tudi drugače, dobim neka pojasnila. Mi na odboru nismo dobil pojasnil, koliko otrok, s posebnimi potrebami je v tem oddelku. In – ali – bi pomenilo, če bi bili otroci v rednih oddelkih, da so kakor koli prikrajšani za to. Kaj je potem s 95 otroci, ki imajo posebne potrebe v – otroki, pardon... Ki majo posebne potrebe v drugih vrtcih? Kaj tuki ne poskrbimo potem.

In okoli stroke. Jaz sem že prej povedal. Leta 2003, je bil ukinjen ta projekt in...

G. SLAVKO SLAK

Čas je potekel.

G. BRANKO OMERZU

Ja. Bom končal. In, ker se je zdelo to strokovno vprašanje tako pomembno, so zaprosili tudi za mnenje nacionalne komisije za prenovu programov na področju vzgoje in izobraževanja, ki je jasno povedala – gluhi in naglušni otroci, naj se integrirajo v redne oddelke vrtcev. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Omerzu. Niste, v svoji obrazložitvi, povedal, kako boste glasoval. Proti? Dobro. Gospod Sušnik, obrazložitev glasu.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Glasoval bom za hitri postopek...

G. SLAVKO SLAK

Lepo prosim, no...

G. PETER SUŠNIK

... ne zato, ker, kot je rekel gospod Omerzu, kot predhoden element – podlegate pritiskom javnosti. Zaradi odziva, ker gre za otroke s posebnimi potrebami. Sploh ne. Gre za to, da gre tu za problem, ki ga je nekdo skuhal. In šele, ko se bo dejansko izkazal, kako velik problem je, bo mogoče terjat odgovornost. In to odgovornost bo potrebno terjat. Ampak, ne bomo nič pridobil, če se s tem, s to odločitvijo odloži še mal in še mal razpravlja, ker čas teče. In zatečeno stanje je. In tako, kot je prej povedal gospod Jazbinšek. Problem bo iz tedna v teden večji. Ne bomo ga pa rešil s tem, da pač sprejmemo stvar po normalnem postopku.

Če jo pa zavrremo, jo pa lahko tudi danes zavrremo. Torej, boljše je, da hitro sprejmemo kakršno koli odločitev. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gomišček. Obrazložitev glasu.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Zelo na hitro. Kar bom obrazložil glas in tokrat pa res čisto pragmatično. Čeprav se s kolegom Omerzujem kompletno strinjam in mislim, da strokovne stvari niso tlele na mizi. Pa, z ozirom na to, da sem pet ali šest let v tem mestnem svetu, natančno vem, da tako, kakor je tukajle notr zapisan, tako bo tudi sprejeto. In v resnici do zdaj, razen zaradi tega, da smo dvakrat govorili, ta mestni svet sploh ni rabil dvostopenjskega postopka. Dejstvo je, da je bilo vedno sprejeto tako – pardon, prišparal ste si – premislil in drugač glasoval. Drugač pa niti enkrat nismo rabil – in dajmo za dobro teh otrok zdele hitro postopek. Glasoval bom za hitro postopek.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Torej, predlagam, da nadaljujemo z glasovanjem.

In ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Svojo navzočnost je prijavilo 31 svetnic in svetnikov.

In prehajamo h glasovanju o prej prebranem predlogu sklepa.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

30 ZA. 2 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In sedaj prehajamo na razpravo o Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtca Ciciban.

Obrazložitev je bila podana že v uvodu. Tako, da odpiram razpravo. Prva se je prijavila k besedi gospa Šterbenc.

GA. Marija Šterbenc

Hvala lepa. Lep pozdrav. Že v – pri predlogu prvega sklepa je bilo precej dilem izpostavljenih. In jaz v moji razpravi ne bom razpravljala o številkah, ki jih bomo zagledali, ko bomo ta sklep sprejel. In o drugih razlogih. Vendar se bom dotaknila zgolj vzgojnega vidika. Projekt dvostranske integracije, kjer se gluhi in slišči otroci izražajo skupaj podpiram vse od kar vem, da ta projekt živi. V resnici je ta oblika druženja otrok primerna tako za gluhe in naglušne, kot za slišče. Morda še bolj za slišče. Poznam kar nekaj družin, ki imajo gluhe in slišče otroke, ne nazadnje imam tudi sama gluhega brata in vem, zelo dobro vem, kako zelo je pomembno sodelovanje in druženje s sliščimi.

V konkretnem primeru gre zares za poseben projekt sprejemanja prizadetosti. Ki naj bi se ga naučili otroci v vrtcu. Je že res, da je ta projekt prej financiralo Ministrstvo za šolstvo in šport. Vendar, zdaj ta projekt se je končal. Tako, da s tem, ko je – ko sta tukaj dve enoti ustanovljeni, to pripada Mestni občini Ljubljana. Slišči otroci se med odmori srečujejo in naj bi se srečevali z nesliščimi. In tako zgodaj spoznavajo in se naučijo sprejemati prizadete vrstnike, kot povsem normalen življenjski pojav, brez predsodkov, ki jih občutijo in izražajo ne dovolj seznanjeni vrstniki ali odrasli. Iz teh razlogov, iz teh razlogov – za katere menim, da so utemeljeni, se osebno zavzemam, da bi projekt financirala Mestna občina Ljubljana, saj gre predvsem za – za, kot vem, za ljubljanske otroke.

V Zavodu za gluhe pa so iz vse Slovenije. V vrtcu pa po mojih informacijah, v glavnem ljubljanski otroci. Upam, da veste, da je bil projekt nagrajen tudi s strani Društva Sila, ki povezuje žene tujih diplomatov v Sloveniji. Po mojih informacijah je to društvo opremilo obe učilnici.

Ne nazadnje je sprejemanje prizadetosti veliko, zares veliko humano dejanje. In prav tu lahko naredimo veliko dobrega, predvsem na vzgojnem področju. Hvala lepa.

G. Slavko Slak

Hvala lepa. Naslednja razprava gospod Sušnik. A ja – repliko ima dr. Gomišček. Se opravičujem, nisem opazil.

G. Doc. Dr. Gregor Gomišček

Jaz sicer zelo nerad repliciram kolegici za mano. Ampak, porajalo se mi je vprašanje, če bi šla v bolnico, pa bi jo zdravili z enimi zdravili, ki bi jih to Društvo Sila jih pohvalilo, če bi bila za to, da se še naprej s temi zdravili zdravi. Jaz mislim, da to ni merilo. Hvala.

G. Slavko Slak

Hvala lepa. Gospod Sušnik. Razprava.

G. Peter Sušnik

Hvala lepa. Nekatere dileme očitno obstajajo v zvezi s predlaganim odlokom. Moj predlog je, da predlagatelj sam od sebe z amandmajem in sicer k drugemu predlaganemu členu, v drugem odstavku, kjer bi se glasil takole: 3. točka se spremeni tako, da se glasi – Enota Lenka, ki deluje na lokacijah Baragova ulica 11 Ljubljana in do 30.9.2006, na Vojkovi ulici 74, Ljubljana, lahko pravzaprav dosežemo – dosežemo tisto, kar se mi zdi, da je potrebno, če želimo stvar rešiti urgentno. In si vzet istočasno čas za to, da se tudi dobro premisli rešitve. Jaz mislim, da obrazložitev, ki je bila podana, tako v pisni obliki, kakor tudi tisto, kar je bilo povedano ustno. In kar je bilo povedano na odborih. In kar je bilo povedano v svetniških

klubih. In, kar so eni in drugi akterji razlagali svetnikom, se vrti preveč okoli problema, ki je zgolj navidezen. In to je problem integracije otrok s posebnimi potrebami, s tistimi otroci, ki tistih posebnih potreb nimajo. Mislim, da v tem primeru, je to – oprostite, ampak zelo postranska stvar.

Gre za dva oddelka, kot je meni razložila in sem se dal podučiti s strani gospe Batič, ki je ravnateljica oziroma direktorica Zavoda za gluhe in naglušne. Gre za dva oddelka, v katerih ni integriranih otrok, ki bi bili s posebnimi potrebami. Gre za oddelka, ki vključujejo, ki vključujeta otroke iz Mestne občine Ljubljane in po nekaterih meni znanih podatkih – v večjem delu – iz občin izven Ljubljane. Torej, me zanima – številka 1 – podatek, koliko otrok v teh oddelkih je. Ali imajo vsi stalno prebivališče v Ljubljani? Da ali ne. Kolikšno število ima in kolikšno število nima. To je pomembno, zaradi določanja plačil staršev. V skladu z našim pravilnikom.

Potem je seveda tukaj vprašanje, koliko teh otrok ima brate, sestre, ki so vključeni v zavod, na drugi strani za gluhe in naglušne, kot otroci s posebnimi potrebami in niso integrirani v ta dva oddelka. Ali pa celo nista predšolska otroka. Lahko samo, da sta s posebnimi potrebami. Kot je bil meni prezentiran problem, je stvar zelo, zelo banalno preprosta. Odločili smo se, da za dva oddelka otrok, ki so predšolski otroci in spadajo v vrtec. In so do sedaj hodili na lokacijo na Vojkovo 74, v Zavod za gluhe in naglušne in zaradi odločitve Ministrstva za šolstvo in šport, da pač ukine financiranje, ki ni več v skladu z zakonom in ga je nemogoče naprej več, s strani države zagotavljat za predšolsko vzgojo otrok, ki pač spadajo nekje – prosim – zelo banalno rečeno – normalno skupino, ki se lahko izvaja v okviru normalne predšolske dejavnosti. Pač nihče ni želel tem staršem in otrokom povedati, da z letošnjim šolskim letom je tega programa konec, ker nihče ne more zagotoviti financiranja. Občina se ni odločila. Država je prenehala financirati, ker se je projekt iztekel. In torej, je treba nekaj narediti. In, ker ne želimo, da bi se otroci selili – zdaj, kdo je pa tisti, ki ne želi? To je pa tisto ključno vprašanje, ki mene zanima. Kam spadajo tisti starši? Zakaj? Če gre za zaposlene – jaz vem, da v Ljubljani imamo različne vrtece. Imamo vrtec pri Leku. Enota funkcioniira v okviru javnega zavoda. Gre za večinsko zaposlene, tiste, ki so zaposleni v Leku. Mamo enoto pri Kliničnem centru. Večinsko so zaposleni tisti, ki pač hodijo v službo v Klinični center. In popolnoma nič ne vidim narobe v tem, da bi se reklo – pogledajte, veliko je takih, ki so zaposleni v Zavodu za gluhe in naglušne, imajo tam otroke, ali je možnost preveriti, da bi pač normalen vrtec, enoto, neke druge, nekega zavoda, ki deluje na območju Ljubljane, prevzelo to skrb za te neintegrirane otroke. Mislim, integrirane v pomenu, da se v istem oddelku pač med seboj združijo tisti, s posebnimi potrebami in s tistimi ne. Pač ustanovi na tem območju. In tega pač nihče ni v pravem času želel povedati. In tega trdega oreha stret. Po tistem, kar jaz razumem min prosim, da vsi tisti, ki pač več veste od mene o tem, me takoj demantirate, v kolikor se pač motim.

In potem se je zgodil seveda ta predlog odloka, ki je pa razburil kolektiv ravnateljic, ker ravnatelj nimamo – ljubljanskih vrtcev. Katerega predsedujoča, kot razumem, je gospa Nada Verbič. Zaradi tega, ker je kar na enkrat zmanjšal za 9 milijonov proračun predšolske vzgoje za Mestno občino Ljubljano za leto 2005. Ta sredstva prerazporedil novoustanovljenim oddelkom. In rekel, mi bomo to vzel na račun drugih zavodov, ki seveda očitno potreb nimajo, imajo, jih ne znajo izpolniti oziroma izkoristiti v letošnjem letu. In tle smo zdaj pri banalnem vprašanju denarja. Če bi nekdo rekel, pogledajte, k tistemu proračunu, ki ga mi imamo za dejavnost predšolske vzgoje, bomo mi dal dodatno 9 milijonov in tolk zraven, sem jaz prepričan, da bi bil vik in krik bistveno manjši. Seveda stvar se ne ustavi samo tukaj. In tukaj se pa začne tista siva cona, v kateri pričakujem nekatera pojasnila oddelka. In meni je žal, da pač oddelek teh stvari ni bolj konkretno pojasnil.

Prvič, ali drži, da seveda, če bi se, pogojno govorim – pravočasno pristopilo k temu, da bi se začelo postopno zmanjševati z vpisovanjem otrok, »normalnih« prosim, spet v navednicah –

otrok v ta Zavod za gluhe in naglušne, v ta dva oddelka. In bi se jih načrtno preusmerjalo v druge javne zavode, ki jih v Ljubljani že imajo. Ali drži, da bi mi lahko vse te otroke normalno integrirali v obstoječe sisteme oziroma v obstoječe oddelke? To je prvo vprašanje.

Drugič. Če...

.....konec 2.strani II. kasete.....

...nardit, ker pač očitno je problem. 31 otrok, ali kokr jih je v tem, v teh dveh oddelkih, čez noč razporedit v vse druge javne zavode. In s tem povzročit kaos. To se jaz strinjam, je problematično in zato sem tud podprl hitri postopek. In predlagam, da se ta stvar odloži za eno leto in v tem letu načrtno pač poštudira, na kakšen način te otroke porazporedit. Če je seveda prostor. Če je prostor v javnih zavodih, katerih financer in ustanovitelj že smo. Če ga ni, potem seveda je potrebno razmišljat o širitvi naših kapacitet na področju vzgo..., predšolske vzgoje. Ampak, kot se jaz spominjam razprav na tem mestnem svetu v bližnji preteklosti, problem, ker otrok v Ljubljani celo manjka. Celo manjka. In mam ponekod oddelke, ki pač niso dovolj zasedeni. Ali so pa prezasedeni prav zaradi tega, ker manjka otrok, da bi lahko cepil en velik oddelek na dva manjša oddelka. In bi s tem zapolnil tisto, kar je. To je zdaj seveda vprašanje.

Drugo vprašanje, ki se poraja takoj podrejeno k tem je, dali drži podatek, da določeni javni zavodi odpuščajo delavce? Ali ta podatek drži, ali ne? Ta podatek se je tud pojavil v – v sklopu te argumentacije, ki je tukaj.

In seveda, zadnja – zadnja, zadnji problem, okrog katerega se je pa treba pomenit medtem, ko razpravljamo o tem, ali ustanovit dva nova oddelka, ali jih pridružiti vrtcu Ciciban, katerega ustanovitelj smo, je, kakšne so posledice ustanovitev teh dveh oddelkov, na funkcioniranje zavoda Ciciban in na njegovo finančno perspektivo. Danes je moderno govorit o perspektivi, za naslednje pet letno obdobje? Kako je z izpolnjevanjem standardov predšolske vzgoje v teh dveh enotah? Ali izpolnjujejo, ali ne? Katere kriterije da, katere ne. Koliko bo potrebno investicijskih sredstev, če ne izpolnjujejo? Za katere stvari gre? Kaj bo potrebno? Kako je s prehrano? To je eden izmed tistih argumentov, ki sem ga jaz velik poslušal, pa nisem nikol bil ne prisoten, ne nič. Tako, da samo sprašujem, od kod sta ta dva oddelka, ki sta zdaj trenutno v okviru Zavoda za gluhe in naglušne, da preskrbujeta s prehrano za predšolske otroke? In še naprej, kaj je s tistimi, ki so trenutno bili zaposleni v okviru Zavoda za gluhe in naglušne? In so oskrboval te oddelke s predšolsko vzgojo? Ali bodo zdaj enostavno prešli k Vrtcu Ciciban? Ali ostanejo tam? Ali se jih prerazporedi? Ali ratajo tehnološki višek? Ali ima pravzaprav vrtec Ciciban neke dodatne obveznosti teh stvari?

Kot ustanovitelj javnega zavoda Vrtec Ciciban, me seveda najprej zanima njegova usoda. Potem me zanima usoda vseh ostalih javnih zavodov. In šele čisto na konc, zelo egoistično in zelo materialno gledano, me seveda zanima usoda tistih, ki niso sposobni bit pravočasno obvestit starše, da žal se obdobje, recimo temu – pogojno rečeno – privatnega vrtca, v okviru Zavoda za gluhe in naglušne končuje.

Jaz sem za to, da se najprej preštudira, ali ne bi bolj kazal, kot sem jaz razumel gospo Batič iz Zavoda z gluhe in naglušne. Oni bi bili zelo veseli, če bi lahko kandidirali za podelitev koncesije, za izvajanje predšolske dejavnosti. Mislim, da mesto ima pravico koncesijo podelit. V kolikor ugotovimo, da je za to dovolj potreb. In dovolj interesa. In jaz predlagam, da v tem letu dni, če se seveda moj predlog sprejme. In bo predlagatelj podal amandma k temu členu in to stvar časovno omejil. Tako, da pač ne bo razvodenela. In potem se pač počas pozabilo in šlo – šlo v arhive mestnega sveta iz obdobja 2005. Bi predlagal, da mestna uprava do končanja tega obdobja pripravi ustrezne usmeritve. Koncesija pomeni za nas to. Vključitev v

javni zavod pomeni to. In vse druge variante so-ustanoviteljstva, za katerega vidim, da se pravzaprav ne zavzemamo. In verjetno je to tudi prav. Pomeni pa nekaj popolnoma tretjega. In, ko bomo dobili pa tako obrazložitev, seveda, takrat pa bomo se lahko odločali. Ne pa reč, tako, kot je zdaj – do konca leta bomo imeli take in take stroške. Če pa vemo, da ustanavljamo oziroma, da ta odlok spreminjamo, ne samo do konca leta, ampak za naslednja leta in leta in leta. In ima to neke posledice, poleg tega, da moramo zagotoviti 9 milijonov do konca leta. In na osnovi teh pomislov, seveda moram reč, da sem skeptičen, ali je cela stvar zelo dobro premišljena ali ne. Predvsem pa zamerim, da se tako na veliko opleta pri – z otroci, ki so s posebnimi potrebami. S prizadetimi starši otrok s posebnimi potrebami. Da se tukaj zraven gremo integracijo otrok s posebnimi potrebami s tistimi ostalimi. In, da odpiramo strokovno razpravo. Gre za zelo preprosto organizacijsko zadevo. In mislim, da – zdaj vse tiste, ki bi bili proti – reč, - vi ste pa proti temu, da se integrirajo otroci, al pa da se družijo celo. To sem slišal, ne? Ko sem enkrat izrazil en pomislek. Ja, vi ste pa proti temu, da bi se družili gluhi in naglušni z normalno slišječimi. Sploh ni res. Absolutno ni res. Sem zelo za to, da se vse - ne samo gluhi in naglušni, tudi slepi in slabovidni. Tudi tisti, ki pač imajo telesne hibe. Oziroma telesne primanjkljaje, če gledamo tako, se morajo družiti tako in moramo sprejemati to različnost. Ampak, sem pa proti temu, da se zamegljuje vprašanje organizacijske sposobnosti tistega, ki je vedel, da se obdobje finančnega plana končuje. In da nima rešitve na koncu. S tem, da se v igro pripelje pa temo, na katero pravzaprav otroci, ali pa odrasli najtežje pristanemo. In najlažje požremo. To je pa stroka in otroci. Te dve stvari žal v ta kontekst trenutno ne pašeta. Jaz sem prepričan, da so lahko dobre strokovne razprave v zvezi s tem, ali je tak ali pa drugačen koncept integracije pripravljen. Oprostite, jaz se na to ne spoznam. Nimam pojma, kateri koncept je poznan. Mogoče, če bom kdaj postavljen v vlogo starša s takim otrokom, da se bom moral glede tega pozanimati. Trenutno pa nimam popolnoma nič proti. Moj otrok obiskuje vrtec, kjer so tudi otroci s posebnimi potrebami. In moram reč, da se odlično med sabo razumejo. Odlično. Integracija funkcionira. Vem pa, da po zakonu je odločitev staršev za kakšno obliko integracije se odločijo. In na to mi ne moremo vplivati. Me pa veseli seveda, če je čim več takih, ki v tem ne vidijo velikih problemov. Ni pa, žal, ne? Obrazložitev tega akta pa taka, da bi lahko rekli. Ja, to je pa seveda vsestransko koristno. In za mestno občino Ljubljana edina pravilna rešitev. Žal ne. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

No, moram reč, da me prav veseli, da me kolega mestni svetnik Sušnik, izkušnje z integracijo, bom rekel – drugačnih otrok. V normalnem vrtcu. Jaz mislim, da je to eden od načinov, ki smo ga v tem mestu kvalitetno rešili. Tudi z ustreznimi pravilniki. In je eden, ena od oblik. Seveda so tudi druge oblike, o katerih je prej govorila kolegica svetnica. In ne gre za vprašanje, ali se da 31 otrok preusmeriti v take oblike, kot so kolegi Sušniku poznane. Prav gotovo, da se da. Jaz sem to prepričan. Je pa seveda drugo vprašanje, ali je to v danem trenutku optimalna rešitev za tiste otroke, ki bodo v zavodu ostali. In nimajo nikakršne možnosti, da bi se integrirali v katero koli drugo sredino. Zanje je redka možnost, da se družijo z normalnimi, bom rekel – slišječimi otroki. Tako, da imamo tam dva oddelka. In zato je treba povedati, da je teh 31 otrok, o katerih danes govorimo, da je to 31 otrok, ki imajo enake slišne sposobnosti ali pa boljše od nas v tem mestnem svetu.

Druga stvar je temeljno vprašanje zame. In tu se bom opredelil, kot Stane Pejovnik. In ne kot mestni svetnik. Ampak, preprosto, kot človek. Živimo v komplicirani družbi. S tem ne mislim

Slovenije. Mislim širšo družbo. V kateri je odnos do drugačnosti zapleten. Če uporabim milo besedo. In naše življenje je tako, da drugačnost sprejemamo na zelo, zelo – bom rekel – različne načine. Zato bom kot človek podprl vsako možnost, da izboljšamo svoj odnos do drugačnosti. Zato, da spremenimo ta naš odnos do drugačnosti, vključno z mano. In zdi se mi, da je to eden od primerov, ki je v tem mestu potekal sedem let. In je v teh sedmih letih pokazal kvalitetne rezultate. In iz tega preprostega razloga, nimam moči, da bi v tem trenutku rekel, to zgodbo je treba zapret. Imam pa dovolj moči, da bom vztrajal, da bodo organizacijsko te stvari urejene. To moč imam in jo bom kot mestni svetnik tudi uporabljal. Posebej, kot predsednik odbora. Odbor je zahteval, da se v letu 2006 namenijo dodatna proračunska sredstva na predšolsko vzgojo, če bom današnji sklep sprejeli. To je bil sklep odbora, ki ga niste sprejeli na seji mestnega sveta, je pa zapisan v zapisniku. Odbor se je v celoti zavedal, da ostali del dejavnosti predšolske vzgoje, zaradi tega sklepa ne sme biti prizadet.

Prosim pa vas, da se ozrete vase in pogledate, kako sprejemate drugačnost. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika na repliko, najprej gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Kolega Stane, jaz sem točno s to mislijo, da bomo zdaj seveda z ukrepom, radikalno govorim, ampak mislim, da nihče še doslej radikalno ni rekel, da je treba te oddelke zapret. Mislim, da iščemo rešitev, na kakšen način te stvari najbolje vkomponirat v ljubljanski sistem predšolske vzgoje. Ne zapret. Jaz sem rekel, da je nekdo pač v preteklosti zamočil, ker ni pravočasno rekel – dnevi grejo h koncu in nimamo vas možnosti vpisat, ker ne znamo garantirat in nimamo pokroviteljstva po prvem oktobru 2005.

Jaz sem vprašal in sem rekel – v ostalih dveh oddelkih, ki sta namenjena predšolski vzgoji in izvajata v okviru Zavoda za gluhe in naglušne. So otroci s posebnimi potrebami. Ti otroci so tam zaradi tega, ker so starši, izrecno niso pristali na to, da bi se otroci integrirali. Ampak, so želeli, da so deležni posebne vzgoje in tako naprej. No, ampak, predvsem je to odločitev staršev. In prav zaradi tega, gre zdaj za integracijo teh otrok s temi dvema oddelki. Izven tistega, kar je zdaj v konceptu. In zdi se mi najprej strokovno vprašanje, ki ga pa mislim, da ga mora – mora...

G. SLAVKO SLAK

Vaš čas...

G. PETER SUŠNIK

Pardon. Bom takoj zaključil. Ki ga pa mora naš oddelek odgovarjat. Ali bo vpisovanje v ta dva oddelka, ki boste zdaj, če bo ta odlok sprejet, sodila pod okrilje vrtca Ciciban, potekala po drugačnih postopkih. Po drugačnih postopkih, kot za vse ostale oddelke, ki že so v okviru vrtca Ciciban. To pa mislim, da je vprašanje. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja replika na repliko, dr. Gomiške.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Kolega Pejovnik, se takoj podpišem pod to, kar ste povedal. Edina stvar, ki me mot je ta, ko ste rekli – zdi se mi, da je ta način integracije dober. Če bi rekli, na podlagi teh in teh izkušenj, na podlagi teh in teh doktrin in študij. In izkušenj, ki so bile v tem preteklem obdobju, je to najboljši način. Al pa vsaj enakovreden način, kakor te integracije z razpršitvijo – se takoj podpišem. Ker ste pa rekli, zdi se mi – se mi pa zdi, da je lahko tako, ali pa tako.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja. No, ampak, v tistem doktoratu, v tistem doktoratu so meritve. So statistike. In so potem zaključki iz tistih meritev. Če bi vi napisal –zdi se mi, da je to, kar sem zmeril...da – da je - ne bi bilo nič. In tud mentor ste bili velikim doktorantom. In, če bi napisal zdi se mi, ne bi bilo nič s tem.

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Dobro, sedaj se vračamo nazaj k razpravam. In besedo ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. gospoda Pejovnika, k sem hotel isto povedat. Gomišček, v fiziki je drugač, ne? Pri ljudeh pa drugač. Bodi si, da se gre za psihologijo, bodisi, da gre za sociologijo, ali pa za kar koli družga.

No, seveda pa se doktrine vseeno porajajo. Ne? No, ampak tisto, kar se men zdi osnovno je to, seveda, da organizacija ne more bit sama po sebi, ne? Organizacija sledi vsebini. In ma domačo nalogo, čim bolj artikulirat vsebino. Seveda, vsebina je v tem primeru, v tem primeru je, rekel bom – je vsebina, kljub vsemu, seveda neka doktrina, ne? Ki je, ali dogovorjena, ali pred dogovorom – ta doktrina, ne? In zdaj, seveda, ker doktrina seveda ne more bit enoumna, še posebej, kadar gre res za ljudi. Znanje pa ni znanje, če ni kvantificirano, ne?

Zato bom jaz malce diskutiral iz naslova kvantifikacije. Poglejte, tuki mam napisano doktrino, ki sem tud, ob neki oddaji, ki sem jo poslušal, jo tako razumel. Da dvostranska integracija izhaja iz tega, da se gluhi in naglušni otroci integrirajo v redne oddelke vrtca. Zdaj, ali je to dominantno načelo, ali ni dominantno načelo. Oziroma od tega dominantnega načela izhaja vprašanje, ki se mu reče specifika, nekateri se ne morejo integrirat, nekateri se nočejo integrirat, nekaterih ne vem... in tako dalje in tako naprej. Zdaj, seveda, zdaj, jaz bi rekel to, da se po dva recimo integrirata recimo v nek oddelek nekega vrtca, nekega tipa recimo prizadetosti. Da se – in obratno – se mi zdi, da je to neko razmerje, ne? Kjer se ena velika množica, ne? Socializira v odnosu na neko posebnost, ne? Seveda se – se vsi integrirajo, ne? Jaz se bojim, da je bil ta projekt, če prav razumem, ne? Vendarle projekt »fifty/fifty – » - menda trije ene vrste, pa štirje druge vrste in tako naprej. Ne vem, prosim, to so mi povedal. Podatek mogoče ne drži. Tak je bil ukinjen leta 2003. Mogoče ne drži, ne? Ampak, bom takole povedal – v tem primeru, da se ta dva vrtca. Namreč, za mene bi bilo treba pridet do nečesa, čemur se reče – kakšno je razmerje med tistimi, ki se – rekel bi – integrirajo po tej, ta trenutek bi rekel – očitno protežirani doktrini. To se pravi v redne oddelke vrtcev. Berem tukaj, da že petnajst let se v bistvu to dogaja, ne toliko naglušnih, ampak na drugih v

ljubljskih vrtcih. Na drugih. Kakšna je pravzaprav število tistih, ki ne morejo se v redne vrtce, ali pa nočejo? In drugo, tisto, kar me zanima – seveda je pa tole. Sem slišal eno številko 93 – sem slišal, ne? Da jih je menda v predšolskih – ko sem vprašal, pa je rekla 93. Zdaj pa seveda nastopa vprašanje, ne? Ali 31, rekel bi, takih, ki dobro slišijo, pravzaprav lahko pomeni integracijo s temi 93-imi, še posebej, če so v ločenih oddelkih. Ve se, ve se, če mate v enem oddelku angleško govoreče, v drugem pa slovensko govoreče, z njimi nastopi konflikt. Tako, kot je seveda tuki to zasnovano, pomeni to, ne? Da se lahko dogodi, da se bo ob pavzah, ker integracije nisem nekak zasledil v konceptu teh dveh oddelkov, v odnosu na druge predšolske, ne? Nisem zasledil, da je to, ne? To je organizacijska integracija, ne? Kjer so vsaki v svojem oddelku. Kar pomeni, da delovno ne sodelujejo, ampak verjetno sodelujejo v trenutkih, nekaterih - rekel bi – prostočasnih aktivnosti. Ne? In tako naprej. Neko druženje, ne? Kije zdaj to drugačno. Osebnostno menim, ne? Da, če bo prišlo do tega, ne? Da nekje je neka populacija, ki ji – ki jih občasno druženje nekaj pomeni, ne? Ne trajno druženje. Ne? Občasno druženje, ne? Nekaj pomeni. Potem je seveda – in, ki se ne da v te redne oddelke spraviti. In potem je treba seveda stvar kvantificirati. Treba je ugotoviti, ali lahko 31 otrok, napram 93 otrokom, ne? Pomeni nek način dvostranske integracije. Jaz mislim, da ne in tudi, če pri tem profitira samo 31 otrok, je to premejnina populacija, da bi teh 31 otrok lahko... Prosim? Ne, 31, ki nimajo težav... A majo tudi težave? Ja no, sej – vsi imajo težave. Ampak, hočem reči, Ali – ali med sabo lahko to uredijo? In tukaj je to doktrinarno problem, ki ga je treba seveda tudi na nek način kvantificirati. Na nek način ga je treba kvantificirati. Da pa bi zdaj zato seveda, ker tukaj se dogaja nekaj reverzibilnega v odnosu na prevladujočo doktrino. In to je tisto, kar – kar je mene zbodlo. In kar bo zmehčano, seveda, če bo tuki not ta Amandma, ne? Da to gre za eno leto, ne? Da se v bistvu ta vprašanja nekako razpučajo, ne? Da se razpuča, ne? Tudi, na nek način, ne? Ker to je - po drugo stran je pa zelo mejna številka, da je sedem otrok gluhih ali naglušnih pravzaprav v – v rednih vrtcih. Ne? To pomeni, da je v Ljubljani drugačna doktrina izvajana, kakor sem jo jaz zasledil na tej oddaji, kjer je bilo rečeno in clo rečen je bilo, da je Ljubljana drugačna, kot – rekel bi, nekatere lokalne skupnosti, kjer so to integracijo uspeli narediti. Seveda vedno s tisto rezervo, da mora biti od zadaj za tistim tud znanje, rekel bi – v pedagoškem kadru. Da se ploh te, da majo te stvari neko – neko realno osnovo. Ampak, jaz sem začutil, da je Ljubljana drugačna. In, zdaj iz teh podatkov vem, ne? To pomeni, da v Ljubljani praktično ni integracije gluhih in naglušnih, mogoče ravno zato, ker je močen zavod, ne? Ker je močen zavod, ki je to storitev nudil, ne? In potem, seveda, ni blo treba v resnici, ne? Teh reči na ta način obravnavat, kot v drugih lokalnih skupnostih. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji razpravljavec je gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Preden bom začel samo razpravo, mislim, da je prav, da tudi določene stvari pojasnim. Zato, da se ne bomo pol kasneje pogovarjali. In zato, da bom seveda tudi laže utemeljeval določene, določene poudarke iz same raz..., v sami razpravi. Mislim, da je – kaj je gluhoti in kaj je gluhi otrok in gluhi odrasel, na tej strani zagotovo najboljše poznam jaz. Kar pa seveda pomeni, ne pomeni, da sem najbolj pameten. Daleč od tega. Vsak od vas ima tudi lahko zelo različna razmišljanja in seveda lahko vidi mogoče tudi tisto, kar jaz ne vidim. Vendar v tem primeru, glede na to, da opravljam tudi funkcijo predsednika Zavoda Sveta za gluhe in naglušne in seveda ta problem spremljam že osem let, mandat mi izteče naslednji mesec. Zato tudi to problematiko, kako je pravzaprav nastajala in kako je prihajalo do tega problema, zelo dobro

poznam. Sam sem tudi sodeloval v tem, da sem na nek način seveda se dogovarjal in pogovarjal, da je treba ta problem čim prej rešiti. Tako z ministrstvom, kot z Mestno občino Ljubljana.

Pa če gremo po vrsti, kar nekaj stvari je bilo izrečenih okol integracije, okol polnočutnih, okol otrok s posebnimi potrebami, okol zdravih, normalno slišočih in ne vem kaj še vse. Dajmo razčistiti ene pojme. Prvi, prvi pojmi, ki so, so, da poznamo gluhe, naglušne in slišče. Če govorimo o sluhu. Drugega ni. Ne obstaja. Nobenih drugih pridevnikov in prizvokov. Naslednja zadeva so pa kombinirane motnje. Kar pomeni, da imamo gluhe ali naglušne, s kombiniranimi motnjami. Se pravi še ostale motnje. Ne poznamo izrazov, kot so normalno slišč. Je to - ne? Poznamo samo slišče, ne? Zakaj omenjam namreč, jazu bom pač poskušal danes določene stvari razložiti, ker je to predpogoj, ker sem kar nekaj, bom rekel nekaj razprav v tej smeri poslušal. Nekih razlag o integraciji. Namreč, otrok s posebnimi potrebami, ne obstaja otrok s posebnimi potrebami, ki je gluhi in je enak gluhemu, nekemu drugemu. Vsak otrok s posebnimi potrebami je individuum. In vsak ima svoje zahteve. In, seveda svojo obravnavo in seveda svoj pogled. Zato je zelo težko jih deliti kar preprosto na kupčke. In jih razvrščati v neke skupine.

Dejstvo pa je, da v Ljubljani seveda obstaja tudi integracija. In so prav tako otroci razvrščeni v in seveda na koncu s pristankom staršev in zato ta integracija čisto popolnoma normalno poteka tudi v Ljubljanski regiji. Zavod je samo eden od treh centrov v Sloveniji. To je mariborski, ljubljanski in portoroški. Ki seveda po svoji specifičnosti in naravi dela seveda ima, bom rekel, vsak neke svoje specifičnosti.

In prav ljubljanski, ki je največji, pa seveda zajema, bom rekel kompletno – bom rekel, obravnava vse tiste, s katerimi se tudi ukvarja mariborski pa portoroški. Sam vrtec, o katerem danes razpravljamo oziroma ta eksperimentalna skupina oziroma ta projekt, ki je nastajal, je trajal eno leto. In se je v enem letu, seveda, na pobudo Zavoda za šolstvo, tudi zaključil. In ta e-mail, ki je krožil danes med svetniki, ni prva stvar. V bistvu ste lahko pred enim tednom bral tudi članek v Delu, ki je nastal na podlagi, po končani seji Odbora za predšolsko vzgojo in šport. Kjer je bilo tudi kar nekaj neresnic nametanih. In seveda normalno in logično je, da so ta vprašanja bila danes tudi izpostavljená in postavljena in tudi se na njih odgovori. Dejstvo je, da je ta zavod oziroma ministrstvo takrat tudi financiralo ta projekt. In, ko se je ta projekt zaključil, seveda se je začelo pogovarjati kako naprej, glede na to, da je ta projekt pokazal zelo veliko, ogromno dobrih rezultatov. In začela so se dogovarjanja. Zato ne drži dejstvo, da se je nekaj ad hoc – na hitro začelo urejati.

Pa da osvetlimo zadeve, kako je zadeva sploh potekala. 97. do 98. je bila najava skupine teh polnočutnih otrok, v sklopu vrtca ZGLN, se pravi Zavoda za gluhe. V 97., 98. letu, se je prijavil ta inovacijski projekt, ki se je začel -. V bistvu uvajanje slišočih oddelkov v zavodu. Poročilo o samo inovacijskem projektu, je bilo objavljeno v Zborniku. Zbornik za inovacijske projekte 98. leta. In v šolskem letu 97. in 98. leta, je tudi Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, rektor za predšolsko vzgojo, je začel, jasno je takrat postavil, da je treba narediti zahtevo, zahtevek za plačilo strokovnega kadra v tem slišočem oddelku. In takrat se seveda tudi sam problem začne. V šolskem letu 98., 99., Mestna občina Ljubljana, se pravi oddelek za predšolsko vzgojo, seveda, postavi pod prvo – najprej prošnjo za financiranje slišočega oddelka. In pa drugo, odgovor mestne občine, s samo zahtevo, po vpisu vrtca zavoda v razvid izvajalcev za javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja. V šolskem letu 99. in 2000, Ministrstvo za šolstvo izda odločbo zavodu, ki, v katerem govorimo, da seveda izpolnjujejo pogoje za samo izvajanje veljavnega programa. In je vpisan v ta razvid leta 2000. Mestna občina Ljubljana, pa takrat posreduje odgovor, za urejanje samega financiranja, da bo seveda, - da je pač potreben ta dogovor s pristojnim ministrstvom. Leto kasneje, seveda pa nastane problem, seveda niti ne problem, ampak predlog dveh različnih oblik, kako bi se ta problem lahko rešil. Prvi predlog je bil postavljen, kot , v bistvu na nek način, da bi se na nek način

soustanovil oddelek za slišče otroke v okviru zavoda. In pa ene, se pravi ene enote samega vrtca. In drug predlog, da bi se oddelek organiziral tako, da bi od enega, od že ustanovljenih vrtcev, se pravi, oddelek bil organiziran v samem zavodu. Toni stvar od včeraj in nekaj ad hoc. In ti pogovori so začeli teč. Kasneje, v šolskem letu 2000 – 2003, se pa seveda je vsa zadeva zintenzivirala. In je bilo v tistem letu kar nekaj sestankov. Vloga je bila ponovno poslana na Mestno občino in pa na Ministrstvo za šolstvo, za – o delovanju teh integriranih skupin. V maja – leta 2003, je med drugim, kjer sem sodeloval tudi sam, z gospo Batičevo Tatjano Somrak, ravnateljico osnovne šole in vrtca in pa seveda takratna načelnica Francka Trobec in pa predstavnica in pa strokovna sodelavka, gospa Ribnikarjeva. Kjer smo se dejansko pogovarjali, kako ta problem rešiti. In takrat Mestna občina Ljubljana predlaga Začasno pogodbo o financiranju sliščih otrok. Julija 2003 je bil pogovor med Ministrstvom za šolstvo in pa zavodom. Takrat je sodelovala gospa Holobarjeva, Jukičeva, Katja Kranjc in zavoda, Dušan Kuhar in pa gospa Batičeva. In takrat je bil, dejansko, v bistvu nekak predlog postavljen, da se ministrstvo, da MOL-u, pač predlog, da dejansko naredijo to dislocirano enoto. Že obstoječega vrtca. 2003 septembra, istega leta, je bilo s takratno državno sekretarko, Nives Molan, v bistvu predlog narejen o možnostih soustanoviteljstva in o tem seveda tudi uradno obvesti Mestno občino Ljubljana. Namreč, gre za dva različna koncepta, ki sta tekla. Septembra 2003, pa teče dogovor na tem sestanku, tudi z oddelkom za predšolsko vzgojo, da se začne to soustanoviteljstvo dejansko sprovajati. Vendar, decembra 2003, Ministrstvo za šolstvo to kategorično zavrne. In vztraja na tem, da gre dejansko za dva ločena oddelka, kjer se izvajata dva različna kurikulumata. Se pravi za otroke s posebnimi potrebami in otroke, ki so slišči in so v tem vrtcu. Februarja 2004, se pa seveda ta prošnja na Mestni občini Ljubljana za možnost organizacije te dislocirane enote, javnega vrtca, dejansko tudi začne aktivno dogovarjati. In vse to seveda tudi marca leta 2004.

Aktivnosti so seveda tudi tekale še naprej. Tudi v marcu 2004, ko gospa Ribnikarjeva, Batičeva Tatjana Somrak, v bistvu še enkrat, v bistvu razmišljajo o soustanovitvi zasebnega vrtca. Ker bi bilo to potem najkrajše. Mislim, najkrajša pot. Vendar, za to je potrebna koncesija. Od marca naprej, pa do junija 2004, pravna služba zavoda proučuje možnost ustanavljanja tega zasebnega vrtca. In kasneje seveda tečejo vsi dogovori do danes.

Skratka, od 97. leta so tekale te aktivnosti. Kako pravzaprav to zadevo speljati in v bistvu legalizirati. Legalizirati tako, da bo v tej državi ta stvar funkcionirala. Namreč, zakaj gre? V tem vrtcu, v tem oddelku so – je skupina otrok s posebnimi potrebami. Ki ne morejo biti razvrščeni v klasično integracijo, ki jo mi poznamo. In seveda tudi otroci s posebnimi potrebami, ki pa so lahko integrirani. Vendar, so se starši odločili, da raje uporabljajo usluge zavoda, z vso strokovno podporo, ki jo nudijo. Se pravi, ne samo neke mobilne službe, ki je drugač na terenu, pri sami integraciji. In zato so ostali v samem zavodu. Starši sliščih otrok, katerih, seveda vsi nimajo sorodstvene povezave s takšno in drugačno obliko gluhih oseb. Majo recimo lahko v nekem kolenu babice, tete, skratka, kakor koli, so se odločili in seveda vztrajajo na tem in želijo, da so njihovi otroci, seveda, pod temi pogoji, da ma vsak svoj kurikulum, da skupaj v tem zavodu. Kaj to seveda stroškovno pomeni? Stroškovno pomeni to, da zavod je ponudil te prostore, ki so last tega zavoda. Se pravi, gre samo za plačilo samega vrtca, v smislu stroke in pa, bom rekel – storitve, ki je opravljena v tem vrtcu. Teh 31 otrok v resnici, če danes tega odloka ne sprejmemo, so lahko seveda prerazporejeni kamorkoli drugam v vrtec. Vendar potem, seveda, imamo problem, ki se mu reče – možnost izbire. Jaz mislim, da ta program dejansko omogoča boljšo izbiro, da se starši lahko odločajo, kam svoje otroke lahko dajo. V resnici pa strošek, strošek, ki ga danes s tem odlokom seveda namenjamo, v vsakem primeru, lokalna skupnost ga mora plačati. V vsakem primeru. Razlika po tej razporeditvi, ki je bila podana, je seveda razlika, če pogledate – 2 milijona 247, v kolikor so v – recimo, če bi bili, izračun, če bi bili v Vrtcu Ciciban. In v primeru, da so v vrtcu zavoda, ne? Je pa 2 milijona 300 – 73 tisoč. Gre za zanemarljivo razliko v ceni. V resnici, pa

če ostanejo ta trenutek v Cicibanu, bi morali seveda zagotoviti še dodatna sredstva, ker bi morali seveda pripraviti v temu vrtcu Ciciban, če bi seveda se za takšno obliko odločil, v primeru, da v zavodu teh otrok ne, še dodatna sredstva, da se uredijo seveda prostori. Ker ne smemo pozabiti, da prostore zdaj nudi zavod.

Kar se pa tiče prehrane v vrtcu. Kar nekaj očitkov je bilo, da ti otroci jejo skupaj z odraslimi. Ker v zavodu namreč obstaja več enot. Se pravi – imamo srednjo šolo, mamno osnovno šolo, vrtec, dom in pa zdravstveno enoto. To ne drži. Točno se ve, v prvi starostni kategoriji, kakšni so pogoji in kako otroci morajo biti prehranjevani. Oziroma, kako se jim deli hrana. Kakšna hrana. Po Hacogu. Vsi dokumenti, ki ste jih dobili, je več, kot jasno, da tiste insinuacije, o katerih sem prej govoril so neresnične. Jaz bi temu rekel, da je to izmišljeno, ali pa zelo na pamet povedano. Iz preprostega razloga, ker tisti, ki so to govorili, sploh v tem zavodu niso niti bili. In si niso niti teh prostorov niti ogledal. Namreč, zgrozil se bi, če bi rekel, da ti slišči otroci zdaj jejo slabšo hrano in imajo slabše pogoje, kot če bi bili v nekem javnem vrtcu. Kot v tem zavodu. Za božjo voljo, saj v tej državi, moramo nuditi tem otrokom enake pogoje!

In, kar je še bolj pomembno, ti otroci slišči, ki so zdaj v zavodu, so v našem javnem vrtcu. Ne smemo pozabiti. Jaz vam nekaj samo omenim. Danes je prišla neka delavka na zavod. Sem bil pač obveščen o tem, ki je dala zelo jasno vedeti, da je treba začet ločeno prati perilo otrok, ki – otrok s posebnimi potrebami, ki obiskujejo vrtec zavoda in otrok, ki so slišči. Katastrofa! Nezaslišano! Jaz, v bistvu še preverjam od kje in kako je to prišlo. Namreč, ker to samo pelje na to, kako bi rekel – to trenutno nevzdržnost, da si pač nekateri pač predstavljajo, da je treba to zadevo ločiti.

V čem je poanta cele zgodbe? Zlo preprosto. Če eden oddelek oziroma ena skupina. Dajmo poenostaviti, da ne bomo zakomplicirali. Če ena skupina otrok, ki slišijo in so v eni enoti. Oziroma v svoji skupini in se je – bom rekel, imajo svoj kurikulum. In druga skupna otrok, s posebnimi potrebami. Vidijo se pa, bom rekel tako, kot je rekel gospod Jazbinšek, na prosto časovnih dejavnostih, na skupnih igrinah, predstavah recimo, na dvorišču, ko se igrajo. Je to samo obogatitev za ene in zelo koristno tudi za druge. Vse ostalo majo ločeno. Skratka, ne gre za nikakršno nepotrebno trošenje denarja. Ampak, gre samo za bolj kakovosten program. Treba pa je seveda poudariti, da so starši sami odločili. Starši so se sami odločili za ta program. In to je tisto, kar bom rekel daje neko – bolj – bolj polno in bolj kakovostno varstvo teh otrok, v tem primeru.

Jaz moram reči, da, jaz sem na začetku sicer rekel, da bom tole komentiral. Mislim, da bi samo zavlekel to celo razpravo. Mene je sram, da to pismo križi po elektronski pošti. Ker so same neresnice notr. Resnično. In si od nekaterih pač preprosto ne bi niti pričakoval, da si upajo in drznejo prej to zapisati, da ne preverijo, tako na oddelku za predšolsko vzgojo in kar je še najbolj pomembno, da naj obiščejo ta zavod.

Ta zavod, samo za informacijo – nekdo je prej rekel, pa ja ne bo zdaj sila – ne vem, niti si nisem zapomnil kdo je rekel, da bo Sila zdaj tukaj, bom rekel – neko merilo, ne? Saj ne gre za to. Gre za to, da je bilo omenjeno, da je ta Sila brezplačno organizirala, vemo, o čem govorimo. Gremo za – Sila, veleposlanikove žene, skupina, to je društvo, ne? So priskrbeli kompletno opremo za eno učilnico. V kateri so tudi ti slišči otroci, ne? Toliko o tem, koliko je ta zavod oziroma, kje so prostorski pogoji, koliko so kakovostni.

Poleg tega je pa ta zavod oziroma ta vrtec do danes bil tudi hospitacijska ustanova, ki jo dejansko obiskujejo in je vzorčni primer in jo vso, ki prihajajo v našo državo. Vsi. Od prvega do zadnjega. In – bom rekel, sodelujejo tako s Filozofsko fakulteto, Pedagoško fakulteto, medicinsko, srednje strokovne šole, gimnazije in pa vsa ostala društva in združenja. In zato ne vidim razloga, da se ta zavod blati. V svoji, ne smete pozabiti – na koncu, naj zaključim, ta zavod je od te mestne občine dobil Nagrado Mesta Ljubljana za svoje delo. Namreč, zaradi tega, ker je v temu pismu bila taka razlika, distinkcija narejena, med javnimi vrtci in pa vrtcem v tem zavodu.

Jaz osebno sam smatram, da je to – ta odločitev, da gremo v možnost, da Vrtec Ciciban seveda odpre tudi uradno ta vrata tega oddelka v tem zavodu, samo en korak naprej k izboljšavi.

Za ilustracijo vam bom povedal samo en primer. Ko se je ta država osamosvajala, devetdeseta leta. Ko v tej državi še ni bil priznan niti slovenski znakovni jezik. Sem šel sam v državni zbor. In sem takratnega sekretarja v državnem zboru poprosil, če je možno prevajati invaguracijo takratnega prvega predsednika, na simbolni ravni, v znakovni jezik. Vam lahko povem, da sem rabil štiriindvajset ur, ker je šlo pač za hitro odločitev. Štiriindvajset ur čakati na odločitev zaradi takšnih ali drugačnih razlogov, ali se bo takrat lahko predsednik države, ki je uradno prisegel v Republiki Sloveniji, lahko prevajal v slovenski znakovni jezik. Verjemite, da sem dobil en kup neumnih nesmislov, zakaj se ga ne sme prevajati. Štiri leta kasneje, sem seveda trudil, da bi v tej državi lahko priznal slovenski znakovni jezik za gluhe. Da je tudi njihov uradni jezik. Verjemite mi, da sem dobil en kup nesmislov in strokovnih utemeljitev, zakaj to ni potrebno. Danes velja seveda oboje. Noben problem ni prevajati ne predsednika države, ne noben problem ni govoriti gluhemu v slovenskem znakovnem jeziku. In verjemite mi, da čez deset let bo noro in nesmiselno se spomniti dogodka, da kakšni krči in problemi so bili, ko smo mogli delati in se pogovarjati o ne integraciji ampak o oddelku inkluzije. Na nek način – v narekovaju - povratne integracije, ki pa sploh ni integracija, ampak je samo druženje.

In zato res apeliram na vse. Ne gre za nikakršno strokovno zmoto. Ne gre za nikakršno malverzacijo. In za nikakršna stranska vrata. Zadeva se usklajuje sedem, osem let. Nerodna stvar je samo to, da seveda, kar se nam dostikrat zgodi, da je zadeva prišla malce prepozno na sejo mestnega sveta. Če bi bila prejšnji teden, bi bilo mogoče malce drugače. Res pa je, da je za marsikoga ta stvar tudi nova.

V drugih državah, evropskih državah, je to pravilo. Takšnih oblik vrtcev. Ne izjema. Pravilo. Zato vas res prosim, če podprete takšen odlok. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Omerzu. Gospod Omerzu, replika.

G. BRANKO OMERZU

To bom v razpravi, ampak tule bi pa sam eno repliko dal. Oziroma prošnjo, ne? Jani je rekel, da kakšna je pa pol, kaj je pa pol z možnostjo izbire, da v kolikor bi te otroke dal v redne oddelke ljubljanskih vrtcev? Jaz tukaj sprašujem, kakšna pa bo možnost izbire, če bomo določene vrtece ukinjali? In kakšna je bila možnost izbire xy starša, da bi prišel v ta vrtec. In kako so ti otroci in preko katerih razpisov oziroma preko katere izbire so prišli v vrtec. Ker tudi tu imamo za javne vrtece določena pravila. To me zanima. Ker – sej pravim, se bom pol oglasil. Ob vsem gradivu, ki ga imam, osnovnih podatkov, ki sem jih prosil že na odboru, še do danes nimam. To. Pa pol...

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Torej, seveda to je tko, kot je povedal, ne? Jani. Legalizacija nečesa, kar je sedem do osem let. Sedem, osem let. In potem je navajal, ne vem – kateri uradniki družga, tretjega ranga, al pa

prvega – ne vem kako ste z ministrom Gabrom zmenjeni in tako naprej, ste se pogovarjal, da mi danes zvemo, da so se pogovarjal sedem do osem let. O.k. Kar pomeni, seveda, ne? Razložil si vse organizacijske probleme. In rekel si – legaliziral. Ko pa si – ko pa si – tisto, kar sem jaz vprašal, ne? Ko je šlo za vprašanje doktrine in kjer sem jaz povedal, da je sedem otrok vključenih v rednih ljubljanskih vrstah. V rednih ljubljanskih vrtcih. Ne? Ti pa zdaj, seveda, se mi zdi, da le prihajaš le do nekega zmagovitega trenutka, ki se mu reče – ločeni oddelki, ločeni kurikulumi, ne? In, seveda koncepcija, ki – ki ne vem, če je lahko tako dominantna, kakor se tu kaže. Ne vem. Mogoče obstoja. Ne vem – od teh 93 otrok, predšolskih, ki so v tem zavodu. Ne vem. 60, ki bi se integriral – recmo, v redne vrtce. Pojma nimam. Zato sem to vprašal. Ne? In seveda tvoj nastop je bil popolnoma jasn. Na praktičnem nivoju, ne? Ste uveljavili doktrino, ki ima za posledico sedem otrok, gluhih ali naglušnih, v rednih vrtcih. In to. Vse ostale pa v ločenih oddelkih, z ločenim kurikulumom. Ne vem, kako je to dogovorjeno in postavljeno, kot princip. In jaz sem se spraševal, kaj je stvarni princip. Ne? In zdaj sem dobil odgovor, da – po sedem, do osem let pogovarjanja, ne? Je zmagal eden od praktičnih principov, ne? Ne pa tist, za katerega pa tukaj piše. Ne vem – nacionalna komisija za prenovu programa na področju vzgoje in izobraževanja, ki jasno pove - gluhi in naglušni otroci, naj se integrirajo v redne oddelke vrtca. Ne – no, saj, saj hočem vedet tudi. Kaj je zdaj tudi. Ali je tudi – tudi v ločenih oddelkih, z ločenim kurikulumom? Ali tudi nekaj v rednih vrtcih. To je osnovno vprašanje, ki sem ga na začetku postavil, ne? In potem sem pa rekel, ne? Potem sem pa tud povedal, ne? Če jih je 93 tam, 31 ne pomen....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...kar bi moral pomeniti, da se v prosto časnih aktivnostih, da se tam vsaj nekaj intenzivira in tako naprej. Skratka, tukaj se je zgodil na popolnoma pragmatistični ravni...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek, tri minute...

G. MIHA JAZBINŠEK

... na ravni neuspeha. Dogovarjanja. Se je zgodila ena od koncepcij.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja replika, dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Jaz moram reč, da sem vedno bolj zmeden. Kar je tukaj pod Poglavitnimi rešitvami, namesto v obrazložitvi stal, da so manj zahtevne spremembe in dopolnitve obstoječega odloka, zdaj vidim, da je trajalo osem let, da so se stvari pripeljale do te faze, ko ni še nič odločeno. Ne samo to, da so se osem let peljale. Dejstvo je, da je predsednik sveta in tudi človek, ki vidim, da je zelo zavzet in zelo verjame v to – kolega Möderndorfer, k ma kar nekaj za povedat, v vrstah LDS-a, ki je bila končno tud na državnem nivoju. Je bla tud na ministrstvo za šolstvo – poglavitna stranka. In osem let to ni uspel, da se bi uredil. Ja, čakajte, če bi uspelo – če bi uspelo – potem mi zdele ne bi mel te debate. In še clo po hitrem postopku.

Da je po hitrem postopku, me še bolj čudi. Ker, če je se osem let tolk časa razvijal, bi človek pričakoval, da bi vsaj junija dal to. Saj ste ja vedeli, saj ste ja vedeli, da bo prišlo. Ste ja vedeli, da bo prišlo na to. In tega – tega jaz res ne zastopim. Mislim, če bi res v dobro otrok, lepo vas prosim. Osem let ne bi trajalo. Razen, - razen, če je čisto totalen neposluh, za ene stvari, ki so tako logične in v svetu tako vpeljane. Potem pa res, potem se mi pa ti otroki, otroci res smilijo, ker to pomen, da proti vsem doktrinam delate. In nas postavljate, al bi prejšnji teden prišli na vrstni red, ali bi ta teden prišli na vrstni red. Če bi prejšnji teden prišli na vrstni red, potem bi bilo vseeno po hitrem postopku, pa tako. Mislim, to je za moje pojme, najmanj, kar lahko rečem – mal čudn. To, kar se te organizacijske poti, pa logične poti, da bi se ta, res – tako, kakor zastopim - oblika, v katero verjameš, res nekako uzakonila, ali kakor koli obdržala. Na drugi strani pa nisem slišal niti enega strokovnega argumenta. Slišal sem, da je leta 89., da je bilo neko v nam – našem glasilu objavljeno – ene izkušnje o tem vrtcu. Dejstvo je, da je to trajalo do leta 2003. Človek bi rekel, da če je bilo to takrat eno poskusno eksperimentalna skupina, bi zdaj morali po svetovnih revijah ble – bi morale bit opisane super izkušnje, na podlagi te integracije, z rezultati, no. Ja no, čakajte. Ne more pa bit, ne more pa bit... ne more pa bit...

... iz dvorane - nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Prosim, no...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Kolega...

... iz dvorane - nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Lepo prosim, no...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja...

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Kolega Jakič, no...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Kolega Jakič, zdele si mi not vpadu. Brez zveze. Prej si kritiziral, ne? Prej si Jazbinška kritiziral. Točno isto delaš.

Dejstvo je, da jaz ne vem, kam je šla socialna pedagogika? Pa tud ti ne veš, kam je šla. K se nisi – študiral tega. A si? No, pol pa... oprosti. Pol bi pa pričakoval, da bi pol ure nazaj mi povedal, ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

No, dobro, pol bom pa še mal počakal. Dejstvo je, da – pravim. Osem let niste uspeli, ste se diletantsko lotil zadnji teden tega tle urejat. Bom pa poskušal še eno strokovno...

G. SLAVKO SLAK

Čas je potekel...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... kolega Jakiča. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prvo repliko na repliko ima dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

No, jazu moram nekatere stvari pojasnit. Očitno, ker pač nekaj podatkov manjka. Dokler to gre za eksperimentalen projekt, ima Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje - po zakonu, da tudi na predšolski vzgoji tak projekt financira. Ko projekt se konča in gre v redno financiranje, ministrstvo ne more več financirati predšolskega vrtca, ker je ta v pristojnosti lokalne skupnosti. In zato smo mi tu soočeni s čisto preprostim, organizacijskim problemom. Dvema. Ja, dve leti. To, nekatero kritiko moram sprejet. Ne – ne na svoj račun. Bom pozabil. Ne bom nobenega izpostavljaj. Ampak, mi moramo se zavedat, da je financiranje predšolske vzgoje v pristojnosti lokalne skupnosti. In v principu je treba to stvar uredit. Zato, ker ministrstvo v fazi nastajanja vrtca, ne more več vrtca financirati.

O tem, kakšne so pa finančne posledice posebej, pa mislim, da smo danes že nekajkrat povedal. In ne bi te teme še enkrat odpiral.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Möderndorfer, replika na repliko.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Strokovni argument – Zavod republike Slovenije za šolstvo, z dne 3.3.2003., kjer govori – Iz navedenega, - da vam ne bom vse bral, da skrajšam – Iz navedenega, da lahko sklepamo, da delovanje inkluzivnih oddelkov pozitivno vpliva, tako na gluhe, saj jim omogoči najugodnejši stik s slišječimi otroci. In s tem boljšo socialno vključenost slišječih otrok, bla, bla, bla... , da ne govorim skratka vse. Klinični center – predstojnica oziroma primarij doc. dr. Jakoda Vatovc, ki tudi seveda govori o tem, imate, to ste dobili vsi sfotokopiran. Da vam ne berem.

Naslednja zadeva. Pedagoška fakulteta v Ljubljani. Mnenje o inkluzivnem oddelku predšolskega vzgojnega dela pri gluhih in naglušnih. Naslednja zadeva Odbor uporabnikov pouškega osadka pri Zvezi gluhih in naglušnih Slovenije. Starši. Naslednja zadeva. Mamu tuki, se pravi – dva, tri pisma staršev, konkretno...

G. SLAVKO SLAK

Čas je potekel.

G. JANKO MÖDERNDORFER

.. in anketa, ki je bila narejena... Ja. Skratka, ja, nekaj argumentov in – ki pravzaprav govori v prid temu. Zavod za šolstvo pa je nosilec in primarni za dajanje takih mnenj. Torej, ne govorimo, da ni stroka. In, da je to kakšna druga doktrina. Gre samo za to, da jo nekateri zelo malo poznajo. Samo to.

G. SLAVKO SLAK

Dobro. Končali smo z replikami. Vračamo se nazaj k razpravam. In besedo ima dr. Beović.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Hvala za besedo. Zdaj, povedanega je blo že marsikaj. In jaz res ne bi rada stvari ponavljala. In prav preveč podaljševala tele razprave. Najprej bi se morala pridružit repliki, ki jo je pred dobre pol ure povedal moj sosed, Gomišček in na katero ste zlo, tako burno reagiral. Namreč, jaz mislim, da gre tukaj res za eno strokovno vprašanje, ki je tudi etično. In, da se ne moremo zanašati na neka mnenja, nekaj, kar se nam zdi. Kar je lepo povedano. Ampak, na stroko, v ožjem smislu besede. Ker potem te odločitve imajo neke posledice za otroke, ki bodo tako ali drugače vzgajani. Obravnava, mislim – tukaj postane vprašanje etično. Stroka pa, ampak tukaj pa govorim bolj metodološko. Stroka pa ni mnenje nekoga, ki nekaj misli, da tako je, ker je na določenem položaju. Stroka je raziskava, ki da določene rezultate. Jaz v vsem tem materialu, ki smo ga dobili, v vsej tej diskusiji, nisem slišala ničesar takega, da bi kdo rekel recimo, da so raziskave na tem področju dokazale – da je tak način integracije, ali pa druženje ene in druge skupine otrok. Da se ne bom kej zmotila, ker nisem te stroke – je boljša od druge. Jaz verjamem, da stroka tud ni enoumna. Ampak, da se narest neka analiza. Da se pogledat, kakšni so konsenzi drugih strokovnih skupin. Povsod drugod po svetu. Mislim to, na en tak, za laika sprejemljiv način prezentirano, da se bomo lahko odločili.

Na podlagi tega materiala, ki smo ga zdele poslušali, se pač ne moremo. Naj se sliši še tako lepo. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

To ni mnenje, ki ga je nekdo napisal, da se mu zdi fajn, ker se je to izvajalo, ne? Ampak, jaz vam lahko samo eno stvar zagotovim – da okol tega oddelka in bom rekel – te, te skupine, ki je takrat 98., ne 89. leta pravzaprav bla narejena, je bila tud narejena evalvacija samega

programa. In na podlagi te evalvacije mam, seveda – evalvacija. Tukaj je. In, na koncu seveda tudi povzetek poročila o inovacijskem projektu. To so fakti. To je dejstvo. In zato – in zato se mi zdi hecno govoriti samo o nekih mnenjih. Ne? Poleg tega, če – bom rekel – Pedagoška akademija sodeluje oziroma fakulteta, včasih je bila akademija – fakulteta sodeluje in – bom rekel, je dala tudi svoje – strokovna mnenja pri analizi. Jaz ne vidim razloga, zakaj kar na enkrat to ni več v redu.

Se pa strinjam z vami. Pred mnogimi leti – še enkrat bom povedal – pred mnogimi leti, ko sem rekel, zakaj določene stvari se ne morejo premakniti. Tudi na področju gluhot. Sem dobil odgovor od znanega strokovnjaka. Ga rajš ne imenujem. Mi je rekel – veš, Jani, saj jaz ti vse verjamem. To je čisto vse res, kar mi govoriš. Ampak, saj veš, kako je v tej državi. Dokler stroka ne bo dala mnenja, moramo stroko pač vprašati. In moj proti vprašanje je bilo samo eno – dragi moj, da ne rečem kdo. Sem rekel – kako naj vprašam to isto stroko, ki se pa že trideset let drži na okopih in ne premakne se – svojega lastnega mnenja iz jasnega cilja, ker bo mogla porušiti svojo teorijo zarote nazaj. Seveda, čez deset let, ko se je stvar spremenila. In, ko sem seveda tolik časa tolik, da sem zadevo pripeljal do tiste točke, da se je spremenila. Sem tega istega človeka, visokega strokovnjaka vprašal. Sem rekel – a je bilo to potrebno? Je rekel, tako je pač v tej državi.

Jaz bom samo to rekel. Ta oddelek ima vse potrebne strokovne podlage, za to, da lahko izvaja svoj program. Na takšnem delu, ki ga je danes, ga mam pred sabo in je predlagan v odloku. Zagotovo. Če kdo misli, da ni res, ja potem naj pa odpre strokovno revizijo. Nečesa, kar je bilo že vse obdelano. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Prvo repliko na repliko ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom vprašal. Pa lahko znotraj te minute odgovoriš. Kakor jaz razumem tale tekst, ki mi je bil dan, je seveda normalno, da se malo naglušnih vključi v oddelek veli. Drugo vprašanje pa je, ali se malo – rekel bi – slišočih, tistih, ki dobro slišijo, seveda lahko vključi v program, ki se izvaja – v prilagojeni program. Ker tukaj mam napisan, ne? Da se ne more manjšina vključevati v prilagojeni program. Da je to v nasprotju z veljavnimi predpisi. In tukaj je citirana neka odločba oziroma neko – dopis ministrstva odboru uporabnikov, ki govori, da to ni možno. In to je ves srž moje razprave. Kdo se kam vključuje in koliko?

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospod Božič. Imate repliko na repliko gospoda Möderndorferja.

G. PETER BOŽIČ

Poglejte. Gospod Pejovnik je pred pol ure, al kolk časa je že minilo od tistega, ko je povedal en zelo dober stavek. In je povedal sledeče – o stroki. Stroka še zmeraj in tudi zmeraj bo iskala posamezne odgovore. In jih tudi zmeraj ne bo – jih bo našla. Vendar se bojo novi odgovori še zmeraj odpirali. Se pravi – govorili smo o stroki dost natančno.

Zdaj se je že spet odprla razprava o stroki in sicer – na ta način, češ, da ni bilo nobene razprave za stroko. Potem že spet obramba, da je bila stroka prisotna – pri teh – pri ...

G. SLAVKO SLAK

Minuta je potekla.

G. PETER BOŽIČ

Pri teh stvareh. Se pravi, že spet, odkrito povedano, že spet ena cela vrsta polemik in dialogov, ki so dejansko odveč. Kako, na kakšen način – v – lahko so naša gradiva pomanjkljiva, taka ali drugačna. Ampak, nobeno gradivo v teh sedmih letih, kjer sem jaz tuki, ni bilo dano v razpravo, ne da bi to blo na podlagi stroke boljše, ali slabše. Oziroma tiste, ki jo imamo na razpolago. Za mene je to...

G. SLAVKO SLAK

Čas je potekel.

G. PETER BOŽIČ

... prazno – že spet...

G. SLAVKO SLAK

Minuta je potekla.

G. PETER BOŽIČ

... mlatite v prazne slame.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. To sicer ni bila replika na repliko. Ampak, ne glede. Izčrpali smo jih. Se vračamo na razpravo. In besedo ima dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa za besedo. Jaz imam težavo razumet živahnost te razprave. Razumel sem namreč, da to res ni sporno, da je to odličen projekt, vreden podpore. Pohvale. In sem doživljal to, kot hvala bogu, da je uprava in koalicija nekaj, ki naj bi to – ta dnevni red sestavljala – to uvidela. In prišla s tem predlogom. Jaz bom glasoval za sklep. Prepričala me je obrazložitev predlagatelja. Prepričali so me razlogi stroke. Zdaj, tukaj govorimo o tem, da na ta način se družinam, ki imajo poleg gluhega otroka sliščega, omogoči obiskovanje iste ustanove. In podpora pri vzgoji svojih otrok. Gluhi, naglušni in slišči se srečujejo v vsakodnevno. Se igrajo in komunicirajo. In pa gluhi ob tem niso osamljeni, kot je to pri polni integraciji. Saj imajo tudi svojo skupino, ki jim je v oporo. Dobro.

Torej, menil sem – tako, po svoji laični presoji. To je vendarle nekaj novega. Nova zamisel. Nov zagon. Inovacija, seveda, ne za Evropo, ampak vsaj za nas. Za to okolje. Dragocen, skratka – vzgojni model. Potem sem srečeval starše, klicali so me starši sliščih otrok in so rekli – za božjo voljo, ne pustit, da to pade. Raje bi videli, da se to nadaljuje, da gre to naprej. In pravzaprav nisem razumel za kaj gre. Ker zmeraj sem imel problem, da so se neki starši, ki so hoteli otroke dat zraven nekih malo drugačnih, čudnih, so se upirali. Tukaj so se pa navdušeno – prišli. Ko sem šel tukaj, po dežju, me je eden ustavil. Mi je rekel – kam greš?

Znanec. Na Mestni trg. Pravi, a boste tisto – pa kaj je na dnevnem redu? Ja, to. Dobro, pravi. Imam otroka notri. Dajte to vendar za božjo voljo to podpret. Nismo – o tem govorila prej, ne, nikoli – ne potem. Torej, mene to prepriča. Prepričali so me torej klici staršev. Želijo, da ostanejo v tej družbi. To je treba pozdravit. Nagradit. Vzpodbudit. Vsaj tako jaz doživljam. Prepričalo me je mnenje in podpora odbora. Prepričal me je gospod Möderndorfer. Ne samo s strokovno razpravo, ki ji mogoče ne znam čisto prav sledit. Ampak, ker vem, da je delal s temi otroki, s srcem predan. In mu zato pri tej zadevi verjamem. Pri tej zadevi mu verjamem. Imamo sofinanciranje, zunaj davkoplačevavskega denarja. Se pravi, do usluge pridemo ceneje, kot to dejansko stane. Kot je povedala gospa svetnica Marija Šterbenc. Torej, predlog odloka bom podprl. Ne glede na sprejem morebitnega amandmaja tistih – letni zadevi. Če bo sprejet, v redu. Če ne pa je vseeno ta razprava določena vzpodbuda upravi. Lahko se pa to tudi po drugi poti spravi na dnevni red. Še posebej potem, kar smo slišali, ker je obljubil svojo čuječnost gospod predsednik odbora. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednji ima razpravo gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja. Hvala, gospod podžupan. Poglejte, mi smo dobili za sejo gradivo. Potem smo dobili v ponedeljek en dodatek. Danes en dodatek. Potem je bla obrazložitev načelnice in tud že marsikaj smo v razpravi slišali. Ampak, vse to meni še ne odgovarja na nekaj temeljnih vprašanj. In vse to men kaže, da je hotel nekdo nekaj na hitro spraviti skozi mestni svet.

Poglejte, nam je blo prikazan, kot da je bil projekt ravno kar končan. In, ker je projekt končan. In, ker gre za predšolske otroke, kar spada na financiranja lokalnega nivoja. Je to zdaj treba prenest iz Ministrstva za šolstvo, na Mestno občino Ljubljana.

Projekt, oprostite je bil končan 2003. Ne prejšnji mesec, al pa predprejšen mesec. In neki se moramo zavedat. Eno je projekt. Eno je situacija. Takrat, ko je bil projekt. Eno je pa verjetno situacija, kot je zdaj. Lahko je enaka. Ne vem. Ampak, jaz še danes nisem dobil odgovora, koliko od teh otrok, enaintridesetih, je otrok s posebnimi potrebami. Po eni informaciji – nihče. Po drugi informaciji, ki sem jih dobil od načelnice, se ti otroci tako ne mešajo z osnovno šolskimi in srednje šolskimi. Ja, kako in na kakšen način? S kom se pa integrirajo potem? Ne vem. In verjetno bi bilo zelo smotno, če bi vse te podatke pravočasno dobili. In zelo na mestu je – zelo na mestu je – recmo tisto ogorčenje članov odbora nad gradivom. In ne zdaj neka pod mizo spravljat zaradi – zaradi tega.

Poglejte, tukaj je bilo tudi rečeno, da ima ta oddelek vse strokovne podlage za te otroke. Zdaj se pa meni postavlja vprašanje. Kaj je pa z našimi vrtci. A ti vrtci pa nimajo teh podlag in strokovnih možnosti prostorov, znanja in tako naprej. Za integracijo otrok s posebnimi potrebami. In obratno, da se otroci, ki nimajo posebnih potreb navadijo otrok s posebnimi potrebami. Sej to ni, recmo samo to, ki so gluhi, naglušni. Saj imamo otroke tudi z drugimi posebnimi potrebami, ki so v drugih vrtcih. Normalno. In zato mam verjetno tudi stroko. Predvidevam. In prilagojene programe.

In dejansko me zanima, dajte mi enkrat odgovor - koliko otrok, z odločbo o usmeritvi v program vzgoje in izobraževanja, je od teh enaintridesetih? Prosim, dajte mi. In dajte mi odgovor, kako so ti otroci, po kakšnem razpisu, tako, kot v vseh ostalih vrtcih – tisto možnost izbire – prišli v ta vrtec? Dajte te odgovore na mizo. Nekdo, jaz ne vem – verjetno je to načelnica oddelka – tista, od katere lahko to zahtevamo. Veliko lažje bi bilo razpravljat. Veliko manj sumov in dvomov bi bilo – bi bilo na podlagi tega. In še sprašujem – pogledajte, tule smo danes dobili kar nekaj alinej – razlogi in cilji, zaradi katerih je odlok potreben. Ali je

res, da smo v teh dveh oddelkih, samo v tem zavodu – nudimo to otrokom? Ali to nudimo to otrokom tudi v rednih oddelkih vrtcev? Ne vem. Povejte mi. Ampak, iz tega izgleda, kot da samo v teh oddelkih, če bojo točno na zavodu – bojo lahko vse delal v skladu z Deklaracijo o človekovih pravicah zagotavljanju sožitja obeh populacij et cetera, et cetera. A v drugih vrtcih pa ne. Potem sem jaz zaskrbljen za druge vrtce in naše otroke v rednih vrtcih.

In še nekaj, ne? Jaz sem že prej vprašal. Tudi to razčistimo. Tudi to ni zanemarljivo. Enkrat operiramo s podatkom milijon 660 za oddelek na mesec. Enkrat operiramo s podatkom 2 milijona 300, pa nekaj. Na mesec. To so razlike, oprostite, ne?

In - pa še nekaj me zanima. Koliko otrok je v teh dveh oddelkih, staršev, ki so zaposleni v zavodu? Hvala.

... Iz dvorane – gospod prof. dr. Stane Pejovnik: To sem ti že petkrat povedal, ne sprašuj vsake...

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Repliko ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Sej ne vem, ali bom mlatič prazne slame, ali ne...

G. SLAVKO SLAK

A lahko prosim za...

G. MIHA JAZBINŠEK

Županja je...

G. SLAVKO SLAK

... v dvorani...

G. MIHA JAZBINŠEK

Županja je briljirala v enem intervjuju, ki je rekla – Na osnovi kvalitete ...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... gradiv, ne?

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek. Samo malo. Lepo bi prosil za mir v dvorani. Jaz verjamem, da že dolg časa zasedamo. Vemo, da zasedamo dolg časa. Vemo, da koncentracija je padla. Ampak, kljub vsemu, dokler smo tle, lepo prosim, da – da...

G. MIHA JAZBINŠEK

... rekla županja, da na osnovi kvalitetnih gradiv, bo imela projektne – rekel bi – koalicije.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Omerza, no...

G. MIHA JAZBINŠEK

No, zdaj – kritiziram tvojo županjo, ki te je v to situacijo spravila. Ne? Čeprav drugim obljubam, ki jih je mela v Mladini. K je razlagala, koliko neuresničljivih projektov se bo naredil. V tem mestnem svetu. In zaradi katerega tud se reorganizira in tako naprej – v te projektne skupine in tako.

Ampak, prej sem se vprašal. Kaj jih je teh enaintrideset. Ali jih ni enaintrideset in tako naprej, ne? Jaz sem pa vprašal Janija, ne? Sem ga vprašal – kaj to tle piše? Da vključevanje slišočih otrok v oddelke, kjer se izvaja prilagojeni program in tako naprej – je mimo predpisov. In tudi je neka odločba, poslana Odboru porabnikov ... osadka. In je rekel – ta, ti, ki govoriš – projekt 2003 je bil ukinjen, ne? Ne, pravi, to je en drug projekt, ne? Tako, da seveda jaz, pri najboljši volji seveda ne vem. Ali je bil večletni ta projekt? Ker problemi se vlečejo od sedem do osem let. Ali je bil to enoletni projekt? Ali je ta problem, da mali k velikemu ne sme, če je mali slišoč, ne? Da pa sme mali k velikemu, če je naglušen. Kar je očitno osnovna doktrina. In, ki je v Ljubljani realizirana – sedem otrok. Edin pameten argument, ki sem ga danes slišal je – ampak, to gospodu Čeparju zamerim. Zamerim ta argument, ki ga je povedal. Namreč, da na tem, da obstojajo verjetno želje – verjetno želje, da bratranci in tako naprej. Al pa ne vem mrzli bratranci, ali pa bratje in sestre, ne vem – so v – eni na oddelku naglušnih. Drugi pa v oddelku slišočih, ne? In tako naprej. Ne? Da je to prav. Da enostavno se skozi šolo in tako naprej socializirajo, ne? Ampak, zaradi teh, ne? Ki bi se enako lahko socializirali, seveda tudi v rednih vrtcih, ne? Ne moremo zdaj ugotovit, ali smo se odločili – rekel bi – perfektno, vrhunsko, rekel bi – profesionalizacijo. V bistvu ogroženih otrok, v perfektno vzpostavljenem zavodu. Ne? Kjer je integracija podrejen pojem. To. Ne vem.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja replika gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERNDORFER

V oddelku slišočih otrok, že beseda govori, da so slišoči otroci. In ni otrok s posebnimi potrebami. Teh je enaintrideset. Zraven je skupina, se pravi vrtec zavoda, kjer so pa otroci s posebnimi potrebami in jih je petindvajset. Tako.

Druga stvar, koliko je otrok takšnih, ki imajo, kjer so otroci tudi, se pravi – zaposlenih na tem zavodu. Različne številke krožijo. Ne vem, da je to privaten vrtec zaposlenih, et cetera, et cetera. Teh otrok je pet od enaintridesetih. In ne vidim nobenega, nobene skrbi, da ti otroci ne bi mogli bit tam. In tudi eden razlog od tega je, da so zaposleni starši. In so se odločili, da zaupajo v takšen vrtec.

Kar se tiče števil, je – jaz sam sem tudi vprašal, zakaj je ta razlika milijon 600, pa 2 milijona 300. Eno je, seveda na število otrok. Drugo pa seveda metodologija izračunavanja. Ampak, to je mislim, da kompetenten oddelek. In naj on odgovori. Ker je tudi sestavil te številke. Ne jaz. Kar se pa tiče – tisto, kar je še rekel Miha ... Ma, dost je. Saj sem že preveč govoril. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Nadaljujemo z razpravami. Besedo ima gospod Jakič.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo, kolega podžupan. Glejte, razvoj odnosa do drugačnih se lahko razteza, če hočete od Ladje norcev, ki je plula po Renu, ker so vsi – so se vsi bali drugačnih. Do seveda vzpodbujanja integracije drugačnih v družbo. Vmes je blo seveda nekaj stoletij. Najbrž nekaj podobnih diskusij. Res, da se je zgodil še en kreten v tej zgodovini, ki je hotel seveda obračunat z drugačnimi, na način, da jih je pošiljal v smrt. Zato, ker so bili drugačni, ne? Ne zato, ker so bili Židje, ampak zato, ker so bili drugačni.

Znanost je v resnici šla v smer integracije. Prednačijo seveda skandinavske države v tem. In Slovenija, glede na očitke, ki so padali tudi v tej diskusiji, je tovrstno politiko uzakonila v Zakonu o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami leta 2000. Pred tem je bil v devetdesetih letih sprejet krovni Zakon o financiranju vzgoje in izobraževanja, ki je seveda že nastavke dajal. Se pravi za doktrino sodobne specialne pedagogike, ki govori o integraciji. Za tiste, ki si – za tiste, ki si želite vedet, seveda ta zakon ni naredila politika, niti Ministrstvo za šolstvo, ampak ta zakon, kot koncept zakona je oblikovala – so oblikovali Oddelek za defektologijo, Oddelek za pedagogiko, Oddelek za psihologijo. Pri tem so sodelovali dr. Čuk iz Pedagoške, če hočete, dr. Skalar, dr. Ljubica Umek Marjanovič. Dr. Košir in še nekateri strokovnjaki. Skupni, skupna točka te integracije je bila, seveda, da morajo otroci, ki naj bi jih v Republiki Sloveniji integrirali, dosegati tako imenovane minimalne standarde znanja. To je tudi evropski standard. In ne, da grejo diskusije v nasprotno smer. Diskusije grejo celo naprej, da se poudarja, da celo tisti otroci, ki ne dosegajo minimalnega standarda znanja, bi morali biti integrirani. In te otroke je na nek način – seveda včasih, mešajo, vsaj pri nekaterih predmetih skupaj. In seveda to, kar je Jani Möderndorfer povedal, da v takem zavodu, kot je zavod o katerem govorimo, je v resnici v tujini bolj pravilo, kot pa izjema. Bolj pravilo, kot izjema. Poglejte, sodobna – pa tudi sodobne, ne samo psihološke, pa tudi sociološke raziskave pravijo, da je seveda ta integracija oziroma socializacija predvsem obojestranska. To se pravi, da zdravi otroci se uče živeti s sovrstniki, ki imajo posebne potrebe. Ti otroci s posebnimi potrebami, so ločeni na različne kategorije. Moj otrok, ki je na vozičku, ne? Je drugače obravnavan, kot paraplegik, kot pa otrok, ki ne sliši. Ali pa otrok, ki ne vidi. Ali pa otrok, seveda z motnjami v duševnem – duševnem razvoju. In zato, seveda obstajajo tudi za nekatere kategorije – še vedno obstajajo posebni zavodi, ki so na nek način geto za te otroke. Na žalost geto – na primer, ena takih je Levec, ne? Zavod Levec. Kjer so pač otroci z duševnimi motnjami. In so seveda – njihova specifika je taka, da seveda ne morejo se integrirati na ta način, kot govorimo seveda o integraciji danes gluhih in naglušnih. In zato seveda vprašanje o tem, ali je stroka dovolj rekla o tem. Ali ni dovolj rekla, je v tem trenutku v resnici brezpredmetno. To, kar je v alineah napisano, je seveda napisano to, kar taka integracija nudi. Se pravi tistimi, ki so z zdravimi seveda tistimi, ki imajo posebne – posebne potrebe. V alineah, kot so – slišiš otroci razvijajo pozitiven odnos do drugačnosti. Spoznavajo gluhe in naglušne. Učijo se njihovega jezika. Se učijo skupnega življenja v ožji skupnosti drugačnih.

Sliščim otrokom se razvija čut za življenje z drugačnimi, et cetera, et cetera. In obratno. In seveda obratno.

Ker vi ne morete verjet, koliko pomeni otroku s posebnimi potrebami, da seveda lahko vstopi v svet tistih, ki – na nek način, v katerega ne more, zaradi omejitev, ki jih ima, tako v duševnem, ali pa telesnem razvoju - ne more vstopit. In zato seveda jaz plediram, glede na to, da tudi izračuni, ki so bili danes na mizi pokazani. Kar je seveda eden od razlogov, da se lahko »zapnemo« - v narekovajih, glede tega, da bo seveda Mestno občino Ljubljana, stalo 130 000 in nekaj drobiža več – oskrba, mesečna, za te otroke. Lahko na tej točki doktoriramo. Ampak, mislim, da ni vredno. Tudi zavoljo teh otrok, pa čeravno jih je samo 25, da danes o tem razpravljamo. Temveč je potrebno, da ta mestni svet seveda to odločitev sprejme in seveda se pohvali, da kljub vsemu imamo oddelek, ki je v – znotraj zavoda, ki lahko tako integracijo – uresničuje, tudi v praksi. Hvala.

Kar se pa tiče literature, pa je možno pridobit tud seveda na internetnih straneh, kdo je sodeloval pri integraciji. Je pa to doktrina sodobne socialne pedagogike.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Replika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ta fašistoidna dispozicija, z omenjanjem fazšizma. Za tvojo razpravo, je brezpredmetna za tisto, kar si pol povedal. Ti si povedal, da je princip integracija, številke so pa sledeče. 7 jih je v rednih vrtcih, 25 jih je v ločenem, ne? V tem zavodu. Kar pomeni seveda, da vprašanje integracije ni. In to v tem zavodu z ločenim kurikulumom. Vsa ta utemeljitev, tukaj notri. Je pa seveda utemeljitev, kaj bo koristilo sliščim, če bojo prišli zraven. Nimam pa utemeljitve, kako se bojo naglušni integriral. In kam se bojo integriral. 25 jih je neintegriranih. 7 jih je integriranih. Jaz teh razprav ne razumem več. Kot, da obstoja neka privatna doktrina. Privatna doktrina, parih ljudi? Ali pa obstaja čist navadna, rekel bi dikontinuiteta, kontinuiteta nekih reči, ki se je prekinila. Ker en čas so bili v tem zavodu mal kombinirano skupi v oddelkih. Če jaz kaj vem. Zdaj bojo pa z določenimi. In seveda to je za lase privlečen. Kaj vse se bo zgodil. Zato, ker bojo kontakti bolj redki, kakor – kakor seveda naj bi v temle materialu od zad bli – stal. Jaz sem povedal in bom še enkrat povedal. Znanje je, kadar je kvantificirano. Celo v sociologiji mora bit kvantificirano. Da ma sploh kakršen koli učink. In teh kvalitativcev, oprostite, ne morem več poslušat v neskončnost.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Naslednja je za enkrat... Gospod Pejovnik. Replika.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Jaz bi...

G. SLAVKO SLAK

Na repliko, pardon.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Replika na repliko. Jaz bi rad vprašal kolega Jazbinška, ko tako vehementno operira s številkami. Koliko je v Ljubljani gluhih otrok. Ali pa otrok s slišnimi motnjami v predšolski starosti. Starosti predšolske vzgoje?

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne – ne. Ne.

G. MIHA JAZBINŠEK

Repliko na repliko...hoče. Kaj Pejovnik hoče.

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne, ne...

G. MIHA JAZBINŠEK

Naj mi on pove kje so drugi.

G. SLAVKO SLAK

Ne. Ne...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz poznam tle razliko. Razmerje.

G. SLAVKO SLAK

Lepo prosim, a lahko še do konca vodim sejo? Gospod Jazbinšek. Replike na repliko, na repliko – žel ni.

Smo nazaj pri razpravah. Za enkrat zadnja prijavljena... Gospod Jazbinšek...Poslušite, lepo vas prosim, a lahko dokončamo sejo. Gospa Meta Vesel, za enkrat zadnja prijavljena razpravljalca. Imate besedo.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Bom probala bit tudi zlo hitra, glede na čas in pa na to, kaj je bilo vse že izrečeno. Jaz sem že na odboru poslušala eno razpravo, tkole, za neke štiri ure, če se ne motim. Je blo zelo črno – belo. Precej bolj, kot je bilo tu.

Popoln laik sem na tem področju. Nisem strokovnjak. In prepričalo me je v glasovanje, že na odboru in tudi zdaj bom glasovala za ta dokument, to, da verjamem, da je projekt, ki je trajal toliko let, bil dober. V to so me za enkrat prepričali. In me niso prepričali v drugo plat. Da je zadeva obrnjena na glavo tako, kot nekateri drugi trdijo. Ja. Skratka, mislim pa takole. Če je projekt trajal sedem, osem let. In se je končal leta 2003, verjetno ima ob koncu vsak projekt neko evalvacijo, na koncu koncev mora to evalvacijo zahtevati – financer. In verjamem, da ta

dokument obstaja. To je evalvacija, ocena projekta, kot takega. Verjamem, da to obstaja. Ko se je projekt končal. In to je dobro, seveda imet. Al pa prezentirat tistim, ki so dvomljivci. Žal bi mi blo, da bi dobro stvar, če je res dobra in verjamem, da je dobra. Ukinili zato, ker zahteva nekaj več denarja. To se mi zdi, da bi blo zlo narobe. Seveda, še bolj narobe bi pa bilo, če res skačemo na glavo, kar se tiče stroke. Nekateri govorijo tudi tako. Se ne znam odločit drugače, kot po občutku in za enkrat v ta projekt verjamem. Vendar pa, vsa ta vprašanja, ki so se tako na odboru, kot stalno ponavljala. Zahtevajo odgovor. Danes ga tu ne moremo dobit. Tudi ga verjetno ne bomo dobili prej, kot v parih mesecih, pol leta, če se bo nekdo za to zavzel. Predlagam, da oddelek, ki je pristojen za to področje, vendarle nekatera vprašanja doreče, čez stroko. Da nekatere podatke, to je res – enkrat slišimo pet otrok. Enkrat slišimo štirinajst otrok. Vsak se pod take podatke podpisuje. In, če se končno nekdo podpiše in odgovarja za podatek, ki ga bo od sebe dal. Verjetno je to oddelek. In jaz pričakujem, da bomo v doglednem času, lahko samo na Odboru za šolstvo, obravnavali neko poročilo oddelka, kjer bodo oni razčistili nekatere, tako listinske dokumente. Se pravi od evalvacije naprej. Pa tudi to, kar se zdaj navaja, da so pa določene nepravilnosti celo o nezakonitostih govorijo, s stališča predšolske vzgoje. Ne vem. Hočem pa, da to nekdo, ki je za to odgovoren in kompetenten pogleda in reče – ob svojem vedenju in svojih kompetencah, smo prišli do teh in teh zaključkov.

To lahko dobimo na odboru. In potem je še vedno čas do drugega leta, ne? Če bi dejansko se izkazalo, da zadeve niso take, kot zdaj v njih verjamemo. Ali pač se bi izkazalo, da dejansko stvar za mesto, kot tako, ni racionalna. Racionalna seveda ob upoštevanju tega, če želimo, da se novi projekti še kako razvijajo. Da ne govorim o vseh drugih argumentih, ki se dotikajo otrok in pa njihove integracije.

Tako, da jaz mislim, da bi bilo vseeno dobro. Za nas vse, da bomo vedeli, da smo se odločili prav. Ker gre za dolgoročneje odločitve. Da se ta odprta vprašanja vendarle razčisti. Tukaj se jih ne bo, na mestnem svetu. Saj gotovo stroke ne bomo. Lahko pa tole dosežemo znotraj oddelka. Lahko dobimo neko celovito sliko, da je to to. Z vsemi evalvacijami in tudi mnenji strokovnjakov. In pa, seveda čist organizacijskimi podatki, ki tudi begajo, ne? To je res. Bega te podatek, da nekdo reče, gre za starše, ki želijo, da se otrok integrira. Drug ti reče – ni res. Gre za starše, ki želijo met svoje otroke tam, kjer so v službi. Mogoče res nič narobe. Čeprav, iz systemskega vidika malo nevarno razmišljanje. Vsi bi radi imeli otroke tam, kjer so v službi, ne? Ampak, fajn je vedet kaj je resnica. Tukaj pa ne vemo, vsaj jaz ne vem več, kaj je resnica. Zato, ker kar tako nekoga za lažnivca proglasit, pa nekomu sto procentno verjet. Enostavno ne morem, dokler nimam malo več dokazov za to. Sicer bom pa zadevo danes jasno podprla. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jakič, replika...

... iz dvorane - nerazumljivo...

G. ROMAN JAKIČ

Saj vem, ... zakaj sem zdajle odreagirala, ne? Na tole, kar je kolegica govorila? Zato, ker si nihče pod vprašanje ne postavlja Vrtec Center, ki ga imajo v Kliničnem centru, kjer je večina zaposlenih – ma tam svoje otroke. Glede na to, da je – glede na to, da je bila kolegica tudi generalna sekretarka na ministrstvu za zdravstvo, to seveda dobro ve. Da je – da je Ljubljanska banka – ima svoj vrtec – Prešeren. Da je tudi vrtec, v katerem imajo zaposleni svoje otroke. Vi pa tukaj delate zgodbe, zato, ker ima pet staršev v tem zavodu, otroke v tem

vrteu. In govorite o številkah 25 in 7. Res je, na žalost, to me najbolj žalosti. Da je teh otrok tako malo v javnih zavodih, ali pa privatnih za vodih. Moj sin hodi na Gimnazijo Vič, kjer sta samo dva. Bežigrad – Bežigrad, Bežigrad, vemo, da je samo eden. O vozičku seveda govorim, za paraplegike. Na žalost, se seveda ta zakon in ta doktrina, o katerem sem vam prej govoril, ki je doktrina, ne implementira. Zato, ker še vedno obstaja strah do drugačnosti. Zato, ker ti otroci v resnici niso z odprtimi rokami sprejeti. Ne vem zakaj postavljate vprašanje, koliko teh otrok je tam. Saj imamo tudi druge primere. Sem povedal dva primera – Klinični center in Ljubljansko banko. Nihče se za njih ne sprašuje. Pa isto plačujemo za njih vrtec.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa, gospod Omerzu ima repliko na repliko.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala gospod podžupan. No, jaz bi pa ravno obratno, kot kolega Jakič, podprl razpravo Mete Valentinčič. In veste, naj ma tudi Zavod za gluhe in naglušne, za svoje zaposlene oziroma njihove otroke vrtec. Ampak šele prejle, je kolega Jani Möderndorfer, zato se mu zahvaljujem. Povedal podatek. 31 otrok brez kakršnih koli potreb. In 25 otrok s posebnimi potrebami. In to je integracija. In prosim, pokažite mi v dokumentu, v dokumentu – v prvem, drugem, tretjem, četrtem – v obrazložitvi – kje so te številke navedene. In oprostite, tako slabi materiali potem povzročajo take razprave. Tudi tisti, tiste kolegice in kolegi, ki so zaradi moje razprave, mal manj, kot napadal in ne vem kuga še vse – me. Tudi to je odnos do drugačnih. In, oprostite, v mestnem svetu imamo veliko, veliko problemov, pa tudi rečmo – takile, kot danes, a razumeš? Ravni zaradi tega, ker so slabo pripravljene dokumenti. Slabo pripravljene dokumenti! Pokažite mi te številke, ki jih je prej Jani jasno in lepo iznesel. To pa je integracija potem lahko hvala.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Re.....ne, ne – ne.

G. MIHA JAZBINŠEK

In ob tem, da so...

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne, ne, ne, ne.....

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj na njo mam repliko.

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne, ne..... vi niste replike sploh p....

.....konec 2. strani III. kasete.....

...vi ste pa zdele se spomnil. Tako, da je mal prepozno.

G. MIHA JAZBINŠEK

No. Nisem uspel prepričat profesionalca, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. SLAVKO SLAK

Dr. Gomišček. Repliko imate... Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Zlo kratek bom. Jaz moram reč, da se s kolegico Valentinčičevo lahko strinjam. In jaz mislim, da če hočete it v projektne naloge, pejte na ta način, da se bomo iz različnih strank strinjali z različnimi mislimi.

Naredite pa stvari transparentne, ne pa tako, da se zraven piše, da so minorne spremembe. Še enkrat ponavljam. In date zraven taka vprašanja, ki jih niste mogli rešiti v zadnjih dveh, treh letih. Dajete zraven k spremembam ulic in ploščadi. Da se zraven ulice ploščad napiše. To vas prosim. Nič drugga ni. Saj smo – se poznamo. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek. Replika na repliko.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz moram replicirat na to. Tuki se dela nervoza. Vpije se. Govori se... govori se, da se mlati prazna slama – se govori. Pri čemer mislim, da gre za en poseben psihološki portret LDS-a. Ker so se oni neki zmenil, Peter Božič še zmeri misli, da je to absolutum. Za katerega ni treba, da – da sploh kdor koli kar vpraša, kar reče in tako naprej. In seveda si dovoli pa tudi... dovoli si pa tudi. Dovolj se pa tudi ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Jakič si pa dovoli tudi – Jakič si pa dovoli tudi, seveda – najprej govorit o referencah, potem pa utemeljit neki, kar se ni izšlo, skladno doktrini, ki jo je študiral, na konc koncev.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Jazbinšek, mal ste zlo... oziroma čist ste zlorabil institut replike na repliko. Ker niste repliciral gospodu Gomiščku. Ampak ste pač kar en svoj vložek v razpravo pač - prispeval. Skratka, imamo še repliko gospoda Möderndorferja, na razpravo gospe Valentinčičeve.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Saj bom kratek, še enkrat bom ponovil tisto, kar se mi zdi pomembno. Če starši, ki so tudi strokovnjaki iz tega področja, zaupajo svoje otroke v vrtec, ki ga običajno starši ne. In imajo pred tem predsodek, strah – potem tuki ni nobene bojazni.

Istočasno pa seveda na nek način podpiram zamisel o tem, da se seveda razčistijo vse te dileme. In še vedno vztrajam pri tem, da se seveda podpre takšen – takšno spremembo odloka. Istočasno pa predlagam, da Oddelek za predšolsko vzgojo in šport pripravi, v roku enega meseca, dveh mesecev, celovito informacijo vsem mestnim svetnikom. Vse tisto, kar je bilo danes slišano. Oziroma, vse tisto, kar se je melo občutek, da svetniki niso dobili.- Ali da mogoče tudi res niso dobili. Nekateri mogoče tudi, bom rekel – tako aktivno udeleženi bli, v tej problematiki. Tudi zaradi tega, ker niste v tem odboru. In to seveda posreduje mestnim svetnikom. Hvala.

G. SLAVKO SLAK

Izčrpali smo vse sezname razpravljalcev. Prijavljenih. Vseh replik. Replik na repliko... Sprašujem... morda še kakšna razprava?

... iz dvorane - nerazumljivo...

Proceduralno, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Predlagam, da se opredelite do predlaganega amandmaja. Glede enega leta. Vi, kot predlagatelj, ne? Bi vas prosil, da odgovorite gospodu Sušniku, ali boste predlagali ta amandma, ali ne? Ne?

G. SLAVKO SLAK

Ja, gospod Sušnik je predlagal predlagateljici, ki edina lahko predlaga amandma, da ta amandma predlaga. Torej, ni bil amandma vložen, ker pač ne more bit, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo.... Predlagateljica...

Ne, jaz nisem predlagateljica....

... smeh iz dvorane...

Torej, ugotavljam, da je razprava zaključena. Sprašujem predstavnico predlagateljice, če morda želi še besedo za pojasnila? Ne želi. Hvala lepa.

Torej, ugotavljam, da lahko preidemo na glasovanje. O naslednjem

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka ustanovitvi javnega vzgojno izobraževalnega zavoda Vrtca Ciciban.

Ugotavljamo navzočnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
27 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

In prehajamo h glasovanju.
Kdo je za in kdo je proti?
Glasovanje zaključujem.
27 svetnic in svetnikov ZA, 1 PROTI.
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Z zaključkom te točke, zaključujem današnjo sejo. Zahvaljujem se vam za udeležbo in razprave in se vidimo na nadaljevanju. Hvala lepa. In lahko noč.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal
Ljubljana, 6. oktober 2005

